

Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
fellesskap og fostring.

hvetekornet

Nr. 11
Nov.
1985

Norge, Sverige
kr. 14.00
Danmark kr. 16.00

LØRDAGS-
BIBELSKOLENE
AKSELLERER

ØKENDE
INTERESSE
FOR BIBEL-
STUDIER

YONGGI CHO
TALER UT OM
SUKSESS

EVA HOLMBERG:
HOMOFILE KAN
BLI FRI

FORYELESVINDER
OVER
FÆRØYENE

Redaktør

Rolf Erik Janøy

Adresse til redaksjon og ekspedisjon

Boks 770

3191 HORTEN

Besøksadresse:

Baggerødgt. 5, HORTEN

Ekspedisjon og distribusjon

Inger Svendsen

Treffes mand.-torsd. 9.00-14.00

Tlf. 033-44 726

Redaksjonssekretærer

Unni Flatha, Ellen Ofte Jakobsen

Anne Hove Sunnarvik

Faste medarbeidere

Leif Jacobsen, Pelle Karlsson, Bjørn Lindvig,

Jim McInnes, Sven Nilsson, Magne Vågnes

Åge Åleskjær

Grafisk form og tegnegruppe

Leif Harry Håvåg, Rolf Jansson,

Svein Thorkildsen, Ivar Øksendal

Redaksjonell målsetting

HveteKornet er et nordisk tidsskrift for fornyelse, fellesskap og fostring. Bladet vil på kristen grunn arbeide for og med Guds folk. Uavhengig av organisasjoner og grupperinger vil vi fritt rapportere om hva Gud gjør i Kristi Legeme. Vi ønsker å være med å formidle Guds planer og hensikter med sin menighet i dag. Vi vil samle om Jesus Kristus, virke for kjennskap og åpenhet for Åndens gjerning, slik at den enkelte kristne og den lokale menighet kan fornyes utfra bibelske prinsipper

HveteKornet vil tjene Kristi legemes oppbyggelse.

Annonser

HveteKornets annonse-konsulent: **Tony Nilsen**, X-Art Reklamebyrå A/S, Bilet 12, 3080 Holmestrand. Tlf. 033/52 755. **Faste annonsører** kan kontakte redaksjonen direkte med forespørsler, avtaler og annonser. Priser: Kr. 3,50 pr. spalte mm. og 2.500,- pr. helside.

Regnskap

Jan Jensen

Revisjon

Registrert revisor

Svein V. Korsgården

3080 Holmestrand

Abonnement

Norge og Sverige kr 110,- pr. år, Danmark D.kr. 140,-. Kan bestilles ved å sende navn og adresse til ekspedisjonen. Gaveabonnement 1 år kr. 110,- (Flypost til utlandet + kr. 80,-)

Bankgiro nr. 2450.07.10167

Dansk postgiro: 9 46 40 26

Svensk postgiro: 42 49-9

Abonnement er bindende inntil skriftlig oppsigelse.

Signerte artikler

og innlegg uttrykker forfatterens meninger. Disse er ikke nødvendigvis å oppfatte som redaksjonens.

Ettertrykk

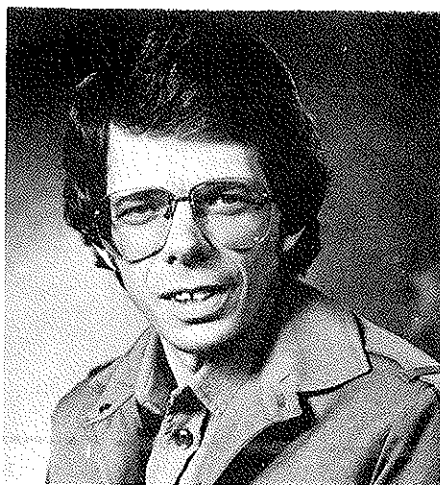
av redaksjonelt materiale (artikler, tegninger, foto) tillates kun etter forhåndsavtale med redaksjonen. Sitater fra bladet må ha tydelig kildeangivelse.

Sats, paste-up, repro og trykk:

Tangen-Trykk A/S, Drammen

Hjertespråk

RETT PRIORITERING!

Tekst: Rolf Erik Janøy

Jeg har i lengre tid feilprioritert. Jeg har satt ting på førsteplass i mitt liv når det gjelder tid, tanke og engasjement som ikke fortjener denne plassen. Resultatet var åndelig stagnasjon og nedsatt brukbarhet i Herrens tjeneste.

Det gode

Tilsynelatende kunne det se ut som jeg var engasjert i Guds rikes fremme, mens jeg i virkeligheten forsømt grunnleggende sider i det kristne liv.

Et gammelt ord sier at «det gode er det bestes fiende». Det er veldig lett å bli engasjert i det som er *godt* på en måte som gjør at en forsømmer det som er *best*. Martha viste Jesus med sine handlinger at hun ville tjene Ham (Luk 10,38 ff). Det var godt, men det hindret henne i noe som var enda bedre. Og derfor gledet ikke Jesus seg over hennes travle aktivitet.

Mye av det vi holder på med som i egne øyne kan fortone seg som nødvendige gjøremål, vil Jesus avsløre som «strev og uro med mange ting». Dette med å være «travelt opptatt» er en betegnelse som passer like godt på mange arbeidere i Guds rike, som på de mange som stresser under tidsånden. Aktiviteter med kristent formål er antagelig den største hindring for en virkelig fornyelse og vekkelse blant Herrens tjenere og i Guds menighet i dag. Det uhyggelige med denne aktiviteten er at mange av oss tror at den er av større betydning enn stunder ved Jesu føtter. Jeg er selv blitt bedratt på dette området.

Karusell

Jeg har i mange år vært i den lykkelige stilling at jeg har hatt et arbeid som har interessert, engasjert og fasinert meg. Enn jeg har fått virke som menighetsforstander eller nå som redaktør av HVETE-KORNET, har vanligvis arbeidsdagene for meg vært kjærere enn fridagene. Uten at jeg selv merket det, ble jeg så oppslukt og engasjert at alt annet i beste fall kom på andre eller tredje plass i mitt liv.

Jeg trodde jeg tjente Herren, men det var nok mye mer en egotripp på min selvlagde aktivitetskarusell. Dette gikk ut over så grunnleggende ting som forholdet til Jesus og ansvaret som familiefar. Selvsagt leste jeg i Bibelen, ba til Gud og var sammen med familien, men hjertet mitt var hele tiden først og fremst engasjert i «virksomheten». Jeg hadde gal prioritering. «Min tjeneste» stod på førsteplass, deretter kom i beste fall forholdet til Herren og mine nærmeste.

Hjertesak

Prioritering er dypst sett en hjertesak. Det er slik at det som vi elsker mest, får størst prioritet i våre liv. Intet annet enn Herren Jesus selv er verdig førsteplassen i vårt hjerte. Om endog noe så bra som «tjenesten for Herren» fortrenger HAM selv fra den plassen, blir dette en alvorlig hindring for sann åndelig utvikling i vårt kristenliv. Så snart andre ting enn det personlige forholdet til Jesus blir mer viktig for oss, er det noe fundamentalt galt i vårt kristenliv. Da vil vi tross all innsats og iver i tjenesten snart komme inn i en situasjon hvor vi uten å vite det mer tjener egne interesser og opplegg enn vi er en del av Guds plan. Bare hjerter som bevarer kjærlighetsforholdet til Jesus på førsteplass, lar seg stadig justere, fostre og forme av Ham.

Nest etter forholdet til Herren må vi som er i en familiesituasjon, prioritere forholdet til våre nærmeste. Det blir galt om vår tjeneste for alle andre gjør at vi ikke kan være til velsignelse for våre nærmeste. Når disse to prioriteter er kommet først, da kan vår tjeneste få den tyngde og autoritet som et rett hjerteforhold gir. Jeg måtte legge alt annet til side for å omvende meg fra denne feilprioritering og be Gud og mennesker om tilgivelse. Hver dag vil jeg møte med bevisstheten om at kun «ett er nødvendig», slik at intet annet får ta fra meg «den gode del».

Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
felleskap og fostring.

hvete Kornet

– i tjeneste for Kristi legeme –

Omslagsfoto:
Magne Vågnes

November 1985

Nr. 11 Årgang 2

ARTIKLER

4 - Jeg fikk bade i Guds kjærlighet

HveteKornet samtaler med Eva Holmberg, en homofil som opplevde Guds frigjørelse.

8 - Vi behøver korset hver dag!

Intervju med Dr. Paul Yonggi Cho.

18 Homofile kan bli fri!

Eva Holmberg forteller om det arbeidet hun nå står i.

22 Det blåser fornyelsesvin- der over Færøyene

Anne Hove Sunnarvik deler noen av sine inntrykk fra et besøk hos broderfolket vest i havet.

30 Hva er en lørdagsbibelsko- le?

Magne Vågnes har besøkt Lørdagsbibelskolen i Oslo og bl.a. tatt en prat med lederne.

58 Grepet av Kristus

Tekst: Severin Larsen

SERIER

14 Troens lov

Troen og Ordet
Tekst: Åge Åleskjær

34 Formaningens tjeneste

Gaveoppdagelse og kallsbevissthet
Tekst: Kjell Sjöberg

45 Det lønner seg å lovprise Gud

Innta områder ved lovsang
Tekst: Rachel Jeffries

Side 22

Side 15

Side 28

FASTE SPALTER

2 Hjertespråk

Tekst: Rolf Erik Janøy

17 Oppdag dine søsken

Gud har bare én menighet
Tekst: Pelle Karlsson

26 Transittlager

Kristenliv og økonomi
Tekst: Svein Korsgården

28 20 spørsmål

Roald Georg Andersen svarer

36 Plater og Bøker

HveteKornet anmelder

38 Speilet

Nyheter fra kristenfronten

53 Spirer og gror

Nyheter fra redaksjonen

48 Forum

Lesernes spalte

50 Verd å lese

54 Fra lesekroken

57 Neste nummer

Kort presentasjon av noen artikler i desember-nummeret

Brosjyrene i midten i dette nummer bør nappes ut slik at du kan lese bladet og brosjyrene best mulig.

Eva levde helt fra barndommen av et hardt liv som gjorde at hun endte opp som «kurumulig» alkoholist og uteligger. Hun forsøkte flere ganger å bli en kristen, men hennes homofile legning gjorde at hun ikke maktet å leve etter sin samvittighet. Til sist ba hun oppriktig til Gud om å få dø...

Vi har ventet i flere år med å skrive om Eva Holmberg. Vi ville ikke at publisitet om hennes tragiske liv skulle bli en belastning for henne i de første årene som kristen. Eva på sin side har hele tiden vært villig til å fortelle åpent om sitt liv for å vise hva Gud har gjort for henne. Hun har nå lenge vært trofast med i Oslo Fullevangeliske Kirke (OFK) og fått tillit i vide kretser for sitt hjelpearbeid blant homofile, så vi tror at tiden nå er inne til å la Eva stå fram. Hun gjør det med en stillferdig oppriktighet, ofte må vi spørre nærmere for hun bruker ikke mange ord. Nøkternt og uten overdrivelser forteller hun det slik det var. Selv om dette er vonde minner å ta fram, gjør hun det med visshet om at det er helt annerledes i dag, men først og fremst er det for å vitne om at dette kan også andre oppleve!

Vika

Eva levde sine barneår i gamle Vika, området rundt Vestbane-stasjonen i Oslo sentrum. Den gang var det et område preget av dårlige boliger og et alkoholisert miljø. Barna ble overlatt til seg selv. For Eva ble barndommen ekstra ensom fordi hun ikke hadde de samme interesser som småjenter flest. Mens hennes venninner ville leke med dukker, var hun mer interessert i biler og gutteleker. - Jeg var veldig guttaktig og sporty som noen kalte det, sier hun. - Det behøver ikke være noe galt i det, men i dag ser jeg det som et varsel på at jeg skulle utvikle meg i feil retning.

Hvetekornet: - Hva vil du si at spesielt preget din barndom?

Eva Holmberg: - For det første var det svært mye alkohol i hjemmet. Det førte med seg at mine foreldre ikke fikk tatt seg særlig av meg. Det var ikke bare på kontakt jeg ble underernært, jeg fikk også lite mat. Fordi alt gikk til alkohol hjemme, ble det rett og slett ikke noe igjen til mat. Jeg ble flere ganger sendt til såkalte «friluftsskoler» hvor underernærte barn fikk mat og skolegang. Jeg ble også sendt til andre institusjoner.

Ofte var det så mye slåssing og spektakkel hjemme at jeg måtte løpe ut. Som barn tilbrakte jeg ofte nettene på Karl Johan og i

Eva Holmberg ba om å få dø:

— JEG FIKK BADE I GUDS KJÆRLIGHET

Per Holmberg, Christian Krohgs gate i dette område, hvor ungdomsgutten hun var med i de store bilder, var uten forklæringsansvar i Oslo byrett. Han ble dømt for å ha drept en barnepige.

Slottsparken fordi det var bedre der enn hjemme. Jeg la meg ofte med skoene og buksa på, klar til å stikke. Når knivene begynte å fly gjerinom rømmet, var det bare å komme seg ut. Jeg hadde mye angst i meg, jeg var redd noen skulle bli drept hjemme. Det hendte da også at de kom alvorlig til skade.

Hvete-kornet: - Var det ikke en stor på-kjenning for et barn å oppholde seg i disse sentrumsområdene nattetid, preget som de var av fyll, prostitusjon og vold?

Eva Holmberg: - Det var mitt miljø så langt jeg kan huske tilbake. Når jeg satt ute

om nettene, hendte det at menn kom og ville gi meg penger hvis jeg bare ville være med dem eller la dem betøle meg. Fordi jeg var så sulten, var det en stor fristelse å gi etter. Men jeg sa alltid bestemt nei til slike forslag, for jeg visste at slikt gjorde ikke speidere i Frelsesarméen. At jeg var med der, ble en beskyttelse for meg i barneårene.

Før jeg ble født, var nemlig mine foreldre med i Frelsesarméen en tid. De ble frafalne da de giftet seg. Jeg vet at moren min gikk med et kall som hun trosset, kanskje denne ulydigheten førte dem bort fra Gud. De meldte meg inn i Arméen så jeg liksom kunne overta deres plass. Som et plaster

på samvittigheten, antar jeg. Jeg ble speller i Frelsesarméen, og det bevarte meg fra visse ting som barn.

En kvinnelig offiser som kjente min mor, ba for meg hver dag fra jeg ble født til jeg ble en kristen. Jeg ble veldig grepet da jeg fikk vite om det. Hennes forbønn har sikkert hatt stor betydning for meg. Anna Nærbø som hun heter, er fremdeles virksom som frelses-offiser.

Hvete-kornet: - Hadde du mange søsken?

Eva Holmberg: - Jeg hadde en bror, men vi hadde lite kontakt.

Hvete-kornet: - Ble du bitter mot dine foreldre?

Eva Holmberg: - Nei, det er en av de ting jeg ble bevart fra. Det var nok enkelte ganger at jeg i fortvilelse lurte på om jeg skulle ta livet av en av dem. Men jeg visste ikke av hvem, for de var like ille begge to. Når det var slåsskamp, brukte mor å dekke seg bak meg. Jeg fikk mange av slagene som var ment for henne. Det gjorde meg bitter i øyeblikket og framkalte ønsker om at en av dem skulle dø så det kunne bli slutt på slåssingen.

Hvete-kornet: - Hvordan maktet du å gjennomføre skolegangen under slike forhold?

Eva Holmberg: - Jeg kom meg igjen-nom på et vis, men med dårlig resultat. Det var så mye bråk hjemme på nettene at jeg var stadig trøtt på skolen. Når jeg i tillegg var sulten, var det ikke lett å følge med. Jeg ønsket å fortsette på skole, men fikk alltid høre at jeg ikke ville klare det. Ikke hadde vi råd til det heller, så jeg begynte tidlig å jobbe.

Hvete-kornet: - Hva jobbet du med?

Eva Holmberg: - I den første jobben begynte jeg som lærling hos en tanntekniker, jeg håpet å gå den veien. Men jeg hadde en konstant ufred inni meg, så jeg skiftet ofte jobber og flyttet mye.

Forvirret

Hvete-kornet: - Ble du tidlig klar over at du hadde homofil legning?

Eva Holmberg: - Jeg hadde ingen å identifisere meg med fra barndomshjemmet, så jeg visste ikke hvem jeg ville være. Gutter forbandt jeg med den autoritære holdning jeg møtte hos min far, og det gjorde meg redd dem. Å være kvinne opplevde jeg som noe veldig veikt, det var feigt. Denne forestillingen fikk jeg av å se moren min kripe blødende sammen i en krok og bli slått av den autoritære, fæle mannfolkfyren. Jeg ville ikke være som noen av dem hvis jeg kunne slippe.

Jeg søkte først og fremst etter noen som kunne ta vare på meg, gi meg godhet og ømhet. Det var et behov jeg aldri hadde fått dekket.

Hvete-kornet: - Kunne du ikke tenke deg at ekteskapet kunne gi dette?

Eva Holmberg: - Nei. Det var ikke bare fra mitt eget hjem jeg hadde dårlige erfaringer. Også de andre hjemmene jeg kjente til, var preget av fulle ektemenn som banket opp kona. Jeg hadde aldri sett noe ekteskap som ga meg positivt inntrykk.

Så møtte jeg en kvinne som var en del eldre enn meg. Hun ledet en motorsykkelgjeng jeg kom med i bare 13 år gammel. Hun var alt det som jeg ønsket å være: Hun var sterk og øm, og hun greide seg svært bra i samfunnet, klarte å ordne opp både i sine og mine problemer. Jeg var veldig forvirret og følte meg svak. Derfor hang jeg meg på dem som hadde det jeg manglet. Det jeg egentlig søkte, var hennes trygghet

og styrke, og jeg ble sterkt bundet til henne mentalt sett.

Gjengen holdt til i Christian Krohgs gate, rett bak legevakta. Vi hadde et kjellerlokale der. Både gutter og jenter var med i denne «Blackinggjengen» som den ble kalt. Vi kledde oss i svarte lærjakker og kjørte på motorsykler rundt i sentrumsgatene. Det var i dette «ragger-miljøet» som det ble kalt i den tiden, at jeg lærte å drikke. Vi brukte mye alkohol og drev også med lettere stoffer og «sniffing» samtidig som det ble eksperimentert en del med sex.

Hvete-kornet: - Var det også et kriminelt miljø?

Eva Holmberg: - Det var nok noen som stjal for å få penger til bensin, men ikke åpenlyst. Noen stjal nok også en del på arbeidsplassene og solgte det videre, men ellers var vi ganske «snille».

Hvete-kornet: - Vardulengemed i den gjengen?

Eva Holmberg: - Bare et par år til jeg var omtrent 15. Da flyttet vi til Sinsen, til en gjennomgangsleilighet. Da benyttet jeg anledningen til å kutte ut med lederen, for jeg gikk fremdeles på møter hos Frelsesarméen. Jeg mente det måtte finnes et annet liv enn det jeg levde, det var så tomt. Jeg søkte stadig etter svar på noe jeg ikke riktig visste hva var. Jeg kjente bare at det livet jeg levde, var galt. Men jeg torde ikke å snakke med noen om det. Jeg var redd for hvordan kristne ville reagere hvis de fikk vite det, for jeg hørte de snakket nedsettende om slike som meg. Derfor gikk jeg og slet med problemene mine alene. Jeg oppdaget også at det var folk som kalte seg kristne som levde i de samme synder som jeg selv kjempet med, men ingen snakket om det.

Hvete-kornet: - Du fikk ikke ikke noe personlig åndelig gjennombrudd?

Eva Holmberg: - Nei, jeg ønsket meg et annet liv, men visste ikke hvordan det skulle skje. Fordi jeg så kristne som levde homofilt, trodde jeg ikke det ville bli noen forskjell selv om jeg ble kristen. «Hva er vitsen med å bli kristen hvis jeg skal fortsette det samme livet og ha den samme skyldfølelsen?» tenkte jeg. Jeg hadde alltid skyldfølelse inni meg og lurte på hvem den var rettet mot. Så begynte jeg å skyld på samfunnet. Jeg mente samfunnet trykket meg ned fordi jeg ikke ble akseptert som homofil.

Hvete-kornet: - Du anklaget ikke Gud for din skyldfølelse?

Eva Holmberg: - Ikke på det tidspunktet. Men senere i livet møtte jeg kristne sjelesørgere som mente at Gud hadde skapt meg homofil, og at jeg derfor måtte leve med det og akseptere det. Det skapte bitterhet i meg mot Gud som hadde skapt meg slik. Hvis jeg var født sånn, var det ingen vei ut av det, da fantes det ikke håp om virkelig frigjørelse for meg.

Jeg møtte også kristne ledere innenfor ulike kirkesamfunn som ba for meg og sa at mitt hovedproblem var min ensomhet. De ba endog om at Gud skulle sende en

kvinne i min vei som jeg kunne dele livet med. Da fikk jeg helt blokkering i hodet. «Hva er det som skjer?» tenkte jeg. «Jeg har jo levd sammen med kvinner i årevis, og opplever at det hindrer det kristne livet i å bryte fram.»

Hvete-kornet: - Møtte du aldri forkynnere som sa at du kunne bli løst fra ditt problem?

Eva Holmberg: - Aldri. Det var jo de som sa at jeg ikke måtte praktisere det. De sa at det ikke var noe å gjøre med at jeg var født slik, men at Guds ord sier det er synd å leve slik. «Hvis Han har skapt meg slik, hvorfor kan jeg da ikke leve slik Han har skapt meg?» spurte jeg meg selv. Det skjønte jeg ikke. Jeg fikk aldri høre at det går an å bli fri. Så kristendommen slik jeg møtte den, hadde lite å gi i min situasjon.

Status

Hvete-kornet: - Hvordan levde du som ungdom?

Eva Holmberg: - Det ville ta lang tid å fortelle om det. For det meste var jeg med i motorsykkel-gjenger. Jeg kjøpte egen sykkel da jeg var 16 år og kom i kontakt med noen som holdt til ute på Mosseveien. Vi var alle homofile og det holdt oss sammen. Det var ikke noe særlig homofilt miljø i Oslo på den tiden, så vi reiste mye i Sverige og Danmark og oppsøkte homofile kretser. Vi hadde ikke noen å ta hensyn til. Vi bare levde ut det vi følte inni oss. Det var en hard tid, forferdelig rotløs. Psykisk er det hardt å leve annerledes enn det du egentlig ønsker. Men jeg kunne ikke finne noen vei ut.

Da jeg ble litt eldre, begynte jeg å bli mer bevisst at jeg var kvinne. Jeg levde i flere år sammen med ei som lærte meg mye om hva det ville si å være kvinne. Hun var svært kvinnelig selv, og da begynte jeg å oppdage denne siden ved meg selv. Vi hadde en stor, flott leilighet sammen og hytte på Hadeland. Jeg hadde god jobb i et reklamebyrå og greide meg bra i samfunnet, hadde status med bil, hytte og fin leilighet. Dette var den beste tiden jeg til da hadde opplevd. En tid trodde jeg at dette var livet. Men jeg hadde den samme angsten, og etter hvert begynte jeg å tvile. Når svaret heller ikke lå i de materielle godene, skjønte jeg ikke noe.

Psykose

Hvete-kornet: - Alt du gikk igjennom i barndommen og måten du siden levde på, må vel ha ført til psykiske problemer?

Eva Holmberg: - Jeg hadde alltid angst, mer eller mindre. I 1968, da var jeg 23 år, ble jeg alvorlig syk og vandret ut og inn av psykiatriske klinikker fram til 1971.

Angsten ble mer akutt etter en spesiell opplevelse. Jeg var en tur hjemme og snakket med min far. Han hevdet at han ikke greide å leve med tanken på folkesnakket om at han hadde en homofil datter, og truet med å ta livet av seg på grunn av meg. Mens han anklaget meg og snakket

om dette, drakk han plutselig gift og døde mens jeg var der. Dette gav meg en kolossal skyldfølelse. Fra da av ville heller ikke min mor ha mer med meg å gjøre. I dag vet jeg jo at det var andre årsaker til at min far tok sitt liv, men den gangen trodde jeg at det var min skyld.

På samme tid ble det også slutt på forholdet til henne jeg lenge hadde levd sammen med, så alt raste liksom sammen. Jeg gjorde mine første forsøk på selvmord, så min tidligere samboerske sendte meg til psykiatriker. Han la meg inn på 6. avdeling på Ullevål. Etter dette gikk det svært fort nedover med meg psykisk og jeg ble overført til Dikemark. Der gikk jeg inn i psykose og ble værende i 3,5 år.

Følelsesmessig meldte jeg meg ut av samfunnet. Jeg klarte ikke å leve med det at jeg var homofil og ikke kunne få leve det ut. All fordømmelse og alle kravene jeg ble møtt med, trykket meg ned. Det var ingen som hadde svar på hva jeg skulle gjøre i steden, og det frustrerte meg. Jeg satt på Dikemark og hadde angst for å leve og angst for å dø. Selv om jeg ikke levde som en homofil, følte jeg meg fordømt fordi jeg var homofil. Når jeg så fikk høre at det ikke var noen vei ut av dette, fikk jeg panikk.

De første 1,5 årene på Dikemark husker jeg lite av. Jeg fikk blødende magesår rett som det var, for jeg klarte ikke å takle angsten inni meg. Først etter en lang treningssperiode kunne jeg gå så langt som ned til veien. Det var helt forferdelig, en panikktilstand, man vet ikke hvor man skal gjøre av

seg. Første gang jeg kom meg ned til en kafé i Asker og drakk en kopp kaffe, var jeg helt skjelven og tenkte bare på hvordan jeg skulle greie å komme tilbake til sykehuset igjen.

Hvetekornet: - Hvordan ble du utskrevet fra Dikemark?

Eva Holmberg: - Da jeg kom mer til hektene igjen, ble jeg oppmuntret til å dra ned på en klubb for homofile i Oslo, så jeg gikk dit. De arrangerte dans på Venstres Hus 3 kveider i uka. Der traff jeg ei jente som sykehuset oppmuntret meg til å flytte sammen med. Jeg fikk 11 dagers permisjon for å prøve å bo hos henne, og siden flyttet jeg dit. Jeg hadde ikke noe annet å gå til.

Alkohol

Hvetekornet: - Du brukte alkohol helt fra barndommen av, men når var det misbruket virkelig begynte?

Eva Holmberg: - Det begynte etter at jeg kom ut fra Dikemark. Mange er med god grunn redd for tunge narkotiske stoffer, men ikke alle er klar over at alkoholmisbruk kan være vel så ille. Jeg håpet at alkoholen skulle døyve frykt og angst, så jeg begynte å drikke vodka som andre drikker melk. Det endte med at jeg lå på gatene i Oslo sommer som vinter. Jeg var oppgitt av alle og stort sett alene. Jeg gikk på sosialen for å få penger til å drikke, eller jeg fikk mannfolk til å spandere på meg. Var jeg sammen med andre, var det med folk som drakk.

Hvetekornet: - Men kom du ikke på kurhjem?

Eva Holmberg: - Jeg hadde mange innleggelser på kurhjem, men ble til sist registrert som kur-umulig. Jeg hadde brukt opp alle sjansene mine. Jeg var på Oslo Indremisjons klinikk 17-18 ganger, på Blå Kors 3-4 ganger. På Risby ved Dokka, som er et sted for kvinnelige alkoholikere, var jeg et helt år sammenhengende. Men etter hvert opphold havnet jeg tilbake på gata igjen.

Hvetekornet: - Er det ikke helsefarlig å drikke så mye som du gjorde?

Eva Holmberg: - Det er en voldsom belastning for hele kroppen og spesielt for de indre organer. Jeg fikk flere ganger såkalte «fylleslag» og delirium. Ved et tilfelle lå jeg lam i et halvt år på grunn av alkoholforgiftning. Det kunne vært skjebnesvangert - jeg kunne blitt liggende for alltid. Hjernen blir også ødelagt. Da jeg var på Blå Kors-klinikken i Oslo, kunne jeg se ned på avrusningstasjonen. Jeg tenkte ved meg selv at det aldri skulle bli så dårlig med meg at de måtte ta meg inn der, men en uke etterpå lå jeg der.

Hvetekornet: - Kom du i livstruende situasjoner på grunn av fyll?

Eva Holmberg: - Ved mange anledninger. Jeg kjørte f.eks. bil og kolliderte i fylla. Den tiden jeg hadde bil, hendte det ofte at jeg tok drosje rundt i byen for å lete etter den. Jeg hadde vært så full sist jeg kjørte at jeg ikke visste hvor jeg hadde parkert den.

Forts. side 46

Paul Yonggi Cho taler ut:

VI BEHØVER KORSET HVER DAG!

Tekst/foto: Rolf Erik Janøy

Mange har regnet Paul Yonggi Cho som en ledende talsmann for et suksessfylt kristenliv og har tolket flere av hans bøker i den retning. I et nærgående intervju tar vi her opp spørsmål omkring den såkalte «framgangsteologien», og den verdenskjente koreanske kirkelederen gir klare og interessante svar.

Paul Yonggi Cho er kjent for hele verdens kristenhet som pastor for den desidert største menighet i verden i dag. Mange har oppfattet Cho som en ledende talsmann for det som her i Skandinavia kalles «framgangsteologi». Til intervjuet tok vi derfor med oss en av dem som har stilt seg spørrende til denne side av Chos forkynnelse.

Knut Grønvik er utdannet til prest i Den norske kirke, og han har de siste årene vært leder for «Fredens Bolig» og OASE-bevegelsen. På et av OASE-bevegelsens sommerstevner holdt han et seminar kalt «Kristendom og suksess». Her tok han opp tanker omkring Kenneth Hagins og Yonggi Chos trosforkynnelse. Grønvik sa ja til å møte Cho for å stille noen av de spørsmålene han som luthersk teolog og fornyelsesleder har til Chos forkynnelse.

Før vi møtte Cho, ba vi Grønvik klargjøre noen av sin tanker omkring dette omdiskuterte tema.

Et system

Rolf Erik Janøy: - Kan du kort gjøre rede for ditt syn på den såkalte trosforkynnelsen?

Knut Grønvik: - Den har et trosbegrep som lett gjør Gud til en brikke i vårt spill. Man lager et system som Gud skal innpasses i. Samtidig gjøres troen til en prestasjon fra vår side. Har du bare tro nok, er Guds velsignelse med deg og du vil være

Bilde på side 8 og 9 viser Yonggi Cho i ivrig samtale med Aril Edvardsen og Knut Grønvik.

frisk og ha framgang på alle måter. Bibelen sier klart at Gud har makt til å helbrede, og at de som søker Guds rike først skal få alt det de trenger. Men Bibelen taler også om offer, motgang, lidelse og prøvelser for dem som tror.

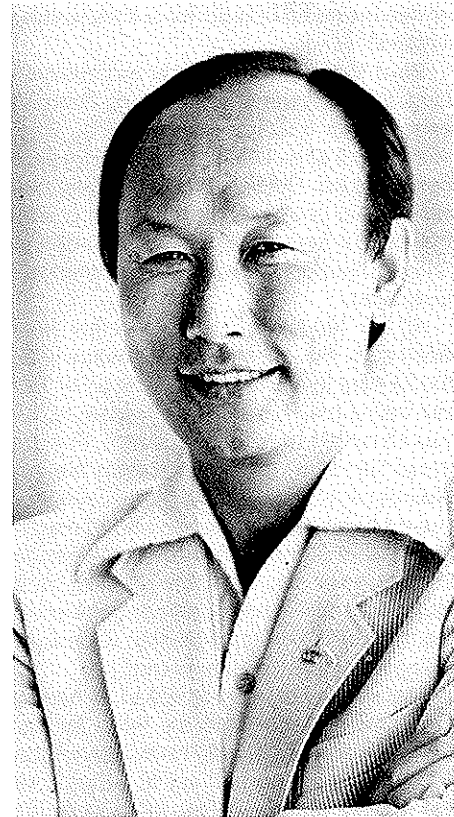
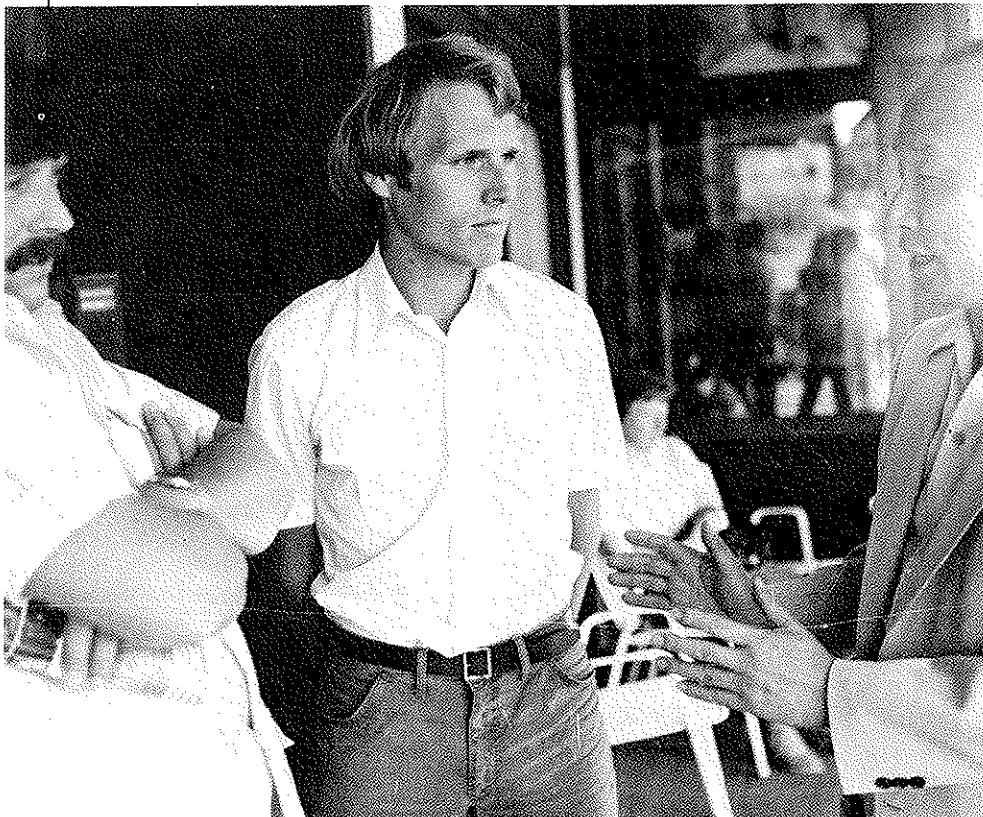
Trosforkynnelsen frister også til en selvopptatt kristendom der det hele dreier seg om min lykke og hva Gud kan gjøre for

hadde ventet. Cho er nok mest vant til å bli spurt om menigheten han betjener, men siden dette er stoff som er kjent av de fleste, valgte vi en mer nærgående og personlig form på dette intervjuet. Vi merket på Chos reaksjoner at dette var uvant, desto mer interessante blir også hans svar. Det er antagelig første gang disse spørsmålene er tatt opp så direkte med Cho i et inter-

midler og bruker dem på en rett måte, lig-ger det velsignelse i det. Men blir de brukt på gal måte, er det forferdelig.

Knut Grønvik: - Hva med alle de fattige kristne rundt omkring i verden som har bare akkurat nok til å overleve? Er de fattige fordi de ikke tror nok, eller er de fattige fordi vi er rike?

Paul Yonggi Cho: - Dere i Skandinavia

meg. Tro handler, slik jeg ser det, om etterfølgelse, og mer om å gi enn å få. Cho og en del andre legger vekt på at vi kan bli velsignet økonomisk for å bringe Guds rike ut. Dette synet deler jeg.

Men det er også et faktum at vår rikdom oftest bygger på andres fattigdom. Trosforkynnelsen og herlighetsteologien tar tar ikke opp denne urettferdigheten. Den advarer heller ikke mot rikdommens farer, enda så sterkt Jesus selv gjør nettopp det. Trosforkynnelsen blir usann fordi den gjør del-sannheter til hele sannheten.

Samtidig må det sies at mye norsk forkyn-nelse er skjev den andre veien. Det finnes en falsk korsteologi som nesten hevder at «jo verre du har det, jo mer åndelig er du», og som i praksis ikke regner med Guds makt til å gripe inn her og nå i våre liv.

Selv ønsker jeg ingen unødig polarisering, men en sunn balanse der Gud er en mektig nåværende Gud, uten at Han dermed kan «dikteres» av våre systemer.

Guds velsignelse

Vi hadde avtale om å møte Cho på formiddagen. Han kom smilende og opplagt nøyaktig til avtalt tid. En av Chos nærmeste medarbeidere fulgte med, men holdt seg diskret i bakgrunnen. Cho tok seg god tid sammen med oss, selv om samtalen nok utviklet seg i en annen retning enn han

vju, og derfor vil sikkert hans svar overraske mange.

Knut Grønvik: - Jeg har lest to av dine bøker som er kommet på norsk, «Suksess» og «Den fjerde dimensjon». Jeg forstår deg slik at du mener kristne kan forvente suksess på alle områder i livet, også finansielt. Er det et tegn på Guds velsignelse når mennesker har framgang?

Paul Yonggi Cho: - Jeg vil klart understreke at materiell framgang ikke er noe tegn på at man er en god kristen. Det som gjør deg til en god kristen, er ditt forhold til Jesus, at du har Han til Herre ved Den Hellige Ånds hjelp. Gjennom Den Hellige Ånd kan du få det fellesskap med Herren som gir deg et rikt kristenliv.

Materielle velsignelser kan dog være et middel til å gjøre deg til en velsignelse for andre. Bibelen sier at det er saligere å gi enn å få. Men skal du gi noe, må du først få noe. Den som er fylt av Den Hellige Ånd og har et underfullt fellesskap med Herren, har alltid noe å gi. Selv den som er fattig kan gi til de som er enda fattigere.

Jeg tror at Gud er mektig til å velsigne oss på det materielle området slik at vi får større muligheter til å velsigne andre. Men jeg sier aldri at rikdom er tegn på velsignelse. Da skulle alle amerikanere og europeere være rikt velsignet av Gud. Har vi

vet ikke hva fattigdom er. Dere har et godt utbygget sosialvesen og ingen tiggere på gata. Men kom til Asia og se de kinesiske flyktningene. De bor i små skur i ghettoen, og mennesker dør som fluer. Hvordan kan da vi som kristne si at det materielle ikke betyr noe bare vi tror på Jesus og skal til himmelen?

Den vestlige verden taler ut fra helt andre omstendigheter enn vi gjør. Hvis våre fattige kunne ha den standard som deres fattige har, ville de få det fint. De undres på hvorfor europeerne er så rike når de er så fattige. De spør meg om Gud elsker europeerne mer enn asiatene. Jeg svarer da at europeerne trodde på Gud før oss. De tjen-te Gud og sendte ut misjonærer og Gud velsignet dem, men nå er det vår tur. Når vi blir frelst, skal vi tjene Gud på samme måte som de gjorde. Vi skal også sende misjonærer og dele ut det vi har, så vil Gud velsigne.

Første gang jeg så velstanden i Europa, stilte jeg meg selv det samme spørsmålet: «Hvordan kan de ha slik overflod? Vi er jo også kristne. Gud, det er ikke rettferdig.» Herren svarte meg klart: «Dere skal også tro på Gud og tjene Ham, og dere skal bli velsignet.» Jeg pristet Herren og sa: «Jeg

vil tro at Han skal velsigne meg slik at jeg kan ha samme levestandard som mine kristne brødre på andre kanter av verden. Deres Gud er min Gud.»

Jesu verk

Knut Grønvik: - Men tror du ikke at den velstand og materielle overflod som preger Europa, er årsaken til at Europa er det eneste kontinent hvor kirken ikke vokser?

Paul Yonggi Cho: - Det er en unnskyldning. Har du sett nøden i Asia og hvordan barn dør av underernæring, sier du ikke: «Det er fint at de ikke har det så godt som oss i Europa. Det blir så mye åndelig nød når folk har god levestandard.» Det er ikke troverdig å komme fra det rike Europa til fattige i Asia og forkynne at en kristen må leve fattig.

All vår teologi må springe ut fra Jesu Kristi kors. For det første døde Jesus Kristus for våre synder for at vi skulle gå fri. For det andre ble Han såret for vår skyld, så ved Hans sår har vi fått legedom. For det tredje sier Bibelen at Jesus Kristus ble forbannet på korset. Han ble gjort til synd for oss og befri oss dermed fra forbannelsen slik at Abrahams velsignelse skulle komme over oss. Abraham var ikke bare velsignet åndelig, han opplevde også enorme materielle velsignelser. Han var meget rik og samtidig en Guds mann.

Jesus levde et fattig og enkelt liv her på jorda. Bibelen sier Han ble fattig for vår skyld slik at vi kan bli rike i Ham. Betyr dette kun åndelig rikdom? Vi vet at Jesus ikke var åndelig fattig, Han var fattig materielt sett! Han ble ikke fattig for at vi skulle bli millionærer, men for at vi skulle ha det vi behøver også på det materielle området. Jesus døde også for å befri oss fra døden, Hans oppstandelse var en seier over den.

All Guds velsignelse er knyttet til korset. Og ser vi på Jesu verk på korset, finner vi at det er svært omfattende: Befrielse fra synd, helbredelse, oppheving av forbannelsen, seier over døden. Vi må forkynne all Guds velsignelse gjennom korset. Guds straff i Det gamle testamentet var fattigdom, sykdom, forbannelse og død. Guds velsignelse var det motsatte.

Rolf Erik Janøy: - Men i Det nye testamentet ser vi at f.eks. Paulus led materiell nød til visse tider.

Paul Yonggi Cho: - I Det nye testamentet åpenbarer Gud seg på en enda klarere måte enn i det gamle, men vi kan ikke kvitte oss med det av den grunn. Det åpenbarer Guds natur, mens nytestamentet er en enda dypere åpenbarelse. I Det gamle testamentet viser Gud oss materiell velsignelse, mens Han i Det nye testamentet viser oss den åndelige velsignelse. Vi må se helheten her.

Gud vil først og fremst at vi skal bli åndelig rike, men Han vil også gjøre oss til en velsignelse på det materielle plan. Rekkefølgen her er meget viktig: Søk først Guds rike og Hans rettferdighet, og dere skal få

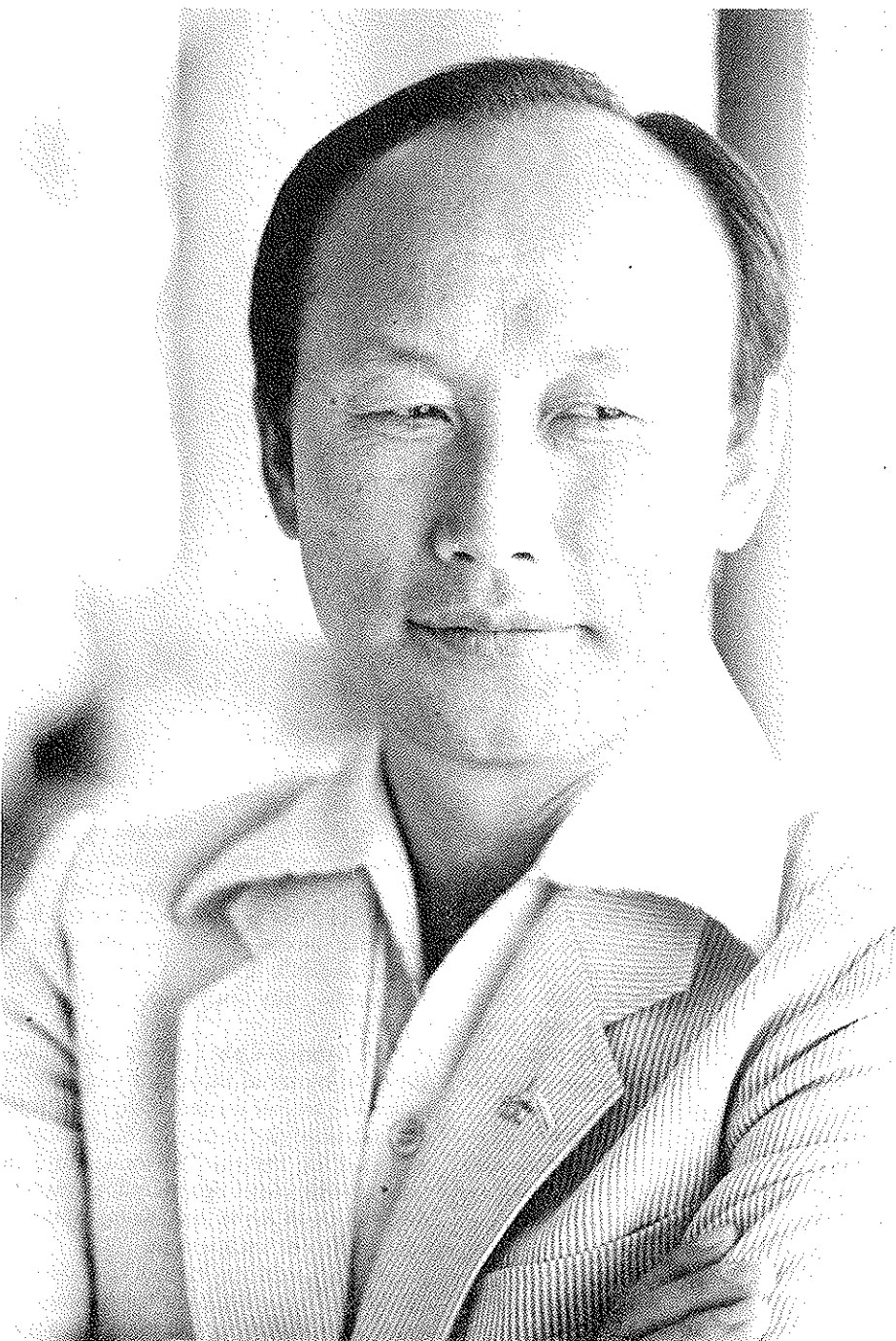
alt det andre i tilgift. Vi må bekjenne våre synder, bli fylt av Den Hellige Ånd og leve for Herren og hverandre! Da kan vi be om Guds velsignelse - ikke for oss selv, men for at andre skal få del i den. «Gud, velsign meg slik at jeg kan gi mer til misjonen og til de fattige», det er den rette innstillingen.

Materialisme

Knut Grønvik: - Har du hørt forkynt i USA at vi kan be om alle slags materiel-

vakt så det ikke blir et falskt evangelium. Det er bare når vi tjener Gud og andre mennesker at vi kan be om materiell velsignelse. Hvis vi vil bruke Gud til å gjøre oss rike, er det ikke kristendom, men materialisme. Både i USA og i Europa har jeg sagt klart ifra at dette er en menneskeskapt forkynnelse som jeg ikke støtter opp om.

Knut Grønvik: - Enkelte i USA forkynner at hvis vi ikke har materiell og personlig suksess på alle områder i livet,

le goder fordi vi er Guds barn?

Paul Yonggi Cho: - Jeg tror ikke på den slags teologi. Det er å bruke Gud som en automat, og det er amerikansk materialisme. Det er ikke sann kristendom.

Knut Grønvik: - I Norge blir ditt navn satt i forbindelse med slik forkynnelse.

Paul Yonggi Cho: - På samme måte som vi har ekte penger, har vi også falske. Slik er det også med evangeliet. Vær på

er det fordi Satan stjeler våre rettigheter. Hvis du derimot investerer i Gud, vil du få hundrefold tilbake. Er ikke dette å bruke gudsfrykt til egen vinning?

Paul Yonggi Cho: - Det er viktig å ha rett prioritering. Hvorfor vil du motta velsignelse? Er det for å tjene Gud og andre mennesker på en bedre måte? Dersom du søker Guds velsignelse kun for egen til-

fredsstillelse, er det ikke annet enn kjedlig begjær. Dette må vi holde klart fram i vår forkynnelse.

Disse kjære brødre som forkynner dette, har rett når det gjelder Guds velsignelse, men de tar feil om de setter menneskers ønsker på førsteplass. Jeg ønsker ikke å bli identifisert med den slags forkynnelse. Det å være fattig er ikke det verste. Hvis man er full av Den Hellige Ånd og tjener Herren, kan man ha et godt liv selv om man er fattig.

begynte å få tro, de sto fast på Ordet og Gud har velsignet oss enormt!

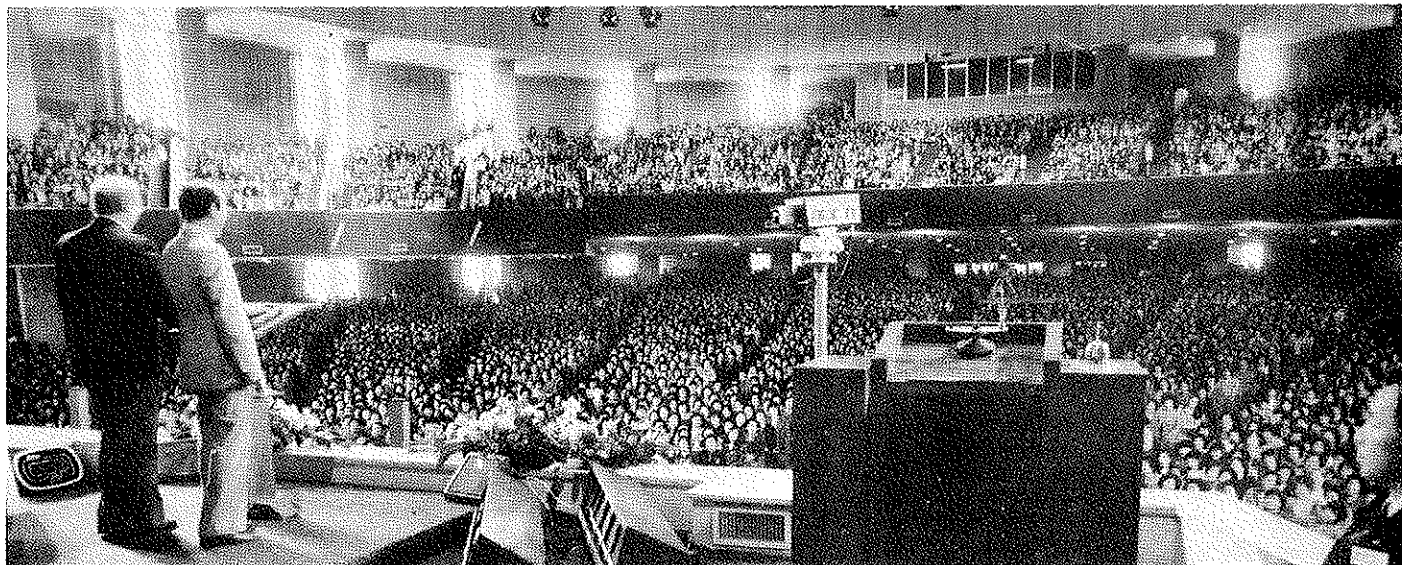
Rolf Erik Janøy: - Jeg har hørt at Andreas Haga fra Norge virket sammen med deg i din første tid som evangelist og sov sammen med dere under den fillete teltduken.

Paul Yonggi Cho: - Ja, han kom for å holde møter sammen med meg. Han reiste rundt i hele landet og arbeidet hardt for det koreanske folket. Jeg setter virkelig pris

sine synder og er fulle av tro, men de blir fortsatt ikke helbredet. Til slike må vi bare innrømme at dette er noen vi ikke forstår.

Knut Grønvik: - Du sier altså at det er tilfeller hvor vi ikke har noe svar?

Paul Yonggi Cho: - Ja, selv Kristus sa: «Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?» Så selv Jesus hadde spørsmål. Når det gjelder lidelser må vi gjøre hva vi kan for å hjelpe, men selv etter det vil det være mange ubesvarte spørsmål. Når Kristus

Knut Grønvik: - Jeg tror ikke at kristne skal være fattige eller at fattigdom er positivt. Men jeg tror heller ikke at overflod er bra hvis det betyr at jeg personlig stadig vil ha mer. Jesus advarer mot rikdommens farer. Materialisme fører oss bort fra Gud.

Paul Yonggi Cho: - Jeg tror ikke folk blir ifråfalle fordi de har for mye, men fordi de ikke får riktig undervisning. Det er menighetens feil som ikke har forkynt hvordan vi i praksis skal dele med hverandre. I all vekkelser er lederskapet viktig. I Europa finner jeg ofte at kristne ledere er dømmende. Hvis menigheten var levende og lederne var levende, ville de ha ledet folket på riktig vei. Tenk hva dere i Europa kunne ha gjort for Guds rike med de midler dere rår over! Men det er ikke nok å disponere velstand, man må være åndsfullt for å bruke den rett.

I Østen ønsker mange av de som blir kristne å gjøre mer for Herren, men de har ikke midler. Vi har undervist våre menighetsmedlemmer om å gi. Vi evangeliserer nå over hele Korea, ja, også i Japan og USA, og vi sender bibler til Kina osv. Før var Korea svært fattig, vi hadde ingen ting. Vi mottok alt fra Amerika, klær, mat osv. Jeg satt under en nedslitt teltduk og gråt. «Himmelske Far», ba jeg, «Bibelen sier at det er større velsignelse å gi enn å få, så det amerikanske folket mottar all velsignelsen. Vi mottar ingen velsignelse fordi det er vi som får hele tiden. Er det riktig at vi skal ha det sånn?»

Det ble klart for meg at vi måtte lede folket til å tro Gud for Hans velsignelse slik at vi kunne dele denne velsignelsen med andre. Jeg begynte å forkynne dette, folk

Hagas innsats og offervilje. Til slutt fikk han tuberkulose og måtte forlate Korea.

Helbredelse

Knut Grønvik: - Du skriver om ordene «rhema» og «logos» i en av bøkene dine. Rhema er Guds personlige ord til meg, mens logos er det generelle ord som gjelder alle. Jeg har møtt folk som mener de har fått et rhema fra Gud, men ingen ting har skjedd. Derfor har de begynt å tvile på om Jesus lever.

Paul Yonggi Cho: - Guds prinsipper er ikke det samme som de fysiske lover. Du kan ikke forvente at folk skal motta alt som står nevnt i Skriften. Det er så mange ting som spiller inn. Guds løfter står der og jeg tror på dem, men hvis motivet mitt er galt, svarer ikke Gud på mine bønner. Hvis jeg ikke får svar på mine bønner, er Gud like glad i meg, men Han ser at tiden ikke er inne.

Generelt oppmuntrer vi folk til å tro alle Guds løfter, men noen mennesker mottar dem og andre ikke. I denne ufullkomne verden forkynner vi også frelsens budskap, men det er et fåtall som tar imot. Jeg kan preke for hundre mennesker og kanskje bare tre blir frelst, men jeg priser Herren for de tre. Noen få blir også helbredet, men det er mange som fortsatt lider.

Knut Grønvik: - Hva sier du til dem som ikke blir helbredet?

Paul Yonggi Cho: - De skal fortsette å be, for Gud ønsker mange ganger å helbrede ved at de vokser i troen. Andre ganger er det nødvendig for dem å bekjenne sine synder og ydmyke seg. Noen har gjort opp

Paul Yonggi Cho tolker en taler i kirken i Seoul, som fylles mange ganger hver søndag.

kommer, vil alt bli fullkomment og alle vil bli helbredet. Utgangspunktet er at Gud vil at alle skal bli helbredet, men ikke alle blir det. Det er derfor jeg skriver om rhema. Hvis du vil bli helbredet, så søk et rhema, ikke bare les Logos.

Undervisning

Knut Grønvik: - Når man leser din undervisning om logos og rhema, får man inntrykk av at rhema er viktigere for deg enn logos. Men er ikke grunnleggende undervisning og kunnskap i Guds ord mye viktigere enn personlige åpenbaringer?

Paul Yonggi Cho: - Jo, det er viktig å undervise folk i hvordan de skal forstå Bibelen på den riktige måten. Det jeg mener er at vi også behøver en konkret tiltale fra Herren i visse situasjoner. Jeg kan bli syk, og Bibelen sier at ved Hans sår har jeg fått legedom. Jeg ber og ber, men blir ikke frisk, så jeg blir mismodig. Da kan jeg be Gud om et rhema for å få vite om jeg skal bli frisk nå eller siden. Om Gud virkelig åpenbarer for meg at det er Hans vilje at jeg skal bli helbredet nå, vil jeg ta imot det. Likeså om Han viser meg at det først skal skje senere eller når jeg kommer til himmelen. Av den grunn trenger jeg et rhema. Bibelen sier i Rom 10,17 at troen kommer av forkynnelsen og forkynnelsen av Guds ord. Her står

det «rhema» på grunnteksten. Hvis du ikke vet forskjellen på logos og rhema, kan du ta feil i mange ting.

Rolf Erik Janøy: - Børen pastor under- vise i grunnleggende prinsipper i Skrif- ten (logos), eller konsentrere seg om å ta imot det budskap som Ånden nå vil aktualisere for menigheten (rhema)?

Paul Yonggi Cho: - I vår menighet har vi en bibelskole for legfolk, et bibelcollege og videregående seminarer. Bibelskolen er 6 måneders, bibelcollegeet er etårig og videregående er toårig. Vi underviser i alle grunnleggende bibelske emner. Der legger vi en grunnvoll. Den som ikke har en slik basis av bibelkunnskap, har ingen grunn- voll og vil synke når det kommer belastnin- ger. Jeg ser på undervisningen i Guds ord som så viktig at jeg vanskelig tror den kan overdrives.

Lidelse

Knut Grønvik: - Hvordan ser du på motgang og lidelse? Selv mener jeg det ofte kan være en hensikt med lidelsen. Ta f.eks. Paulus, han var fattig og for- fulgt, men var likevel rik og gjorde mange rike.

Paul Yonggi Cho: - Det er to slags lidel- ser. Den ene er ved Guds nåde for at vi skal bli ydmyket. Slik lidelse kommer andre mennesker til nytte, og den skal vi ønske velkommen. Gjennom vår lidelse mottar andre mennesker velsignelser fra Jesus. Det er en vidunderlig lidelse.

Men det er også en annen lidelse. En lidelse som den onde sender over oss. Da blir jeg en byrde for andre, for mine nær- meste, menigheten og hele samfunnet. Det er en lidelse som ødelegger meg. Dette er lidelser vi må kjempe mot med alle mid- ler, både med helsevesen og ved bønn.

Paulus hadde en torn i kjødet. (Jeg tror ikke det var noen sykdom.) Den gjorde ham til en velsignelse for mange andre mennesker. Den slags lidelse skal vi ønske velkommen. Gud har aldri lovet å befri oss fra lidelser som bringer velsignelse til and- re. Det var slik Jesus led på korset.

Knut Grønvik: - Paulus' torn i kjødet, hva den enn var, var ikke en frivillig lidelse, men en lidelse som var pålagt ham og som han aksepterte.

Paul Yonggi Cho: - Gjennom Paulus' lidelser fløt det en enorm velsignelse ut til andre mennesker. Det er en vidunderlig lidelse. Fattigdommen i Paulus liv var en frivillig lidelse. Hvis han hadde ønsket det, kunne han hatt en god økonomi.

Korset

Rolf Erik Janøy: - Jeg savner mer un- dervisning om korset og selvlivets død i din forkynnelse. Hva tenker du om denne sentrale siden av evangeliet?

Paul Yonggi Cho: - Vi må dø hver en- este dag. Hvis vi ikke dør, hvordan kan vi da vokse? Jeg legger vekt på velsignelse når det gjelder det materielle og vår helse,

men det betyr ikke at jeg ikke forkynner korsets evangelium.

Tenk deg at du har 100 000 kroner som du vil gi til misjonen. Det kjemper inni deg for du ønsker å beholde pengene selv, men Gud sier: «Gi demt bort!» Du omvender deg og gir det. Du må legge korset over det, og du vokser ved Guds nåde.

Vi behøver korset hver dag. Jeg må overgi min vilje til Gud. Uten overgivelse kan vi ikke vokse. Jeg har opplevd Guds velsignelse på mange områder. Han har frelst meg, helbredet meg, gitt meg god økonomi. Derfor vil jeg helst være hjemme samme med min kjære hustru som Gud har gitt meg, og våre tre kjekke sønner. Men Gud sender meg stadig ut på reiser rundt om i verden, enda jeg hater å bo på hoteller

«- Om vi er opptatt av rikdom og velstand, er ikke det kristendom, men avgudsdyrkelse, som vi må omvende oss i fra.»

og spise fremmed mat. Når Gud sier «du skal reise», er det et kors for meg. Men hvis jeg sier nei, vil jeg ikke vokse mer. Så Gud sier «gå» og jeg gråter, men går. Uansett hvilket samfunnslag folk du møter tilhører, rike eller fattige, vil du finne at de alle har sitt kors.

Avgudsdyrkelse

Rolf Erik Janøy: - Kan du klargjøre nærmere hvilke sider av «trosforkyn- nelsen» du advarer mot her i Vesten?

Paul Yonggi Cho: - Evangeliet, det er Jesus Kristus. Enten vi mottar velsignelse eller ikke, må Jesu Kristi kors alltid være i sentrum. Hvis vi bruker Jesus Kristus for å tilfredsstille våre egne ønsker, er ikke det evangelisk, men kommersialisme. Å bruke Gud til egen vinning er ikke evangelisk.

Enten vi er rike eller fattige må vår første prioritet være å tjene Herren. Hvis Gud sier til meg akkurat nå at jeg skal bli fattig, vil jeg heller bli fattig enn å være rik. Det å tjene og prise Herren er det viktigste - det er alt.

Hvis våre amerikanske brødre vil bli rike for å kjøre Cadillac og bo i overdådige hjem, er det å misbruke Herren. Det er å leve på et helt menneskelig plan. Om vi er opptatt av rikdom og velstand, er ikke det kristendom, men avgudsdyrkelse som vi må omvende oss fra hvis vi skal bli frelst.

Jeg vil ikke bli identifisert med den slags forkynnelse. Jeg forkynner hva Herren har åpenbart for meg at vi har i Kristi forsoning. La oss bruke det vi har der til Guds ære. Jeg setter alltid Guds rike og Hans rettfer- dighet først. Alt annet er en tilgift.

Kirkevekst og kultur

Rolf Erik Janøy: - Du kommer fra Asia og en helt annen kultur. Du har som en utenforstående sette det nordiske kris- tenliv på nært hold. Er det noe du me- ner bør være annerledes blant oss?

Paul Yonggi Cho: - Når jeg ser de lut- herske statskirkene, er mitt inntrykk at mange er med der fordi de er født i et lut- hersk land. De kommer ikke til kirken fordi de er født på ny og drages til de helliges samfunn ved Den Hellige Ånd. Jeg tror det er kirkeledere i et slikt system som ikke er født på ny. Forkynnere, prester og hele lederskapet skulle omvende seg så de kunne få et personlig forhold til Jesus, tro Guds ord og bli fylt med Den Hellige Ånd. Først da kan de få menigheter av omvende- te og gjenfødte mennesker. Det er leder- skapet det må begynne med, det ser jeg helt klart. Folket i Norden er åpne for Gud og de vil følge opp om det skjer noe på lederplan.

Rolf Erik Janøy: - Kan de prinsippene for menighetsvekst dere bruker i Ko- rea, fungere her hos oss?

Paul Yonggi Cho: - Det som ble gjort i Korea, var stikk i strid med koreansk tradi- sjon. Jeg sikter til cellesystemet, legmann- skristendommen. I Østen har legfolket in- gen makt.

Rolf Erik Janøy: - Jeg har en følelse av at folk i Korea kommer svært ofte til møtene, ber mye og er veldig disipli- nerte. I vår kultur er det en friere inn- stilling hos folk. De er ikke så «lydige» mot f.eks. pastoren som koreanerne ser ut til være. Tror du ikke dette har noe med ulike kulturer å gjøre?

Paul Yonggi Cho: - Jeg rundt 50 år gammel. Da jeg var ung, kritiserte jeg folk som var annerledes enn meg. Det gjør jeg ikke lenger. Jeg vet nå at folk som lever i ulike kulturer, tenker forskjellig. Men om jeg skal si det slik jeg opplever det, ser jeg ikke bare positive sider ved den frihet og uavhengighet mange i Europa bærer preg av. Fra et koreansk syn vil jeg si at de er udisiplinerte. De har ikke fått en skikkelig oppdragelse, og det tror jeg de lider under.

Rolf Erik Janøy: - Det er på denne bak- grunn jeg lurer på om prinsipper som krever den disiplin dere har i Korea, kan fungere også hos oss.

Paul Yonggi Cho: - Jeg tror det ville fungere enda bedre her. Dere er mer inn- stilt på å gi legfolket makt. Her kan folk åpne hjemmene sine og invitere venner hjem for å be og samtale om Guds ord. I Korea er det mange pastorer som ikke liker at folk gjør dette. De nekter sine medlem- mer å danne cellegrupper fordi de er redd for at det vil redusere deres makt. I Europa er det ikke mange pastorer som har en slik innstilling. Jeg tror det kan komme en stor fornyelse over Europa fordi folket er fri til å ta imot den.

Cellegrupper

Rolf Erik Janøy: - Når vi hører om alt det fine som skjer i Korea, tror jeg det kan være en fristelse at vi prøver å importere koreanske metoder som ikke vil virke i vår kulturkrets.

Paul Yonggi Cho: - Jeg forsøker aldri å plante koreanske særtrekk i andre land. Jeg taler bare om bibelske prinsipper. Men hvis du leser i Bibelen, ser du at de første kristne møttes i hjemmene så vel som i templet. Gruppesamlinger i hjemmene er ikke koreansk, det er bibelsk!

Rolf Erik Janøy: - Er det disse husgruppene som er hovedårsaken til den veldige menighetsvekst dere opplever?

Paul Yonggi Cho: - Ja, husgruppene og sorsamlingen på søndag. Samlingen i hjemmene og i templet er to sider av samme sak. I Vesten legges det ensidig vekt på «tempelsammenkomster». Alle roper «Kom til kirken, kom til våre møter». Men det kommer ikke så mange til kirkene. Hvis de kristne åpnet sine hjem, ville det komme langt flere under vår påvirkning. Siden vil de komme sammen med de andre i templet.

Rolf Erik Janøy: - Hvordan ble dere ledet inn i dette med husgrupper? Hørte du om det fra andre forkynnere?

Paul Yonggi Cho: - Nei. Tanken kom til meg i 1964 da jeg var overanstrengt og syk. Jeg spurte meg selv og Herren hvordan jeg kunne makte å fortsette min tjeneste. Jeg fikk da lys over nye sider i Skriften.

Jeg hadde hele tiden trodd at menigheten kunne bygges ved teologi, nå så jeg at dette ikke var nok. Menigheten må bygges ved den enkelte kristne. «Dere skal bygge menigheten», sa jeg til våre medlemmer. «Gud har sendt meg for å undervise dere. Dere skal åpne hjemmene deres for ufrelste, og så skal dere ta dem med til kirken. Jeg kan ikke spille alle instrumentene, jeg skal bare dirigere orkesteret.»

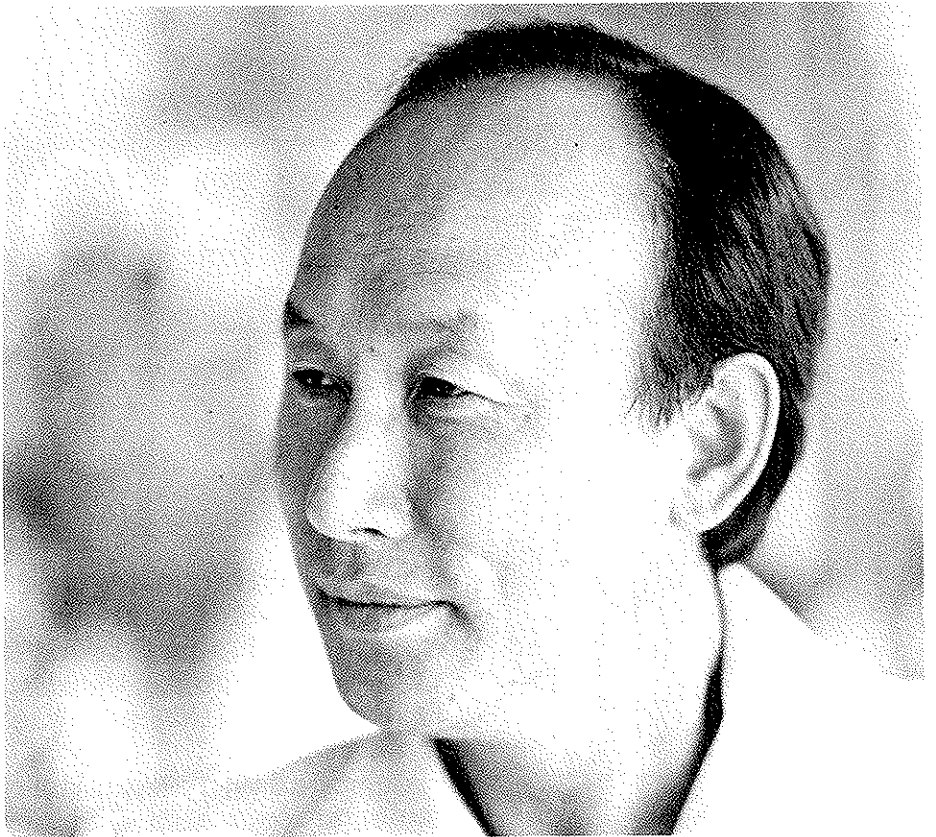
Inspirere

Rolf Erik Janøy: - Men hva tror du folk i Norge har å lære av det dere har opplevd i Korea?

Paul Yonggi Cho: - Jeg er ikke her for å undervise, men for å inspirere. Undervisning og inspirasjon er to forskjellige ting. Jeg kan fortelle om det Gud gjør i Korea i dag, og det er enorm framgang og vekst for Guds rike. Jeg vet ikke hvordan dere skal gjøre det, men jeg ønsker å være med å inspirere til å våkne opp, søke Herren og tro Han for store ting! Jeg liker ikke å si at dere skal gjøre det sånn eller slik.

Rolf Erik Janøy: - Jeg har hørt du skal ha sagt at du kan reise til hvilken som helst storby og i løpet av kort tid bygge opp en menighet på 10 000 medlemmer. Hvordan ville du gå fram?

Paul Yonggi Cho: - Det stemmer at jeg har sagt det, og jeg tror det er mulig ved å bruke bibelske prinsipper. Jeg ville ikke begynne med å leie store lokaler som noen

prøver på. Først og fremst ville jeg lære meg språket. Deretter ville jeg bli venner med mine naboer, invitere dem på kaffe og snakke med dem om Jesus. Etter at de var blitt omvendt, ville jeg oppmuntre dem til å gjøre det samme. I vår menighet i Sør-Korea har vi nå rundt 30 000 celler. Det vokser, vokser og vokser.

Jeg grunnla en menighet i Tokio, og i løpet av fire år hadde vi 700 medlemmer. Alle som kjenner Japan, vet hvor vanskelig det er å bygge en menighet der. Av 120 millioner innbyggere er det bare 300 000 protestantiske kristne! Men jeg tror på et gjennombrudd i Japan. Vi vil bruke bl.a. TV til å fortelle om Jesus og at Han elsker folket, men omvendelsene må skje ved personlig kontakt. Nå tror vi Gud for at flere millioner japanere skal bli kristne innen 1990!

Rolf Erik Janøy: - Du ber jo for syke. Under ditt siste besøk i Oslo ble det annosert «mirakel-møter». Annonserer dere på denne måte i Korea?

Paul Yonggi Cho: - Nei, jeg liker ikke at vi annonserer med mirakler. Vi skal lede mennesker til frelse. Hvis de opplever mirakler er det fint, men det viktigste er å bli frelst. Vi kan ikke annonsere mirakler for alle på forhånd, noen vil oppleve det, andre ikke. I Østen opplever folk mirakler også innen andre religioner, så de er intet bevis i seg selv.

Knut Grønvik: - Det har vært mye politisk uro i Sør-Korea og kristne har blitt fengslet. Peker du som leder av en stor menighet på urettferdighet i samfunnet og utfordrer regjeringen til å arbeide for rettferdighet?

Paul Yonggi Cho: - Ingen blir fengslet for å kritisere regjeringen. Jeg taler mot

urettferdighet fra prekestolen. For en tid siden var jeg også med i en stor demonstrasjon for å beholde kristne TV-programmer. Regjeringen ønsket å stoppe alle kristne TV-sendinger. Da protesterte jeg kraftig. Vi har 300 000-400 000 medlemmer som var villig til å marsjere sammen med meg opp til kongressen. Det finnes ikke en regjering som kan motsette seg 300 000 mennesker som marsjerer.

I Europa er det regjeringene som har makt over radio og TV. Jeg tror at de kristne virkelig skulle gå inn på regjeringene sine for å få sendt flere kristne programmer. TV er et sterkt medium som de kristne ikke bare må overlate til de nedbrytende krefter.

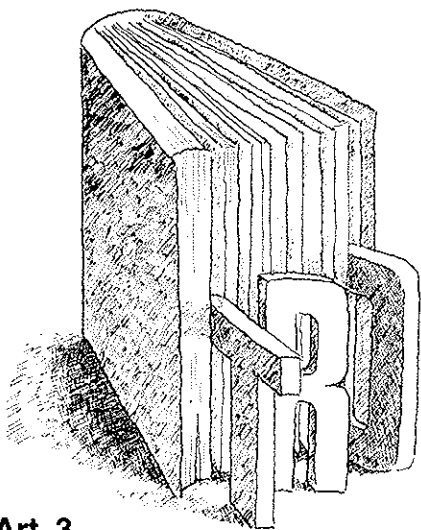
Rolf Erik Janøy: - Hva er din visjon for åttiårene?

Paul Yonggi Cho: - Jeg tror at Jesus kommer meget snart. Jeg tror at Europa har et stort ansvar i disse siste dager. Jeg mener Skriften viser at Antikrist oppstår i Europa for deretter å overta hele verden. Jeg vet ikke hvordan dette skal kunne skje, men jeg ser at Europa skal få stor makt og at lederen skal være Antikrist. Så før Antikrist kommer til syne, er det viktig at den kristne menighet er godt forberedt.

Rolf Erik Janøy: - Men hva med din visjon for verdensmisjonen?

Paul Yonggi Cho: - Mitt kall er å hjelpe pastorer. Jeg er ikke evangelist, så gjennom Church Growth International forsøker jeg å gå fra sted til sted for å holde seminarer og oppmuntre pastorer. Det er så mange skuffede og trette menighetsledere. Hvis ikke de blir oppmuntret, er de ikke stand til å ta imot de nyomvendte. Min tjeneste består i å oppmuntre og inspirere pastorer. ☞

TROEN OG ORDET

Art. 3

Tekst: Åge Åleskjær
Tegning: Svein Thorkildsen

«Livets Ånds lov» og «syndens og dødens lov» virker i hver sin retning. Den første gir seier, den andre nederlag. Takk og lov, «livets Ånds lov» er sterkst, så om vi lever i den, er vi frigjort fra «syndens og dødens lov». Videre har vi en lov som sier at «det et menneske sår, skal det også høste». Det er en lov, en åndelig kraft som fungerer hele tiden og du kan utnytte den negativt eller positivt. «Gi, så skal dere gis» er en annen versjon av samme lov.

Men den loven som sammenfatter alle de andre og som hele den nye pakt er basert på, er «troens lov» (Rom 3,27). Om vi lærer oss hvordan den fungerer, vil vi stadig sprengre nye grenser og innta nytt land, for «alt er mulig for den som tror!» Det er dumt å si: «Jeg har ikke så mye greie på det der». Vi bør heller være full av lengsel og nysgjerrighet etter å finne ut hvilke krefter som ligger skjult i «troens hemmelighet».

Visjon og håp

Vi avsluttet forrige artikkel med å si litt om at det er det vi «ser» som setter rammen for vår tro. Den ene sønnen i Lukas 15 levde fattig, den andre levde rikt. Grunnen til denne forskjellen var at den ene så sine rettigheter og levde i dem, mens den andre aldri hadde forstått at alt tilhørte ham. Han ventet fortsatt på å få!

I Det gamle testamente leser vi om Josva og Kaleb som var fulle av tro og optimisme, mens de andre speiderne og hele folket var vantro og fryktsomme. På grunn av vantro måtte folket vandre i ørkenen og dø

TROENS LOV

Den nye pakt fungerer ved «troens lov». Gud har satt åndelige lover i sitt rike, og disse fungerer hele tiden, akkurat som naturlovene fungerer i den fysiske verden. Vi kjenner til «tyngdeloven», «sentrifugalkraften», «Arkimedes lov» osv. Vi har lært oss å leve i takt med disse lovene, slik at vi kan dra positiv nytte av dem.

Men ofte er vi uvitende når det gjelder å fungere i takt med de åndelige lover som Gud har satt i funksjon i den åndelige verden. Men disse er like virkelige og fungerer positivt for den som innretter seg etter dem.

der. Men da en ny generasjon var reist opp, en generasjon som hadde tro for å innta landet Gud hadde gitt dem, var Josva og Kaleb de eneste som fortsatt var med. Hvor lå forskjellen? Jo, de hadde visjon, de hadde fått tak i hva Guds ord sa i situasjonen og visste at fienden skulle fortæres som brød! De gikk ikke etter det omstendigheten sa eller det folket sa, men etter det GUD SA. De var INFORMERT OVENFRA! De hadde del i Guds drømmer, Guds vyer, Guds visjon. Og VISJON GIR TRO.

Heb 11,1 sier at tro er visshet om det som håpes! Altså har man et håp, en visjon først. Dette indre bildet gir tro. Den yngste sønnen i Lukas 15 så seg selv som den han var: Sønn i huset med fulle rettigheter. Han hadde helt andre tanker da han kom hjemover, men Fars forkynnelse overbeviste ham så han gikk til bords og nød festen! Han kunne gått glipp av det hele om han hadde insistert på at han fortsatt bare var en «fattig synder, frelst av nåde». Det høres fromt ut i religiøse ører, men Gud sier at vi er nye skapninger i Kristus, sønner av Gud, arvinger som er gjort rike på all åndelig velsignelse og har del i «guddommelig natur»! Og alt det er også av nåde!

Informert ovenfra

Troen har altså å gjøre med å lytte til det GUD har å si, Hans ord er informasjon ovenfra! Josva og Kaleb gikk ikke etter det de så og hørte av mennesker, de hadde hørt fra Gud! Abraham hadde det likedan, han som kalles vår far. Til tross for at alle omstendigheter sa noe annet, holdt han

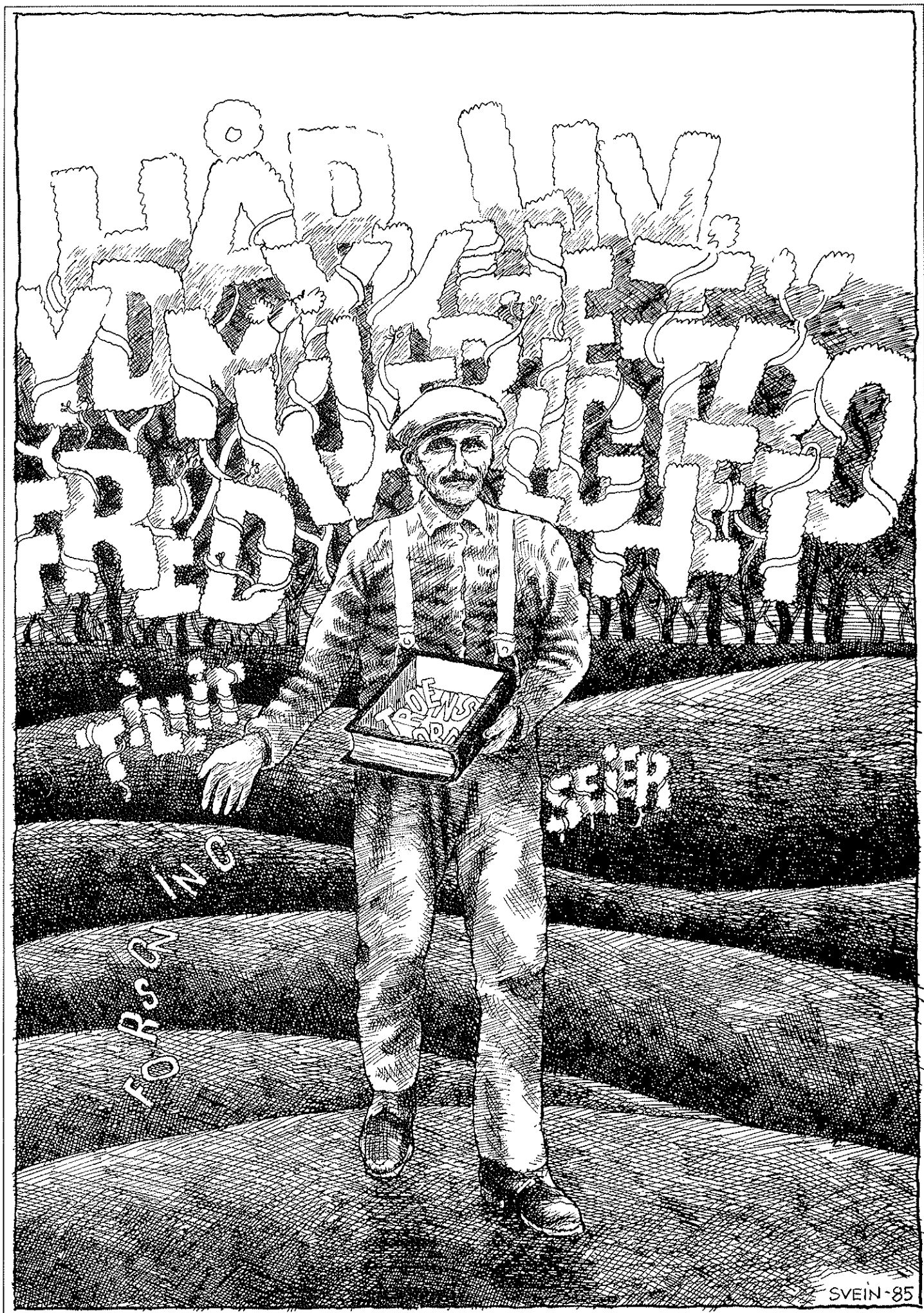
fast på håpet og trodde fordi han hadde hørt ovenfra. GUD hadde talt og sagt: «Du er far til en mengde folk!»

Da Peter i Matt 16 frimodig erklærer at Jesus er Messias, den levende Guds Sønn, sier Jesus at dette har han fått ovenfra, fra Faderen. Peter gikk ikke etter det mennesker sa at Menneskesønnen var, han gikk etter det han hadde hørt ovenfra! Og Jesus erklærer at dette vil være selve grunnprinsippet som Hans menighet skal bygges på! Så takk og lov for at vi har informasjon ovenfra når vi møter livets mange forhold: Vi har Guds ord som blir åpenbaringskunnskap ved Hans Ånd.

Hva er «troens ord?»

Hva er det så for et budskap ovenfra som føder tro i våre hjerter, og som derfor kan kalles troens ord? Vi har allerede slått fast at «troens ord» er et GODT BUDSKAP.

For en tid siden forberedte jeg meg til en konferanse der jeg skulle undervise om dette emnet. Jeg ønsker å få sagt ting enkelt og klart slik at folk kan gripe det. Så mens jeg var innfor Herren, spurte jeg: «Hva er troens ord? Gi meg en enkel definisjon som sier hva troens ord er!» Da viste Den Hellige Ånd meg en side ved troens ord som kan sies slik: Tro er å tro at man ALLEREDE HAR det man ber om. Da er troens ord det budskapet som forteller deg hva du allerede har! TROENS ORD ER BUDSKAPET OM AT ALTER FERDIG! Vi har allerede alt som tjener til liv og guds-frykt gjennom Jesus, så troens ord er budskapet som forteller at alt er ferdig i Jesus!

SVEIN-85

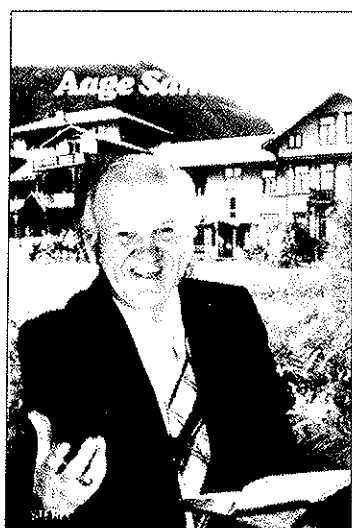
ENDELIG!

NÅ HAR VI 8 TOPP KASSETTER
TIL LAVPRIS

Før opp til kr. 80,-

NÅ KUN KR.

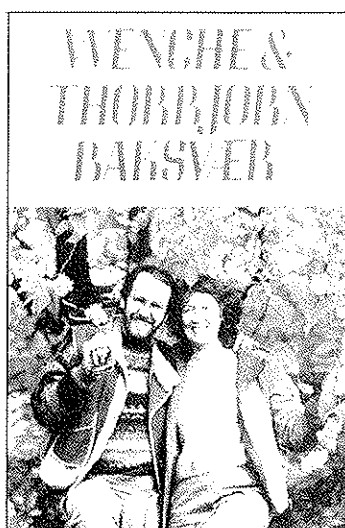
39⁰⁰

DET ER BETALT
ÅGE SAMUELSEN

GUDS KJÆRLIGHET
RUNE LARSEN

MER ENN ORD
WENCHE & TORBJØRN
BAKSVÆR

SOLVEI FRIIS LARSEN
FRA I DAG

FRA I DAG
SOLVEI FRIIS LARSEN

**I DE SENE
AFTENSTUNDER**
ARNE GUNDERSEN
EGIL SOLHEIM

SANGER VI MINNES 2
SAMUELSONS

NY VERDI
MINI TVERS

HEI ALLE SAMMEN
TRYGVE & BRANA
I DALEN

KJØP DEM HOS DIN MUSIKKHANDEL ELLER DIREKTE

FRA

GOSPEL **HOUSE**

POSTBOKS 8
4480 KVINESDAL
TLf. (043) 50 419

**Pelle Karlsson's
spalte:**

Gud har bare én menighet

Oppdag dine søsken

I forrige artikkel brukte vi familien som en illustrasjon på forholdet i Kristi legeme. Når vi ser at Guds menighet er en familie som har mottatt liv fra samme kilde, forstår vi at enhet ikke er et tilbud vi kan velge eller forkaste. Enheten er absolutt fordi livsbåndene knytter oss sammen. Det er dette vi bør oppdage.

Tenk nøye på dette: Det finnes ingen kusiner, fettere, tremenninger eller lignende slektskapsforhold i Guds familie. Det finnes bare brødre og søstre, altså direkte søsken. Fordi vi alle har samme Far kan det aldri bli noe annet. Gud har ingen barnebarn. Derfor er Han heller aldri morfar eller farfar til noen. Gud har ingen brødre eller søstre, men Han er den eneste sanne Gud. Derfor er Han heller aldri noens onkel. Vi står alle i et direkte far-barn-forhold til Ham. Da kan vi altså ikke være noe annet enn brødre og søstre. Det er mulig at vi kan ha vanskelig for å forstå og tolerere hverandres oppførsel, tanker og handlinger. Men dette forandrer ikke på noe når det gjelder søskenforholdet. I og med at vi har mottatt liv fra samme Far, tilhører vi samme familie. Enhet er å oppdage dette og begynne å leve i det.

La oss gjøre et tankeeksperiment. Tenk deg at det på jobben din er en mann som du jobber svært mye sammen med. Du har tillit til ham, ser hvor flink han er i arbeidet, og du finner at han er absolutt ærlig, oppriktig osv. Ja, du verdsetter ham så høyt at du til og med snakker med andre om hvor mye du setter pris på å arbeide sammen med ham.

Men så en dag hender det noe. Du får plutselig greie på at denne mannen egentlig er din bror. På grunn av spesielle omstendigheter ble dere skilt som små barn, og dere visste ikke at dere var søsken før det nå ble oppdaget. Nå blir hele ditt syn på denne mannen forandret. Visst er han fremdeles en flink medarbeider, en fin personlighet osv. Men han er nå også noe mye mer. Han er ditt eget kjøtt og blod. Nå er dere ikke lenger knyttet til hverandre bare gjennom arbeidet. Dere er sammenføyd av livets bånd fordi dere er født inn i samme familie. Din kontakt med ham blir nå ikke lenger bare fra 8.00 til 16.00 i arbeidsuken, men du kjenner samhørighet med ham 24 timer i døgnet. Det viktige er ikke lenger det arbeidet dere utfører sammen, men nettopp dette at dere har del i det samme livet. Ja, om forholdet til og med var omvendt, og du i stedet syntest han var en klossmajor på arbeidet, hadde ikke det forandret noen ting. Livets bånd står over alt slikt. Og om han nå skulle bytte jobb slik at dere ikke lenger kunne treffes om dagene, ville heller ikke det bety noen ting. Dere er fremdeles like dypt sammenføyd. Han er jo din egen bror. Når familien skal samles, er han med. Når man stiller opp for å ta familiebilde, er han der. Når arven skal deles, får han sin del.

Men tenk på en ting. Dere bytter ikke arbeid, bolig og bil bare fordi dere har funnet ut at dere er søsken. Nei, alle de ytre formene blir trolig ganske uforandret. Det er i det indre synet og opplevelsen av hverandre at alt forandres. Fra den stund dere oppdaget at dere eide det samme livet, kunne dere ikke lenger være bare arbeidskamerater. Hele deres forhold ble fordypet da, selv om dere hadde vært gode venner og medarbeidere tidligere også.

Dette er en haltende, men brukbar illustrasjon på enhet blant Guds folk. Enhet er altså ikke et spørsmål om å omorganisere, men om å oppdage livsbånd. Det er å slutte å oppføre seg som fjerne slektninger, arbeidskamerater eller gode venner. I stedet bør vi forstå at vi er søsken og begynne å behandle hverandre som slike. Du behøver ikke flytte fra din åndelige boplass. Men oppdag søsknene som finnes overalt, med all den hengivenhet, nærkontakt og fellesskap på det indre plan som dette innebærer.

**Kenneth E.
Hagin**

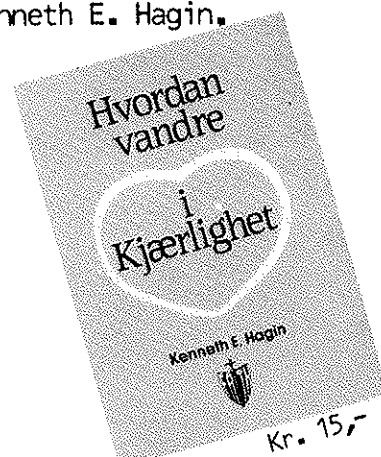
NY

"Hvis du vandrer i kjærlighet vil du aldri feile, for kjærligheten feiler aldri".

Kenneth E. Hagin

To nye hefter av bibellærer
Kenneth E. Hagin.

"Å vandre i kjærlighet betyr å vandre i Ånden, fordi kjærlighet er en Ådens frukt".

Kenneth E. Hagin

I LØPET AV NOVEMBER KOMMER

FORBØNNENS KUNST

Kenneth E. Hagin Kr. 45,-

KVINNE - HUSTRU - MOR

Pat Harrison (Datter av Kenneth Hagin) Kr. 35,-

- Hvordan vandre i kjærlighet
- Kjærligheten slår aldri feil
- Forbønnens kunst
- Kvinne, hustru, mor ved kjøp av 5 eks. — 30% rabatt.

Benytt din bokhandel — eller direkte fra

**Livets Ord
Forlag A/S**

Postboks 75 1652 Torp
Telefon (032) 47 995

HOMOFIL KAN BLI FRI!

Eva Holmberg som i mange år selv levde som homofil, leder nå arbeidet «En Utrakt Hånd». De hjelper bl.a. homofile som ønsker å bli løst og leve som kristne. Her deler Eva med oss av de erfaringer hun har med dette problemet. – Det er viktig at homofile blir møtt med kjærlighet av menigheten, samtidig som vi hjelper dem til å se at de kan bli fri, sier hun.

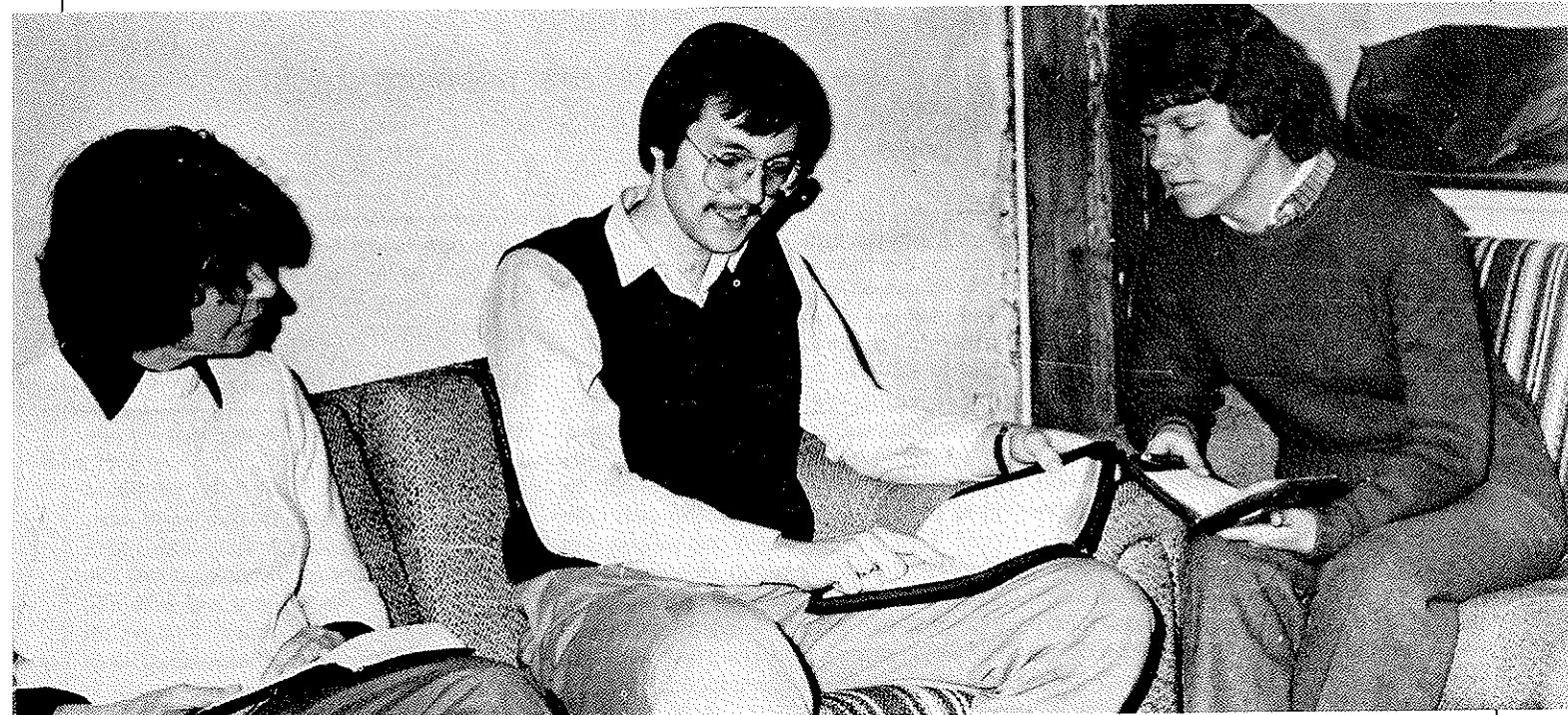
Etter at Eva hadde fortalt om sitt liv og sin omvendelse, ville vi gjerne høre om den tjeneste hun ble ført inn i. I en tid hvor homofili og kristenliv stadig oftere er tema for meningsutvekslinger, er det interessant å høre hva en som selv har vært bundet og blitt løst, har opplevd. Hva sier Guds ord om dette? Hva er årsaken til homofili? Og kan alle bli løst?

tenke over dette, dro jeg til Disippelhøyskolen på Horsens i Danmark på noen ukers bibelkurs. Jeg merket at Herren ville noe annet med mitt liv.

Jeg hadde bedt mye for de gamle homofile vennene mine, bedt om at Gud måtte sende noen som kunne fortelle dem at de kunne bli fri. Jeg fikk visshet om at Herren ville høre den bønne, men samtidig var det som Han spurte meg om jeg ville gå. Det var jeg ikke villig til. Jeg hadde tenkt på alle andre. Men nøden for mennesker som

bibelskolen OFK hadde på den tiden. Jeg fikk en fri plass der, men måtte tro Gud for penger til mat og husleie osv.

I løpet av denne tiden stadfestet Herren på ulike vis at min hovedoppgave var å hjelpe menigheten til å hjelpe de homoseksuelle. Til å begynne med måtte vi selv være villig til å hjelpe de homofile som ønsket det, men vårt mål er å lære opp Guds folk slik at andre menigheter også kan ta imot mennesker som har dette problemet. Jeg var glad for at Herren gjorde oppgaven

Olaug Moi på kontoret til «En Utrakt Hånd» sammen med Eva Holmberg bak. Overfor ser vi Olaug Moi, Tor Woller + Bryne og Eva Holmberg. Disse tre leder arbeidet blant homofile gjennom «En Utrakt Hånd».

Hvetekornet: - Etter du selv ble en kristen, ble du snart aktiv i arbeidet for å hjelpe homofile som ville bli kristne. Hvordan begynte dette arbeidet?

Eva Holmberg: - Jeg fikk kontakt med Oslo Fullevangeliske Kirke gjennom dem jeg bodde hos da jeg fikk mitt åndelige gjennombrudd. De hadde en celleguppe i hjemmet sitt, og der ble jeg kjent med folk fra OFK. Det ga meg lyst til å bli med i menigheten.

Jeg hadde fra første stund en lengsel etter å tjene Herren. Jeg begynte i nærradio-arbeidet; de hadde behov for teknikere, og jeg fant oppgaven interessant og likte den godt. Om kvelden gikk jeg på voksengymnas. Da jeg var ferdig med det, begynte jeg på elektrolinja på en skole her i Oslo. Jeg trodde det var innen dette området min framtid skulle være. Men etter et 1/2 år der begynte jeg å lure på om jeg hadde tatt feil. Jeg opplevde etter hvert at jeg satt på den gale siden av mikrofonen hele tiden. Jeg hadde et budskap, og så satt jeg taus og holdt på med det tekniske. For å få ro til å

levde i det miljøet jeg kom fra, bare økte. Den siste dagen jeg var på bibelskolen i Danmark, gjorde jeg opp med meg selv og Herren: Det får koste hva det vil, men jeg vil gjøre det jeg kjenner er Guds vilje. «Men da må du ordne alt det praktiske hjemme», sa jeg til Herren.

Det var mye som måtte legges til rette. Jeg hadde flyttet tilbake på hybelhuset for alkoholikere i Urtegata og bodd der et år. Jeg visste at jeg ville miste den hybelen hvis jeg sluttet på tekniker-skolen. Jeg ville også miste studielånet mitt, så det var et stort skritt å ta. Men jeg hadde besluttet å gå Guds vei uansett konsekvensene. Da jeg kom tilbake til Norge, opplevde jeg at Herren la alt til rette fra første dag.

Stadfestet

Hvetekornet: - Å hjelpe homofile er vel både et spesielt og vanskelig kall?

Eva Holmberg: - Det var derfor jeg kjempet så lenge før jeg sa ja. Jeg både fastet og ba, men Herren fortsatte å kalle meg til dette. Da jeg endelig sa ja, kjente jeg en lettelse i mitt indre over å være lydig, men jeg visste ikke hvordan jeg skulle begynne. Jeg snakket med Sigfred Rafoss som var en av pastorene i menigheten den gang, og sa jeg gjerne ville begynne på

så klar for meg, for jeg ville ikke trenge meg fram. Men etter at Jesus flere ganger hadde talt til meg om dette, våget jeg å snakke med ledelsen i menigheten om at jeg følte kall til å undervise menighetens sjelesørgere og andre om hvordan vi skal møte de homofile.

På bibelskolen møtte jeg Olaug Moi. Hun tilhørte ikke menigheten, men ble ledet til skolen. Da jeg fortalte Rafoss om mitt kall, fortalte han at Olaug hadde den samme byrden. Hun hadde ikke den samme bakgrunnen, men bar på samme nød som jeg. Vi gikk begge til Hans Bratterud og delte med ham den visjon Herren hadde gitt oss. Han oppmuntret oss til å gå igang. Vi begynte så smått med å undervise cellelederne på samlingene deres. De var glade for at noen kunne ta opp dette vanskelige emnet, og vi møtte en veldig åpenhet. Så begynte vi med «En Utrakt Hånd» som er en gren av OFKs virksomhet, til hjelp for homofile som ønsker det.

Tankebygninger

Hvetekornet: - Hvordan mener du vi skal hjelpe de homofile som kommer inn i menighets-fellesskapet?

Eva Holmberg: - Vi må hjelpe dem inn i en helbredelsesprosess så de kan bli virkelig fri. Her kommer mange forhold inn, f.eks. sinnets forvandling og forståelse av hva fristelse er. Det blir som en ny verden for dem hvor de bl.a. må lære seg å omgås det motsatte kjønn. Det kan være nytt og skremmende, men i denne prosessen kan menigheten være med på en fin måte. Vi må huske at de fleste homofile tror de er født slik. Vi må være tålmodige med dem for de har så mange tankebygninger.

Gud har skapt mennesket som mann og kvinne, det er pga. syndefallet det er blitt forstyrrelser i det forholdet. Når et menneske blir født på ny, skal det gjenopprettes slik at vi kan fungere slik Gud har skapt oss, som mann og kvinne. I frelsen kommer vi inn i Guds plan med vårt liv. Jeg får se at Gud ønsker det beste for meg, det er Guds godhet som ønsker at jeg skal fungere som det kjønn jeg er født til. Når en homofil får se det, forsvinner mye frustrasjon.

Hvete-kornet: - Hvis homofili ikke er noe medfødt, hva er da årsaken til dette problemet?

Eva Holmberg: - Vi må forstå at det først og fremst er en åndskamp. Homofili er en ånd som driver mennesket i den retningen. Jeg sier ikke at de er åndsbesatte eller dårligere mennesker enn andre. Vi må aldri angripe mennesker, men den ånd som styrer dem.

Jeg har opplevd i menighetssammenheng at folk trekker seg unna når de hører at jeg har vært homoseksuell. Holdningen er liksom «Jesus elsker deg, men hold deg unna meg!» Det er veldig sårende å møte en slik innstilling. Jeg ønsker at menighetene etter hvert skal få en slik innsikt i dette problemet at ingen blir møtt på den måten som jeg erfarte. Det kan fryse dem ut og tilbake til det miljøet de kom fra. Vi må lære å skille mellom synden og synderen.

Hvete-kornet: - Du tror ikke det blir oppfattet som sårende når du sier at de har en uren ånd som driver dem til å leve i synd?

Eva Holmberg: - Hvis et menneske ønsker å fortsette å leve i synd, vil det alltid føle at folk sårer dem hvis de taler imot det. Men jeg sier det fordi jeg ønsker å peke på en vei ut. Det går an å bli fri og komme inn i et bedre liv. De kan slippe å dra på angsten, skyldfølelsen og fordømmelsen. Ingen som er bundet, blir fri om vi prøver å innbille dem at de ikke behøver å bli løst. Vi må våge å si til dem som er bundet av synd, at Herren kan gjøre dem fri.

Vi må ikke glemme at vi alle er åndsmennesker, og at det er to åndsmakter som kjemper om overtaket også i følelseslivet. Det er en del av prisen vi må betale at noen kan tro vi har imot dem. Men det er jo nettopp fordi Herren har gitt meg kjærlighet og nød for de homofile at jeg sier de kan bli fri. Jeg vet av egen erfaring hvor bundet man kan være. Når man så erfarer en frigjørelse, ønsker man at andre skal få oppleve det samme.

Ønsker du kontakt med «En Utrakt Hånd . . .»?

Jeg ønsker, kryss av det som passer:

- ☐ Gratis nyhetsbrev m/undervisning
- ☐ Bli bønnepartner
- ☐ Støtte økonomisk

Bankgiro nr. 7056 20 13642

Postgiro nr. 2 19 88 77

Send dette kortet eller noen ord til oss:

Adr. Lybekkergt. 1
0184 OSLO 1
Tlf. 02/46 28 60

Fordømmende holdning

Hvete-kornet: - OFK og Hans Bratterud forbindes av mange med en anti-homofil holdning. Er det ikke en slik innstilling du advarer imot?

Eva Holmberg: - Hadde Bratterud vært slik som massemediene har framstilt ham, ville jeg aldri stått i denne menigheten. Jeg opplever bare godhet både fra ham og hans hustru Liv, og det har jeg gjort hele tiden. OFK er vel kanskje den eneste menigheten i Oslo som har ansatt medarbeidere for å hjelpe homofile. De støtter oss både økonomisk og på andre måter. Det ville jo aldri ha skjedd om de hadde hatt en fordømmende holdning mot de homofile som mennesker.

Hvete-kornet: - Hvorfor tror du da at Bratterud og OFK- menigheten har fått ord på seg for å angripe de homofile?

Eva Holmberg: - Fordi han klart har sagt at det er synd at homofile lever sammen. Dette vekker reaksjoner, ikke minst blant kristne homofile som ønsker å praktisere dette. De mener det var Paulus som talte imot dette, og ikke Gud. Du kan høre argumenter som at «det som er gjort i kjærlighet, er ikke synd».

Jeg ville også hele tiden at det skulle være riktig å leve sammen med en annen kvinne. Men jeg opplevde inni meg at det var galt. Jeg var med i det som kalles «Åpen kirkegruppe», men jeg kjente uro tross all «trøst» om at det ikke var synd. Det var noe dypt inne i meg som protesterte. Dersom det var riktig å leve slik, hvorfor hadde jeg da disse reaksjonene? Alle homofile jeg kjenner, går på tabletter. De sier at de har det så bra, men når de er avhengig av valium og sovetabletter kan du lure på hvor bra de har det. Til og med i de homofiles by San Francisco, hvor homofili er akseptert, er det tusenvis som vil ut av det. Hvorfor? Der kan de ikke skylde på samfunnets holdninger, men de kjenner selv at det er noe fundamentalt galt. Man har angst og uro fordi man ikke har fellesskap med Gud, og fellesskap med Gud får man ikke så lenge man velger å leve i synd.

Først den dagen jeg opplevde at min synd var tilgitt, at det gamle var glemt, forsvant angsten. Da ble jeg fri fra alt som het byrder og dårlig samvittighet.

Menneskelig «løsning»

Hvete-kornet: - Hvilket syn står «Åpen kirkegruppe» for?

Eva Holmberg: - Det er en sammenlutning innenfor Den norske kirke som mener at homofili ikke er synd eller galt å praktisere. De sier at homofile er født slik og må få være slik, og at vi må stille oss solidarisk med mennesker som ikke er som oss og vise dem medmenneskelighet. Man tror ikke Gud kan helbrede dette, vi har jo alle et kors å bære, sier det, og homofili er ikke verre enn noe annet.

Det høres omsorgsfullt og fint ut, men det er i virkeligheten en fornektelse av Guds kraft. Fra folk som skal ut i heltidstjeneste som Guds ords forkynnere, synes jeg det er en skremmende holdning. Hvordan skal vi hjelpe mennesker om vi som kristne ikke kan formidle tro på Guds ord? Jeg fikk aldri høre der at Jesus er i stand til å gi nye følelser.

Den største motstand vi får i dette arbeidet, kommer fra mennesker som kaller seg troende, men som ikke tror at Gud kan helbrede og forvandle mennesker. Det finnes ingen menneskelig løsning på dette problemet. Jeg prøvde å akseptere det «Åpen kirkegruppe» lærte meg, at det var Guds plan at jeg skulle være homofil. Det fungerte ikke. Siden forstod jeg hvorfor - det er ikke etter Guds ord. Når jeg godtok det Skriften sier som Guds plan for meg, begynte ting å skje fordi dette hadde Gud talt.

Det nytter ikke å kombinere praktisering av homoseksualitet med Guds ord. De som åpent velger å leve i homofile forhold, lever i synd. Det finnes naturligvis mennesker i menighetene som sliter med tanker om at de er homofile, og har fristeiser og anfektelser rundt dette. Det er ikke synd. Det er et press å ha det slik, men alle som er født på ny og ønsker å leve etter Guds ord, kan få

kraft til å seire over dette. Men de som bevisst velger å leve i homofile forhold, og de som oppmuntrer andre til dette, er under Guds ords dom. En prest som holder solidaritetsgudstjenester for å oppmuntre til å leve ut sin homofili, er under samme dom som dem som lever i denne synden. Han holder med dem, og etter Guds ord er det galt (Rom 1,26-27;32).

Et valg

Hvete-kornet: - Det finnes mange homofile som sier de trives med sin legning og ikke ønsker noen forandring. Hva sier du til slike?

Eva Holmberg: - Som på så mange andre områder i livet er det mennesker som gjør ting de egentlig ikke har lyst til. Hvis du spør en alkoholiker på gata om han ønsker å slutte å drikke, vil han nesten alltid svare nei. Han sier han vil fortsette dette livet, men innerst inne vil han noe annet. Det er mange homofile som også sier at de ikke ønsker å bli fri, de vil leve som homofile og er glade for at de er det. Men innerst inne skulle de ønske at det fantes en vei ut.

Da jeg ble stilt på valg, var jeg ikke villig til å slippe det livet jeg levde til fordel for noe jeg ikke visste hva var. Man er redd for å bli ensom og tenker: «Skal jeg leve uten sex resten av livet?» Man tror at veien til å leve i et ekteskap er stengt. Men dette er ikke sant, det er en løgn. Når Herren forvandler og helbreder ditt indre, får du normale lyster. Det er like åpent for meg til å gifte meg nå som det er for alle andre. En annen side er at noen får nåde og kraft fra Gud til å leve alene, fordi det best lar seg kombinere med den tjenesten de er kalt til. Da lever du alene på lik linje med heterofile mennesker som velger ikke å gifte seg. Disse kan heller ikke innlede seksuelle forbindelser. Mange homofile har hatt et så aktivt seksualliv at de ikke skjønner hvordan de skal greie seg uten.

Hvete-kornet: - Er homofile mer seksuelt aktive enn heterofile?

Eva Holmberg: - Jeg tror det. Det er fordi de søker noe de ikke finner, noe ingen er i stand til å gi dem. Det som ofte er typisk for homofile er at de ikke greier å gi og å motta. Det er jo en viktig side ved kjærlighetens vesen. Derfor blir det mye begjær, og så blir det leting etter noe de ikke finner fordi de ikke har grunnlaget i seg selv. Derfor blir det en rastløs søking fra den ene til den andre.

Hvete-kornet: - Det sies ofte at homofili er en legning.

Eva Holmberg: - Jeg er litt redd for ordet legning. Det brukes for å uttrykke at dette er noe medfødt som det ikke kan gjøres noe med. Både de homofile og vitenskapen har gått bort fra ordet legning, for det er ikke dekning for å bruke det. Det finnes intet som tyder på at man er født slik. Det er forsket i dette i årevis og forsøkt bl.a. med hormoner for å få mennesker til å forandre «legning», men det nytter ikke. Årsaken til homofili er ikke biologisk. Ingen blir født homofil.

Jeg fikk høre at jeg var født slik, derfor så jeg ikke noe håp. Men så ble det klart for meg: Jeg kan jo bli født på nytt! Om så skal være tror jeg Gud er mer enn mektig til å endre også det som er medfødt. Men for meg ble det helt klart at jeg ble drevet av en uren ånd, og det opplevde jeg spesielt den natta den forlot meg. Jeg kjente det fysisk at det var noe som forlot meg. Det er den samme urenhets ånd som driver andre til til å leve i utroskap.

En av grunnene til at man lar seg drive i en homofil retning, er udekkede behov fra oppveksten. Jeg hadde ingen tilhørighet som barn, og mangel på tilhørighet preger mange homofile. Derfor er menigheten veldig viktig, den kan sette i gang en helbredelsesprosess ved å gi dem tilhørighet i Kristus og menigheten. En levende menighet dekker mange av de behovene en homofil har: Tilhørighet, familiefølelse, kjærlighet. Det kan også være følelsesmessige skader man ble utsatt for i oppveksten som gjør at man ikke greier å gå til det motsatte kjønn. De skadene må helbredes i sjelslivet.

«Det nytter ikke å kombinere praktisering av homofili med Guds Ord».

Hvete-kornet: - Hva vil du si til homofile som har bedt og ropt til Gud om å bli løst uten å bli det?

Eva Holmberg: - Gud kan og vil løse alle som ønsker det. Jeg kom så langt ned at jeg ikke kunne leve lenger i den tilstanden, i det miljøet og med alt det det førte med seg. Jeg orket ikke en dag mer. Vi må tro at når vi ber til Gud av et oppriktig hjerte etter Hans vilje, så hører Gud den bønne. Jeg opplevde at det var en uren ånd som forlot meg, og jeg har snakket med mange som har opplevd den sammen befrielsen.

«Vil du?»

Hvete-kornet: - Har du blitt mobbet og angrepet fordi du arbeider for å hjelpe homofile til å bli fri?

Eva Holmberg: - Det har nok hendt. Det har vært skrevet artikler om meg i de homofiles eget blad. Der blir det sitert ting jeg verken har sagt eller ment. Jeg er blitt invitert av «Homofile studenters gruppe» til Blindern for å være med på seminar sammen med «Åpen kirkegruppe». Men foreløpig synes jeg ikke det er riktig å stå fram for å diskutere med andre som kaller seg troende om det som står klart i Guds ord.

Hvordan skal folk få håp om ikke vi som kristne kan holde fram at det går an å bli fri? Jeg er blitt invitert i ulike sammehenger til å holde foredrag om homofili, bl.a. for lærere, og det sier jeg ja til. Men vi må alltid være forberedt på kraftige angrep.

Hvete-kornet: - Dere opplever at folk

virkelig blir løst gjennom det arbeidet dere driver?

Eva Holmberg: - Vi arbeider jo med homofile og det er klart at den som vil bli løst, blir det. Men Jesus spurte alltid: «Vil du? Hva vil du jeg skal gjøre for deg?» Hvis en ikke ønsker å bli fri, men bare vil ha en godkjenning av å fortsette å leve som før, en unnskyldning for alle sine fall eller trøst fordi en er så svak, blir man ikke fri. Det er slik på alle områder i det kristne livet: En må ha et ønske om at noe skal skje. Da ser vi mennesker bli løst og fri.

Jesu kraft

Hvete-kornet: - Oppsøker homofile deg for samtale og sjelesorg?

Eva Holmberg: - Ja. Olaug og jeg tar samtalene sammen. Vi er alltid to, den ene ber mens den andre snakker. Folk må avtale tid for å komme til samtale. Etter en tid med slike samtaler kan vi finne dem modne til å bli med i cellegruppa vi leder. Før de har bestemt seg for å leve som kristne, tar vi dem ikke med der. Flere av dem som er med i gruppa, står i en kamp, og vi vil beskytte disse til de er blitt grunnfestet.

Hvete-kornet: - Er det stort behov for dette arbeidet?

Eva Holmberg: - Ja, det er mye nød på dette området. Det er ikke uvanlig at vi får henvendelser fra folk som lever i ekteskap, men som kjemper med disse tingene. Noen er også aktive medlemmer av ulike menigheter.

Hvete-kornet: - Dere hjelper også menn?

Eva Holmberg: - Ja da. Det kan være et problem når jeg snakker med en kvinne som har homofile følelser - hun kan jo bli tiltrukket av meg. For en mann som opplever at han er homofil, er det mindre problem. Men i den fasen når han opplever å få normale følelser, kan det igjen bli vanskelig.

Vi kan ikke tenke på alle problemene som kan oppstå, selv om vi er våkne for dem. Vi prøver bare å hjelpe dem Herren sender, og det viser seg å være riktig. Nå har vi også mer og mer fått hjelp av Tor Wollert Bryne som står med i dette arbeidet. Han tar nå mange av samtalene med menn som kommer for å få hjelp. De trenger ofte en mann å identifisere seg med.

Hvete-kornet: - Hva er løsningen for den som er bundet slik du var det?

Eva Holmberg: - At vi ikke prøver å ta fra noen noe uten først å gi dem noe annet. Vi må lede mennesker inn i et personlig forhold til Jesus Kristus. Det er ikke noen hjelp i å ta flasken fra en alkoholiker. Det vil bare etterlate et tomrom, et vakuum. Vi må føre mennesker inn i åndelige virkeligheter. Jeg vet at Jesus kan gi en slik kraft i et menneskes liv at man ikke bare kan stå imot fristelser, men også mister lysten på det man før følte seg så tiltrukket og bundet av. Har man fått smaken på det nye livet i Kristus, finner man at det gamle livet er lite tilfredsstillende og tillokkende. ☹

Det blåser fornyelse

Reportasje: Anne Hove Sunnarvik

Hva skjer blant kristenfolket på øygruppa midt ute i Atlanterhavet? I forhold til innbyggertallet er det mange kristne på Færøyene. Mange av dem har god kontakt med hva som foregår i Norge, og mottar inspirasjon fra det. Vår medarbeider Anne Hove Sunnarvik besøkte øyene og kom tilbake med inntrykk både av naturen, levevilkår og åndsliv blant våre naboer i vest.

Omtrent 600 km vest for Stadt, midt ute i Atlanterhavet, ligger Færøyene. De fleste av oss tenker vel på vikinger og eventyrlystne nordmenn når vi hører navnet Færøyene. Og selv om landet i dag er en del av Danmark, kommer færingene stort sett fra Norge og føler seg på mange måter knyttet til nordmenn. Men hvordan har disse menneskene det? Hvordan er det å leve på noen små fjellknauser som stikker opp av et stort hav, og å være fullstendig avhengig av forsyninger fra andre land for å overleve? Hvordan lever de og hvordan er deres åndelige situasjon? Disse og mange flere spørsmål hadde vi lyst til å få svar på da vi

Thomas Juul Askham er en av lederne i fornyelsen på Færøyene. Her leder han et av sommerens møter om den politiske

svinder på Færøyene

satte kursen vestover, invitert til å delta i telt- og husmøter av en bønnegruppe på Strendur.

Jordbruk

Man kan komme til Færøyene enten med fly eller båt. Vi valgte å ta M/F Norrøna fra Bergen via Lerwick, Shetland til Færøyene, en tur på 26 timer. På kaia i Torshavn ble vi møtt av Eiler Roydutoft og datteren Jonva på 3 år. Eiler og hans kone Ranva var vårt vertskap under det 12 dager lange oppholdet. Fra Torshavn er det ca. 1 times kjøretur til Strendur.

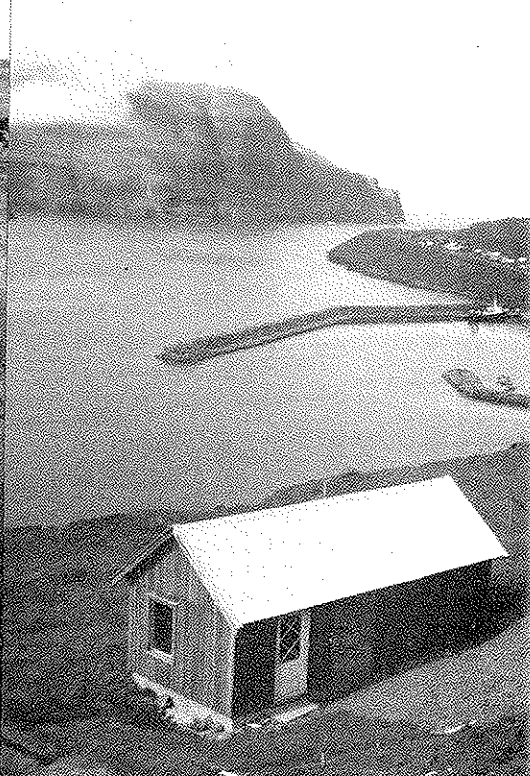
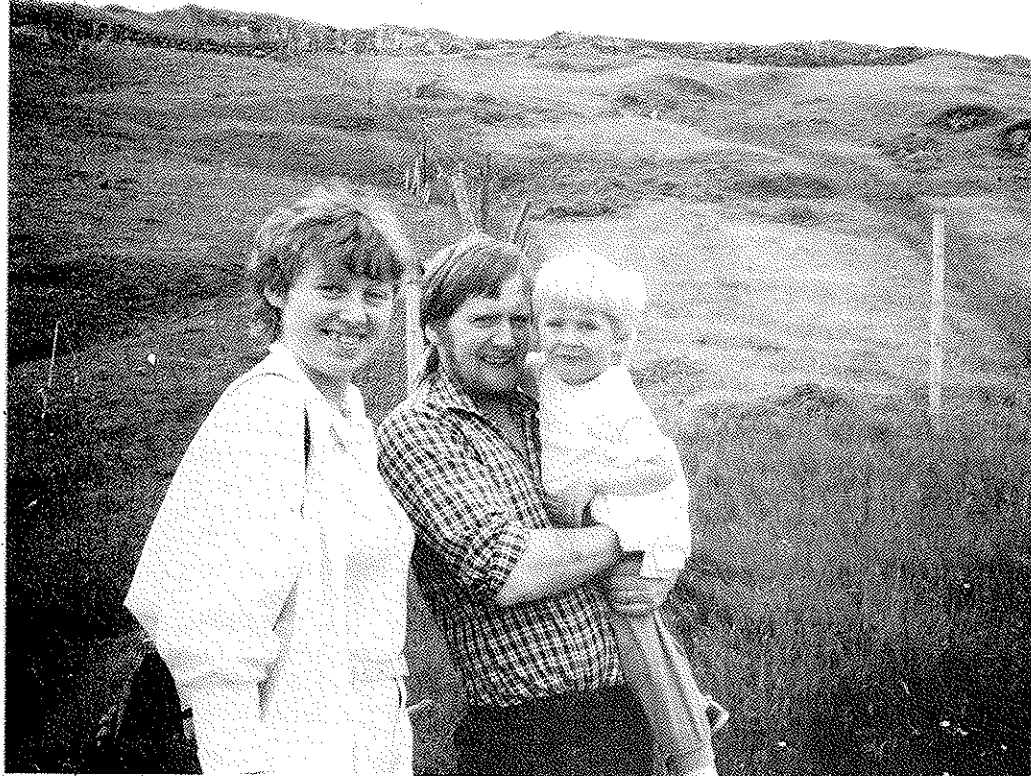
Landskapet var kanskje det som ved første øyekast var mest forskjellig fra det vi er vant til. Viltvoksende trær finnes ikke, bare enkelte trær plantet i hager og noen få plantefelt. Ellers er landets natur karakterisert av fjorder og fjell som for oss nordmenn kanskje er en mellomting mellom fjell og åser, gresskledde helt til topps. Veiene er stort sett brede og asfalterte, og de allesteds nærværende sauene beitet tilsynelatende både på og ved veiene. Ja, ikke bare sauer, men også flokker med gress kunne vi møte midt i veien.

Temperaturen går sjelden over 20 grader. Mens vi var der i sommer, gikk tempe-

peraturen sjelden over 15 grader. Selv om solen skinte, innbød ikke temperaturen til bading, verken i sol eller sjø. Den stadige vinden gjorde sitt til at solen ikke fikk komme skikkelig til med sine varme stråler.

Da vi kom til Færøyene i slutten av juli, var det tid for slåttonn. Siden «alle» på Færøyene har sauer, må også «alle» slå gress til sauene. For selv om de går ute mesteparten av året, må de fores inne fra juletider og til ut i april. Og vårt første møte med færøysk slåttonn var ganske overraskende - små hauger med høy med «tørkle» på! Og tynne hesjer med «hårnett»! «Tørkle» og «hårnett» var satt på for

at ikke vinden skulle forsvinne med hele vinterforsyningen. Og gresset de slo - vel, enhver norsk bonde ville skamme seg over det gresset han lar stå igjen, hvis han så det gresset som blir slått på Færøylene. Det kalde og sure været gjør at gresset ikke begynner å vokse før ved St. Hans-tider, og for oss så det ikke noe sted ut til å være mer enn alminnelig godt beitegress. Og hvis en norsk vestlandsbonde synes han har bratte jorder, burde han ta seg en tur til nabolandet i vest! Det gresset som ikke ble tørket, ble samlet i sorte plastposer (søppelposer) som ble oppbevart ute på jordet til det var behov for å føre sauene inne. Da henter de inn én og én plastpose. En billig og god silo!

Folk og styre

Men vi var ikke først og fremst kommet den lange veien for å studere færøysk jordbruk, selv om det var interessant nok. Vi var mer interessert i menneskene og deres situasjon. Og for å få en del faktiske opplysninger snakket vi med **JOHANNES MARTIN OLSEN** som har vært medlem i det færøyske Lagtinget i 15 år.

Hvete-kornet: - Fortell oss litt om landet ditt.

Johannes Martin Olsen: - Færøylene er et lite land, ca. 1400 km² stort med ca. 45 000 mennesker. De fleste lever av fiske og noen av jordbruk. Selv om landet er underlagt Danmark, har vi indre selvstyre, og landet blir styrt av Lagtinget som består av 33 folkevalgte representanter. Færøylene har forøvrig en av de eldste folkevalgte forsamlingene man vet om i verden med røtter ca. 1100 år tilbake i tiden.

De 33 representantene kommer fra 6 partier, 2 sosialistiske (Sosialdemokrater og republikanere) og 4 borgerlige partier (Folkeflokket, Selvstyrspartiet, Kristelig folkeparti og Sambandspartiet). Sosialdemokratene og Sambandspartiet vil holde fast på forbindelsen med Danmark, mens

de 4 andre partiene gjerne ser at man løser litt på denne forbindelsen. I denne valgperioden er det de to sosialistiske partiene som har flertall i Lagtinget.

Lagtinget velger så 4-6 personer som utgjør Landsstyret (tilsvarer vår regjering). I tillegg velger de to representanter til det danske Folketinget. Færøylene er altså underlagt dansk overherredømme, men har indre selvstyre. Dette kom tydelig til uttrykk da det gjaldt medlemskap i EF. Danmark gikk som kjent med i EF, men Færøylene valgte å stå utenfor.

Hvete-kornet: - Hvordan er det med fremmedarbeidere eller innvandrere her?

Johannes Martin Olsen: - Det er svært få fremmedarbeidere her, noe som kanskje skyldes det kjølige og fuktige været?

Hvete-kornet: - Vi har hørt at Færøylene er et svært «kristent» land. Har du noen kommentar til det?

Johannes Martin Olsen: - På mange måter kan man si at Færøylene er et religiøst land. Som eksempel kan jeg nevne at formålsparagrafen for skolen er den mest kristelig pregede formålsparagraf i Norden. Det var og er ingen stor motstand mot en slik kristen formålsparagraf. Ca. 90% av folket tilhører Folkekirken (tilsvarer vår statskirke). Ellers er det mange frie menigheter og mye religiøs aktivitet her.

Fornyelse

- De siste 10-15 årene har det imidlertid skjedd gledelige ting innen kristenlivet her hos oss. «Fornyelsen» har nådd oss. Jeg kom selv med i den for ca. 10 år siden. Jeg hadde da vært frelst i 20 år og virket 6 år som emissær i Indremisjonen, herav to i Danmark. To norske predikanter kom og holdt møter her på Færøylene, og jeg sammen med mange andre fikk en fornyelse.

Fornyelsen begynte i Indremisjonen, og jeg trodde den skulle forbli innen Kirken. Men det viste seg snart at ledelsen i Indre-

misjonen var forholdsvis steil når det gjaldt dette «nye» som dukket opp. Vi som hadde opplevd fornyelsen, fikk ikke lenger bestige talerstolene rundt omkring på bedehusene og kunne altså ikke delta like aktivt som før.

Hvete-kornet: - Hva resulterte det i? Måtte dere gå tilbake til det gamle?

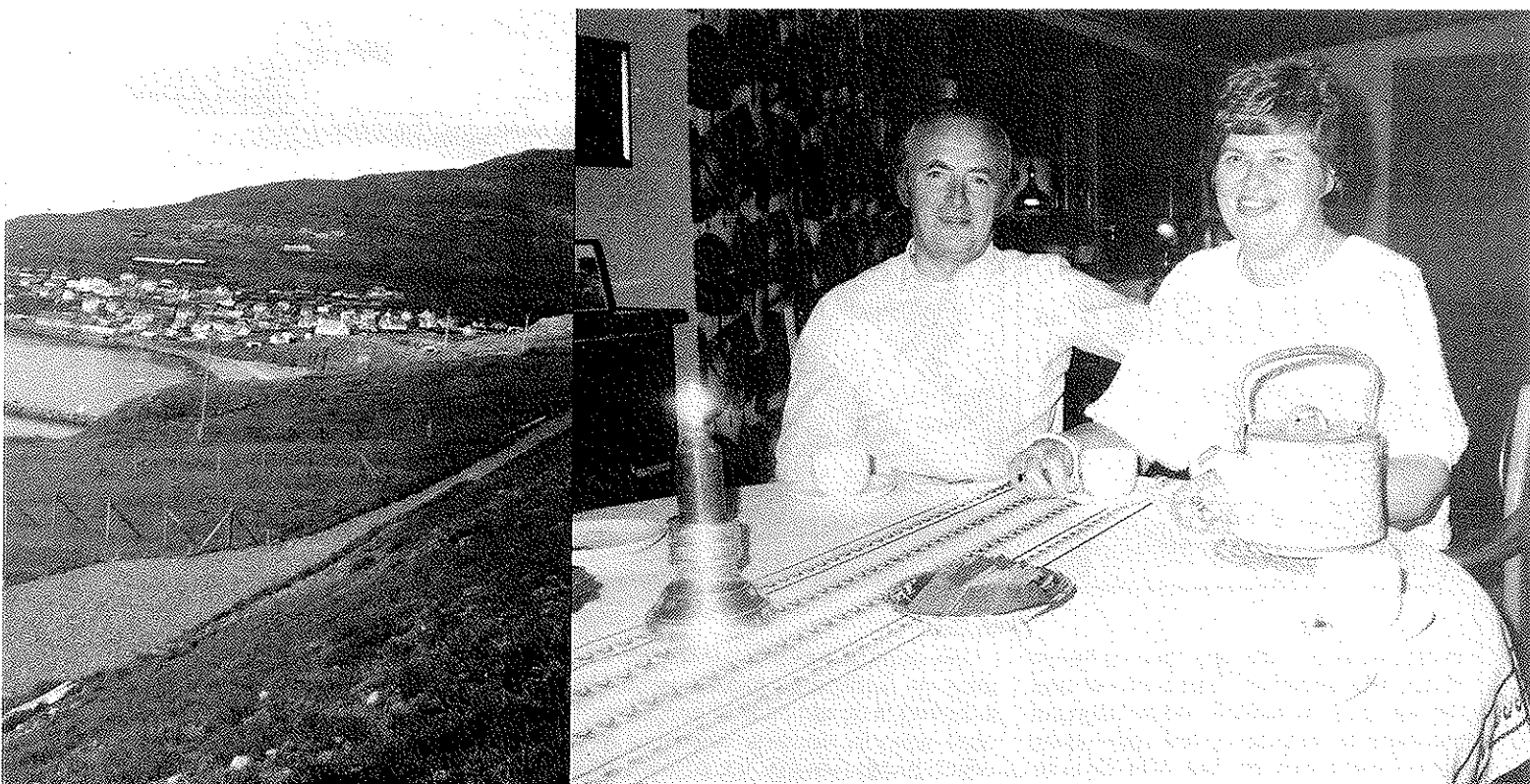
Johannes Martin Olsen: - Valget sto faktisk mellom å gå tilbake til det gamle eller å møtes på en annen måte enn tidligere. Vi valgte det siste. Fornyelsesfolket begynte å komme sammen i hjemmene, og her på Strendur var vi i tre år rundt 15 stk. som kom sammen for å be. Vi ba naturligvis om at flere måtte få oppleve fornyelse, og at folk måtte bli frelst. Og i fjor svarte Herren på våre bønner på en herlig måte. Ca. 30 ungdommer og noen voksne på dette lille stedet ble frelst. Dette er et tydelig resultat av bønn.

Hvete-kornet: - Etter hvert som flere er kommet til må det da bli trangt når alle samles i hjemmene?

Johannes Martin Olsen: - Ja, her på Strendur er vi nå en gruppe på 60-70 mennesker som samles hver uke. Men i sommermånedene samles mye av fornyelsesfolket i telt. Folk kommer fra hele landet og tilbringer helgene på telt-møter. Mange har campingvogner som står der hele sommeren. Vi prøver å få tilreisende talere, men vi bruker også lokale krefter. Spesielt talere fra Norge blir godt likt!

Hvete-kornet: - Hvagjør fornyelsesfolket rent praktisk med sitt medlemskap i Folkekirken? Har dere meldt dere ut og dannet egne menigheter?

Johannes Martin Olsen: - Nei, vi har ikke egentlig dannet noen ny menighet, vi mener det er menigheter nok på Færøylene. De fleste av oss har heller ikke meldt seg ut av Folkekirken. Vi føler at vi bedre kan nå de andre ved å forbli der vi er. Vi ser at pinsevenner og baptister, som jo er egne samfunn utenfor Folkekirken, ikke har den samme inngang blant folket som vi har. Vi

ser derfor ingen grunn til å gå ut og danne en ny bås. Vi er et legeme, en organisme, ikke en organisasjon, og det vil vi fortsette å være.

Teltmisjon

Dette med samlingene rundt teltmøter om sommeren ville vi gjerne høre mer om. Vi oppsøkte derfor lederen for Teltmisjonen, **THOMAS JUUL ASKHAM**, for snakke med han om dette.

Hvetekornet: - Fortell oss hvordan idéen med dette teltet oppsto.

Thomas Juul Askham: - Da fornyelsen kom til Færøene i begynnelsen av 70-tallet, hadde vi møter rundt omkring i kino-lokaler, samfunnshus og i enkelte kirker og misjonshus. Men vi savnet en fast møteplass. Så kom idéen med teltet, og vi kjøpte et sammen.

Hvetekornet: - Du var en av de aller første som kom med i fornyelsen her på Færøene. Fortell oss hvordan det hele startet.

Thomas Juul Askham: - For mitt vedkommende begynte det med at jeg hørte en talekassett av Aril Edvardsen. Jeg ble grepet av budskapet, og begynte selv å holde møter under mottoet «Kristus er svaret». Det er vel grunnen til at fornyelsesfolket i dag går under betegnelsen «Kristus er svaret». Så i september 1974 fikk vi det første utenlandsbesøket. Da kom Wilhelm Langemyr og Eivind Frøen fra Norge. Mange ble frelst i disse møtene og mange ble fornyet. Fornyelsen skjer stort sett blant folk innenfor Folkekirken. Men ledelsen både i Folkekirken og frikirkene er lukket for det som skjer.

Hvetekornet: - Kan man altså si at det ikke skjer så veldig mye i det etablerte menighetsliv?

Thomas Juul Askham: - Dessverre ser det slik ut.

Hvetekornet: - Hva kjennetegner for-

nyelsen i forhold til det etablerte menighetsliv?

Thomas Juul Askham: - Det som kjennetegner fornyelsen, er at den er preget av en forkynnelse som virker frigjørende og av lovsang. Nådegaver er i funksjon og møtene preges av en frihet som gjør at mennesker blir løst. Vi har f.eks. sett at Jesus løser fra alkoholisme. Vi har også sett at Gud gjør under. En pike som satt i rullestol ble helbredet da vi ba for henne, og hun har ikke hatt bruk for rullestolen siden. Og min kone, Ingebjørg, er helbredet for en leddsykdom.

Hvetekornet: - Ingebjørg, fortell oss hvordan det skjedde.

Ingebjørg Juul Askham: - Jeg hadde en sykdom som gjorde at jeg ikke kunne strekke ut fingrene eller andre ledd. Vi hørte kassetter om helbredelse, spesielt fra Sarons Dal, og vi kjente at noe vokste fram inne i oss. Vi ba sammen, men vi hadde aldri tidligere vært borti dette med å legge hendene på hverandre, så vi gjorde ikke det, men de andre ba for meg. Da de hadde bedt, så jeg et lys rundt hendene mine. Jeg torde ikke si noe til de andre med det samme, men etter to dager bekjente jeg at jeg var helbredet. Fra tid til annen har symptomene kommet igjen, men jeg bekjenner Jes 53,5: «Ved Hans sår har jeg legedom», og symptomene blir borte.

Thomas driver den eneste frie, kristne bokhandelen på Færøene. Enon som den heter, ligger i Torshavn og er en frukt av fornyelsen. I Enon får man kjøpt bøker og kassetter fra bl.a. Logos, Livets Ord og Hermon forlag. Thomas ønsker å selge litteratur som kan være med å føre mennesker inn i fornyelsen og vekst i Herren. Vi la merke til at det var svært mange norske bøker i hyllene. Det beviste det vi hørte flere steder: Fornyelsen er sterkt påvirket av litteratur og kassetter fra Norge!

Fra venstre ser vi:

Ranva og Eiler Roydutoft med vesle Jonva var vårt vertskap under oppholdet. Bilde i midten viser et typisk landskap fra Færøene. Johannes Martin Olsen sammen med sin kone, Borghild. Johannes Martin har vært med i Lagtinget på Færøene i mange år og er i de senere årene blitt aktiv i fornyelsesvekkelsen i landet.

Blitt gladere!

Det at 30 ungdommer ble frelst samtidig på et lite sted ville vi også høre mer om. Den 20 år gamle **RASMUS FREDERIKSBERG** er en av disse unge.

Hvetekornet: - Du ble frelst i fjor sommer, Rasmus. Kan du fortelle hvordan det skjedde?

Rasmus Frederiksberg: - Det var en uke etter pinse, jeg var på dans og hadde drukket. Da følte jeg at jeg måtte vende om. Jeg gikk på møte i teltet, men jeg våget ikke å gå fram. Jeg var på møte både lørdag kveld og søndag formiddag, men først søndag ettermiddag gikk jeg fram og bøyde meg. Jeg fikk gråte ut hos Jesus og ble herlig frelst. En stund etterpå ble jeg gift med ei jente som hadde bedt for meg.

Hvetekornet: - Har du noen gang angret på at du ble frelst?

Rasmus Frederiksberg: - Nei, aldri! Alt er forandret. Jeg har fått nye kamerater og jeg er gladere enn tidligere.

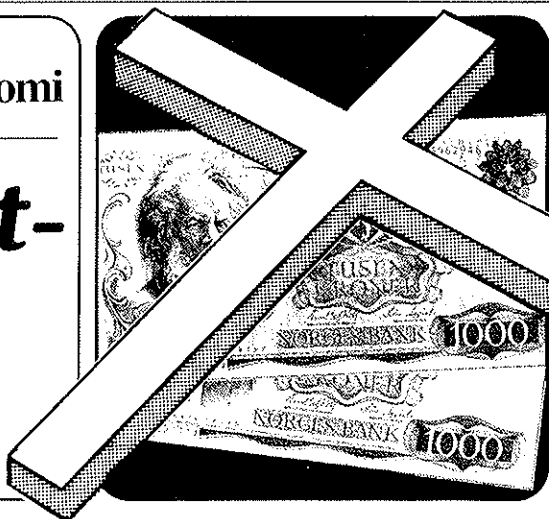
At Rasmus snakker sant, kan vi se lang vei. Han stråler av glede. Dessuten «er han et under» som han selv sier: For noen måneder siden kom krana på lastebilen han kjører borti en høyspentledning, og 20 000 volt gikk gjennom kroppen hans. Han lå på sykehus i to måneder, men det eneste men han har, er at han mistet to tær!

Forts. side 50

Svein V. Korsgården:
Kristenliv og økonomi

Transitt- lager

Illustrasjoner: X-ART

Svein V. Korsgården er registrert revisor. I over 20 år har han vært opptatt av den kristnes forvaltning av penger. Sett i lys av Guds ord deler han her sine personlige erfaringer og opplevelser med oss.

Ordet mammon betyr ikke først og fremst penger eller kontanter, men er mer et begrep for gods og rikdom. Selve begrepet mammon er avledet av ord som skjule, oppbevare og stole på, dvs. sette sin lit til.

1 Tim 6,10 sier at det er *kjærlighet* til penger som er rot til alt ondt. Vi må slå uttrykkelig fast at det ikke er noe galt med penger eller det å ha penger. Det er innstillingen til penger, verdier og forvaltningen av disse som betyr noe.

Vi må huske på at pengene først og fremst tilhører Gud og at vi kun er forvaltere (Luk 16,1; Hag 2,8). Når vi har denne innstillingen i dypet av vårt hjerte, er det egentlig en fordel for oss kristne å disponere penger og verdier.

Penger og verdier skal sette oss i stand til å vinne sjeler for Gud: «Jeg sier dere: Bruk pengene, som det hefter så mye urett ved, til å vinne dere venner som kan ta imot dere i de evige boliger når pengene tar slutt» (Luk 16,9).

Hør bare hvor viktig det er å være tro i behandlingen av penger: «Om dere ikke er tro når det gjelder penger, som det hefter urett ved, hvem vil da betro dere de virkelige verdier?» (Luk 16,11). (Se også Luk 16,10.)

Din måte å forvalte penger på viser altså din modenhet i Kristus Jesus. Rett innstilling til og rett bruk av penger åpner også veien for åndelige verdier og modenhet i åndens verden. VIL DU HA DISSE VERDIENE?

Transittlager og lagerreoler

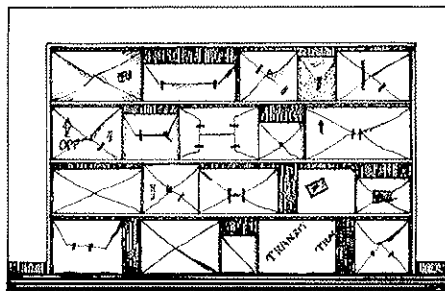
I forbindelse med bruk og forbruk av penger og materielle ting har Herren gitt meg et underlig syn.

Jeg fikk se bilder av et transittlager (gjennomgangslager, midlertidig lager). Noe gikk ut men det kom stadig nye varer inn.

Herren forklarte meg at dette var bilder på en kristens liv. Herren vil at våre liv skal være som et transittlager hvor all Guds nåde flyter igjennom og ut til alle mennesker. Herren vil at vårt lager skal være fylt (Jes 58,11) samtidig som det skal være en kontinuerlig gjennomstrømming (Joh 7,38).

Han forklarte meg at dette også gjelder strømmen av penger og materielle ting i en kristens liv. Noen ganger vil det samle seg opp midler, men vi skal være kloke forvaltere som bruker midlene til rett for-

mål og rett tid. Når vi får denne innstillingen til penger og verdier, er det ikke noe Gud mer ønsker enn å fylle på og fylle på med god økonomi. Det hele er jo likevel under HANS og HANS TROFASTE FORVALTERS (DIN) kontroll.

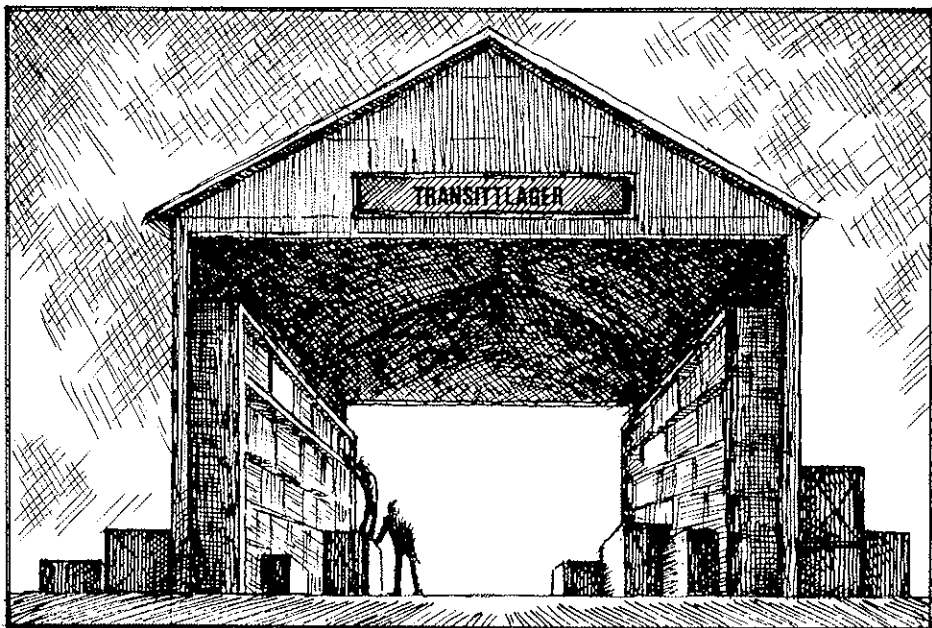
Videre viste Herren meg at jeg selv kunne bruke hyllene på mitt lager til å lagre innpakkede reoler. Det ville jo være dumt å ikke benytte denne muligheten. Tidligere i mitt kristenliv hadde jeg vært flau over å bruke midler til «eget beste». Nå underviste Herren meg om dette. Jeg kunne ta i bruk Guds godhet også for meg selv. Jeg kunne også anvende lagerreolene til «eget bruk». Men jeg måtte bare ha den innstillingen at også disse verdier måtte ut av transittlageret når tiden var inne.

20 kroner og 130 000 kroner

Myndighetene kom en gang til Peter og spurte: «Betaler ikke deres mester skatt til tempelet?» (Matt 17,24-27). Hadde Jesus penger eller hadde Peter penger? Peter hadde ingen, men Jesus visste hvor de var. Peter fikk beskjed om å hente pengene på en bestemt plass for deretter å bringe forløsning (betale) i den bestemte situasjonen. Peter ble Herrens transittlager.

To episoder fra mitt eget liv forklarer disse tingene nærmere.

Vår familie var på båtferie samtidig som vi var på en gospel-festival. I mørket etter at møtet var slutt, satt jeg framme på baugen av vår båt. I nærheten ble en passasjerbåt fylt av festivaldeiltakere. Kanskje var det 100 stk. ombord. To av

disse hadde verken billett eller penger. Høylytt jaget styrmannen disse to på land.

Herren møtte meg omgående der jeg satt. «Betal billettene», sa Han. Raskt gikk jeg i land og bort til den skrikende styrmannen og de redde ungdommene. Fra mørket rakte jeg de to tierene som var nødvendig til de to ungdommene. Raskt gikk jeg tilbake. De så meg knapt. Ungdommene var lykkelige og styrmannen ropte: «Hva skjedde? Kan dette gå an?»

Jesus underviste meg etterpå om at Han måtte bruke et villig menneske i stedet for en engel til dette oppdraget. ER DU VILLIG?

For en del år tilbake fikk jeg en dag vite at et nyetablert kristent foretak måtte slutte fordi det ikke gikk i orden med et lån på kr. 130 000. Fristen for betaling var ikke overholdt. JEG HADDE IKKE DISSE PENGENE, MEN HERREN VISTE MEG HVOR DE VAR (Matt 17,27). Herren sa til meg: «Gå til dette firmaets leder, forklar situasjonen, og du vil få låne den nødvendige kapital.» I løpet av to timer var hele situasjonen løst. Mange sjeler har siden blitt frelst gjennom denne kristne virksomheten.

Vil du gjøre som Peter i Matt 17,27 - være en formidler, et gjennomgangslag-er? KAST DA UT ET SNØRE! 🐟

Send et
LIVStegn!

Nye fargeglade POSTKORT
fra FREDENS BOLIG
Fine som JULEKORT!
Selges i GAVEOMSLAG
med de 8 motivene, kr. 20,—.
Fin JULEGAVE!

Send meg pk. à 8 enkle kort
..... gratis farge-brosjyre.

Navn:

Adresse:

Fredens Bolig, 1350 Lommedalen

*Ge Dig sjalv
en Paus.*

Kom till "Oasen i Dalsland"

Koncentrerad Bibelundervisning i föreläsningssform tisd.-fred. varje vecka 12 lektioner! Helpension.

"Ett utmärkt tillfälle för den som vill studera och söka Herren, men som av arbete eller familjeskäl inte har möjlighet att gå en hel termin.

Ring eller skriv för info.

FURNÄS BIBELCENTER

666 00 Bengtsfors • 0531-120 45

Virkeplasser i miljø!

Ledige lokaler til leie i Ny Visjon's bygg i Drøbak

Velegnet til kontorer, lettere produksjon eller lager.
Pr. i dag er følgende virksomheter etablert i bygget:

- Bibelskole
- Regnskapskontor
- Revisjonskontor
- Trykkeri
- Bilverksted
- Mekanisk industri

Tekniske opplysninger:

Ledige arealer: Fra 20 m² til 600 m². — Tak høyde: 3,1 m.
Muligheter for fellesløsninger: Sentralbord — Teletjenester — Kantine — Møterom — etc.

Vi tenker oss leietagere som i tillegg til sin profesjonelle virksomhet også vil bidra til et godt kristent fellesskap.

For ytterligere informasjon kontakt

JAN RØNSEN, TLF. 033 - 37 041

SYSTEM-CONSULT
3080 HOLMESTRAND

20 spørsmål

ROALD GEORG ANDERSEN er født 1916 i Oslo hvor han også vokste opp. Han ble frelst, døpt og tillagt Filadelfia, Oslo, 12 år gammel, og var aktivt med i barne- og ungdomsarbeidet der. Etter 2 års opphold i Stockholm, bl.a. på bibelskole, ble han utsendt fra Filadelfia, Stockholm, som landets yngste evangelist. I 1937 ble han forstander og har siden fungert som sådan i Askim, Stavanger, Eydehavn, Skien, Drammen, Egersund, Hamar, Trondheim, Bergen og Mjøndalen. Selv om han har oppnådd pensjonsalderen, er han fortsatt aktiv som forkynner i inn- og utland (misjonsmarken).

1. Hva opptar deg mest nå?

- Forkynnelse av evangeliet.

2. Hva skremmer deg i samtiden?

- Lovløsheten.

3. Hva gleder deg i samtiden?

- De ulike sosiale goder til felles glede.

4. Hvilke samfunnsspørsmål engasjerer deg?

- De sykes og eldres problemer.

5. Hvilke metoder har du mest tro på i evangeliseringsarbeidet?

- Det personlige vitnesbyrd. Hverdagens kristendom i liv og praksis.

6. Hva slags program ønsker du flere av i radio og TV?

- Kristne program som berører folks hverdag. Samtaleprogram med folk på alle alderstrinn og fra alle klasser av samfunnet.

7. Hva leser du helst i et blad med kristen målsetting?

- Lederne, samt innlegg i dagens debatt.

8. Hvilken bok leste du sist?

- «Sjelenes nød og legedom» av Ernst Zur Nieden.

9. Har du et sitat du liker?

- Lever jeg, lever jeg for Herren; dør jeg, så dør jeg for Herren. Enten jeg lever eller jeg dør, hører jeg Herren til.

10. Hvilke menneskelige egenskaper setter du høyest?

- Ærlighet og trofasthet.

11. Hva mener du er sann åndelighet?

- Du er bare åndelig i den grad som Kristus vinner skikkelse i deg.

12. Hva mener du kjennetegner et bibelsk menighetsliv?

- At alle lemmene fungerer.

13. Hva forventer du av en god preken?

- En enkel framstilling av Kristus og Hans gjerning. Det gir noe både for hjerte og tanke.

14. Hva er de største muligheter for Guds rike i dag?

- Guds løfter omsatt ved Den Hellige Ånd gjennom sin menighet.

15. Hva mener du kan fremme Jesu bønn i Joh 17,21 om at «de alle må være ett»?

- Nærkontakt. Erkjenne hverandre som sanne brødre og forstå at enhet og enighet er to ting.

16. Hvilken sannhet tror du er mest forsømt i forkynnelsen i dag?

- Sannheten at Gud ikke er BARE KJÆRLIGHET, men også rettferdig (se Guds godhet og strenghet; Rom 11,22). Få våger å tale like klart om fortapelsens mulighet som om himmel og herlighet.

17. Hva mener du styrker familiesamholdet best?

- Oppriktig kjærlighet og åpenhet.

18. Har du hatt en leveregel som har vært nyttig for deg?

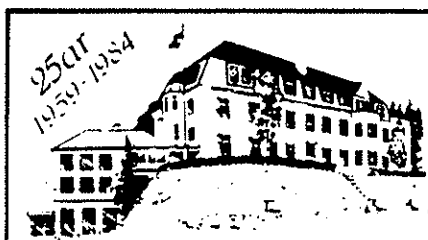
- Søk først Guds rike.

19. Hva har inspirert deg mest i det siste?

- Se alle unge som søker Guds hus.

20. Kan du kort gjengi noe som framkalte smilet hos deg?

- Geita jeg fikk som minnegave av en høvding i Afrika (Zaire), og å møte Guds smil i naturen og i klare barneøyne.

ansgar

**bibelskole
og det norske
misjonsforbunds
teologiske seminar**

ANSGARSKOLEN
tilbyr 4 1/2 mnd. vårkurs:
O Bibellinje
O Musikklinje
O Evangeliseringslinje

Stipend/lån. Internat.
Poenggivende for videre
utdanning.

Skolen ligger på Vettakollen
ved porten til Nordmarka,
20 min. fra Oslo sentrum.

Skriv etter plan:
ANSGARSKOLEN
Huldrevn. 14, Oslo 3.
Tlf. 02/14 55 90

DET NORSKE MISJONSFORBUND

RUSFRITT PÅ REISEN?

*Velkommen
til*

HOL PENSJONAT

i hyggelige og hjemlige omgivelser.

- Rimelige priser og godt stell
- Båtutleie
- Alkoholritt miljø

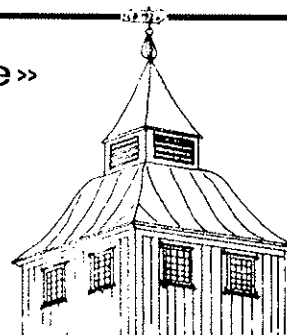
3576 HOL · TLF. (067) 89 110

Velkommen til «nye»

LANGESUND BAD · HOTEL

3970 Langesund

*Feriested
og kurssenter*

VI KAN TILBY:

- Full pensjon ● Overnatting ● Møter
- Konferanser ● Selskaper.

Vi har 40 rom og 80 senger. Spisesal med plass til 120 personer.

Velkommen i trivelige omgivelser og et alkoholritt miljø.

Kontakt oss gjerne på
tlf. (035) 73 529 – 97 556

Solbakken Helsehjem

ønsker velkommen til

avstressing, vegetarkost, eventuelt faste, vakre, landlige omgivelser.
Helsepraktiker og homøopat på stedet. Trimrom og bad. Kontinuerlig stueutstillinger av:

Ansv. leder: GERD S. MATHISEN
Veteran i naturmedisin

Bestillinger over tlf. 065-54 448
SOLBAKKEN HELSEHJEM
2355 Gaupen – Nes på Hedmark

*Hotel
Neptun*

Haraldsgt. 207, 5500 Haugesund
Telefon (047) 14 455

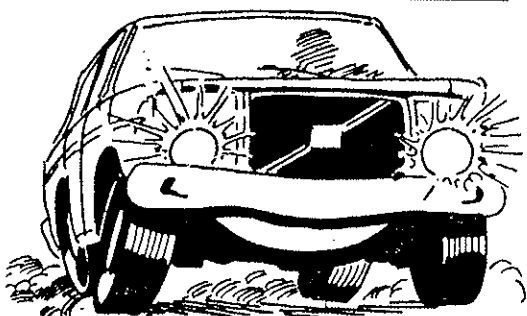
*

*Velkommen til et vennlig og
personlig hotell i en sjarme-
rende by i en av Norges mest
egenartede landsdeler.*

GRANUM GJESTEGÅRD

*Åpent hele året.
God service i et alkoholritt miljø*

2372 Brøttum · Telefon: 065/60 106

**Benytt alkoholfrie overnattingssteder når du
er ute på reiser. – Vi behøver dem!**

HVA ER EN
LØRDAGSBIBELSKOLE?

Lørdags- bibelskolene aksellerer!

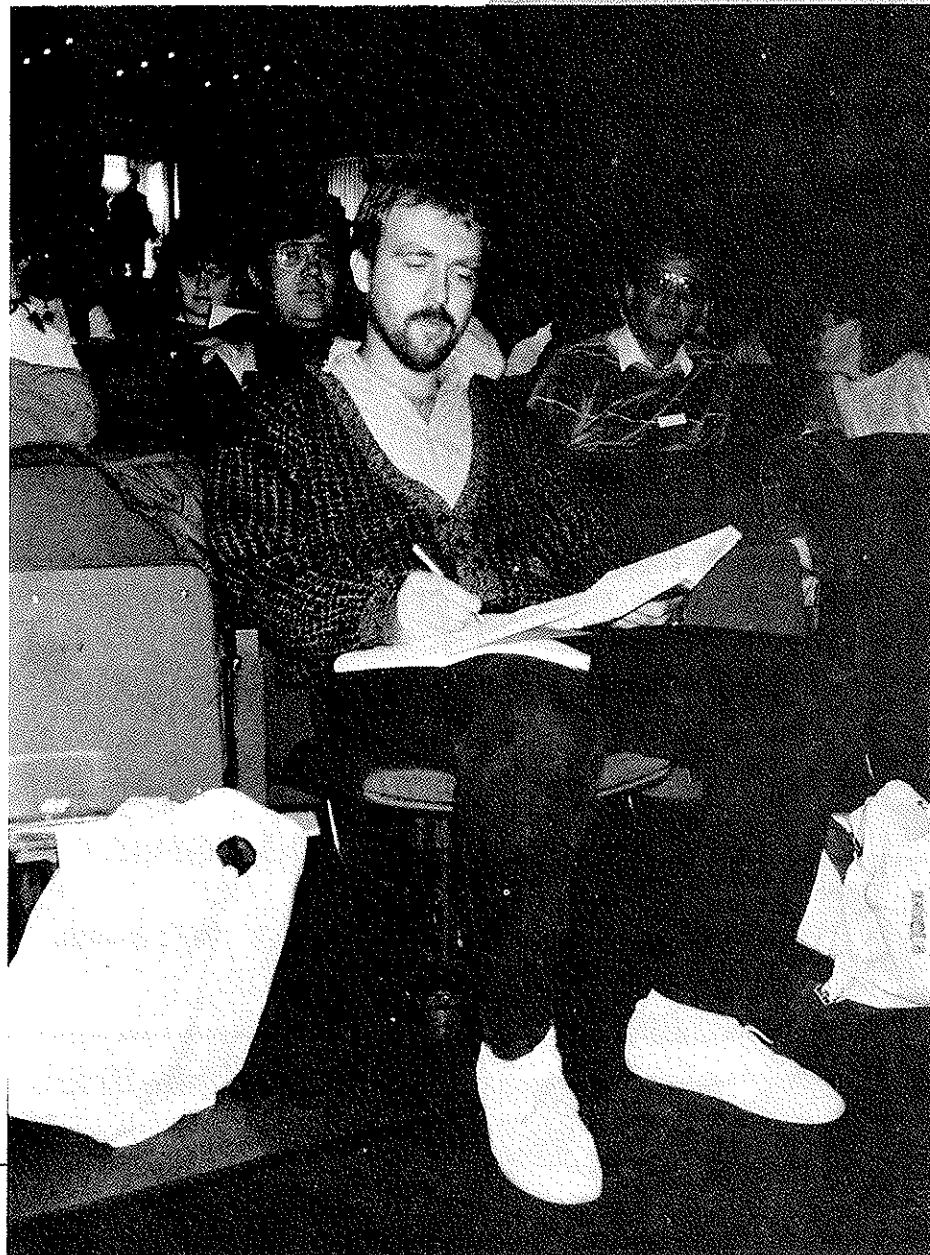
Reportasje: Magne Vågnes

I Oslo, Kristiansand og Arendal er det etablert såkalte lørdagsbibelskoler. Den største oppslutningen har skolen i Oslo fått. Alt fra starten av i høst hadde skolen over 250 elever fra hele Østlandsområdet, og oppslutningen har bare økt. Vi har sett litt nærmere på dette nye fenomenet i norsk kristenliv.

Edda kino

Vi ville følge med en lørdag og møte derfor fram kl. 9.30. Det er på denne tiden elevene kommer. Ungdommer kommer i små grupper på tre-fire personer, ektepar kommer og noen få eldre mennesker. De finner seg en plass i det halvmørke lokalet i Edda kino på Kaldbakken hvor Lørdagsbibelskolen i Oslo holder til. Kinolokalet med nærmere fire hundre sitteplasser fylles etter hvert og blir nesten fullt. Fra scenen ønsker evangelist Åge Åleskjær og pastor Arne Bakken elevene vel møtt, og en ny formiddag på Lørdagsbibelskolen innledes med bønn og lovsang.

Elevene som har funnet seg plasser, får ikke sitte lenge. Lovsangen er preget av rytme og glede, og snart står alle på bena og klapper i hendene i takt med gitarakkompagnementet, eller hendene løftes i tilbedelse av Jesus Kristus.

Åge Åleskjær og Arne Bakken leder en lørdagsbibelskole i Oslo som har fått stor tilslutning. Til venstre forbereder Bakken seg til undervisningen.

Åleskjær fortsetter med å lede elevene i bønn og proklamasjon. Bibelske sannheter proklameres som personlige bekjennelser: «Jeg er en ny skapning i Kristus. Jeg er død for synden, men levende for Gud. Jeg lever ikke lenger selv, men Kristus lever i meg.» Åge er «fortaler», og forsamlingen gjentar klart og tydelig. Andre proklamasjoner er f.eks.: «Denne dagen er en seiersdag!» Lovprisningen fortsetter høylydt, også i tunger. Noen «friske» lovsanger avrunder halvtimen med lovprisning og elevene kan sette seg. Første undervisningsøkt skal begynne.

Bibel, notatbok og penn

- Dette er en skole og vi begynner undervisningen nøyaktig klokka 10.00, presiserer

Åge Åleskjær fra scenen. Arne Bakken og Åge Åleskjær er faste lærere ved Lørdagsbibelskolen i Oslo og skiftes om å undervise. Elevene er utstyrt med notatbok og penn. Det er obligatorisk sammen med bibel. Bibelhenvisninger og nøkkelttekster noteres flittig mens Åge eller Arne underviser. Undervisningen mottas i konsentrert stillhet. Men enkelte humoristiske kommentarer og små-fortellinger som brukes for å illustrere emnet, får elevene til å avbryte undervisningen med lattersalver og applaus.

Det blir ikke gitt anledning til å stille spørsmål mens undervisningen pågår. Elevene oppfordres til å notere spørsmålene, undersøke selv i Bibelen og be om Guds direkte veiledning ved Den Hellige Ånd. Helt spesielle spørsmål som elevene ikke finner noe svar på, kan leveres skriftlig til de to faste lærerne. Etter kurset vil disse spørsmålene bli tatt opp samlet og besvares av lærerne som underviste om det aktuelle emnet.

Både Åge og Arne bruker «mygg-mikro-

fon» festet til skjorta. Det gir dem en frihet som de utnytter til å gå fram og tilbake på scenen. Talerstolen blir lite brukt. Undervisningen bærer preg av en muntlig tone, og ofte bruker lærerne eksempler fra sine egne liv til å illustrere hovedpoengene ved emnet.

Tiden rekker sjelden eller aldri til mener lærerne ved bibelskolen. Både Bakken og Åleskjær uttrykker forbauselse hver gang undervisningsøkten er over, og de konstaterer at de bare har klart å gå gjennom halvparten av det materialet de hadde beregnet for denne formiddagen.

- Problemet er at det er så mye som skulle ha vært sagt, med det kan bare sies i én setning om gangen, sukker en oppgitt Åge Åleskjær.

Horn med ost

I 11.30 er første økt med sine to leksjoner slutt. Selv om den ble delt i to av en 10

minutters pause, er det behov for et lengre avbrekk. De hyggelige damene bak registrerings- og innbetalingsbordene ute i vestibylen selger nå horn med ost og skinke til elever som trenger en matbit.

Den 45 minutter lange pausen benyttes også til å trekke luft på plassen utenfor lokalet og til ivrige samtaler. Flere av elevene er gamle kjente som har mye å snakke om når de treffes. Nye bekjentskaper opprettes. Det er et åpent og avslappet miljø blant elevene, og det er lett å bli kjent med nye mennesker.

Disiplin

Kl. 12.15 er elevene tilbake på plass etter pausen og deltar på nytt i lovsang og lovprisning. Det er en mental og åndelig forbedelse for å motta mer bibelundervisning. Lærerne benytter også tiden til å opplyse om muligheter for kjøp av kassetter med opptak av undervisningen, kompendier med bibelhenvísninger til hvert enkelt emne som vil bli utdelt, om registrerings- og innbetalingsreglene og mye mer. Igjen gjøres det klart for elevene at dette er en skole og at det derfor forventes disiplin som premiss fram møte o.l.

Når opplysningene er over og lovsangene og lovprisningen avsluttet, starter andre undervisningsøkt.

Systematisk

Nå blir det tatt opp et annet emne enn

under første økt, og lærer er også byttet. Undervisningen innledes med en rask repetisjon av hovedpoengene i den teksten som ble gjennomgått forrige lørdag. Skritt for skritt, hovedsak for hovedsak, undervises elevene i det aktuelle tema. Det legges stor vekt på at hvert hovedpunkt forklares enkelt og tydelig slik at elevene forstår det før neste punkt tas opp. Undervisningen blir således å sammenligne med «en vandring skritt for skritt inn i landet». Hovedvekten legges på systematisk undervisning som kan gi lys og åpenbaring over Guds ord. At denne lørdagsbibelskolen dekker et behov, synes oppslutningen og interessen blant elevene å bekrefte.

Regler

Hvert kurs eller termin varer seks uker. Skolens varighet er ett år, fordelt på fire terminer. Påmelding som elev ved Lørdagsbibelskolen gjelder sammenhengende for samtlige fire terminer. Om eleven ikke vil eller kan være med på alle terminene, må han selv melde seg av. Derimot er Lørdagsbibelskolen åpen for nye elever når som helst under terminene. Avgift for hver termin er tre hundre kroner.

Hver elev mottar et navneskilt ved registrering og innbetaling av kursavgiften. Navneskiltet gjelder som adgangstegn. Det er ikke mulig for personer som ikke er påmeldt å delta en enkelt lørdag. Kun påmeldte har adgang.

Hvorfor og hva?

Vi fikk en prat med Bakken og Åleskjær som står bak denne skolen. De er begge også med i ledelsen av Grorud KristenSenter, en nystartet menighet i området. Skolen er nært knyttet til denne, men elevene kommer fra ulike steder og menigheter.

- Hvorfor startet dere lørdagsbibelskole i Oslo?

Arne Bakken: - Vi hadde i tanke alle som ikke har mulighet til å gå et år på en ordinær bibelskole, folk med familie, ungdom under utdanning o.l. Undervisningen er lagt til lørdag formiddag av rent praktiske grunner.

- Er idéen hentet fra lørdagsbibelskolene i Sverige?

Åge Åleskjær: - Egentlig ikke. Planene om en bibelskole i Oslo er gamle. Jeg har lenge hatt i tankene at kristne i Oslo har behov for bibelundervisning. Før jeg reiste til USA, bar jeg på en idé om en bibelskole i Oslo, men under studieoppholdet der kom jeg fram til at disse planene måtte legges på is. Jeg tror at en lørdagsbibelskole er den beste måten å nå ut til kristne i Oslo med bibelundervisning.

En annen side ved Lørdagsbibelskolen i Oslo er den tilknytning den har til «Grorud KristenSenter» hvor Arne Bakken og jeg er pastorer. Flere av elevene på Lørdagsbibelskolen er medlemmer i menigheten. På det viset fungerer den som en utadrettet

virksomhet drevet i menighetens regi. Men skolen er helt åpen, alle er velkomne til å delta som elever her.

- Hva undervises på Lørdagsbibel-skolen?

Arne Bakken: - De grunnleggende sannheter i Guds ord. Undervisningen er ment å være enkel, livsnær og praktisk. Vi ønsker å gi elevene hjelp i det kristne hverdagslivet. Vi forsøker å unngå en undervisning som «henger i lufta», dvs. som kun er av teoretisk interesse. Ett av emnene er «Kristenlivets ABC». Unødvendig med så enkel og grunnleggende undervisning mener kanskje noen, men ofte blir de grunnleggende og enkle sannhetene glemt og oversett. Mange ønsker å høre noe nytt, noe spennende. Vi gir enkel undervisning som vi forventer å se praktiske resultater av i de enkelte elevers liv. For at kristenlivet skal fungere, må grunnlaget være i orden.

Trosundervisning

Åge Åleskjær: - Generelt sagt er det trosundervisning vi gir elevene. Vi kommer ikke utenom det, Guds ord er «Troens ord». Men vi streber etter å gi en sunn og balansert undervisning så vi ikke havner i noen «grøfter».

- Hva slags grønfter?

Åge Åleskjær: - En grøft er ekstremitet. Det finnes undervisning preget av bekjennelser som strekker seg lengre enn Guds ord gir grunnlag for. Konkrete eksempler kan være at folk som går til forbønn for sin sykdom, oppfordres til å kaste sine medisiner i tro før de erfarer at sykdommen er blitt helbredet. Jeg har også hørt forkynt at kristne kvinner skal føde uten smerter, for fødselssmertene hører forbannelsen til, og Jesus bar forbannelsen på korsets tre.

For å sette det på spissen kan vi, om vi følger slik forkynnelse til ytterste konsekvens, hevde at det å arbeide er unødvendig for en kristen. Å arbeide og å ete sitt med brød med svette i ansiktet hører jo forbannelsen til. Ifølge en slik forkynnelse skulle kristne, som lever i Guds nåde i Kristus, leve livet svettefritt! Men slik er det dog ikke. Vi får ikke glemme at vi fremdeles lever under forgjengeligheten.

Vi advarer selvsagt også mot den andre siden. For de fleste kristne i Norge er allmennreligiøsitet og forkynnelsen av religiøse tanker og tradisjoner den dypeste grøfta. På Lørdagsbibelskolen vil vi forkynne Ordet så religiøse tankebygninger legges i grus. Guds ord og løfter må forkynnes så elevene oppmuntres til å tro på Ordet alene.

- Hvilke forventninger har dere til elevene som deltar på Lørdagsbibelskolen?

Åge Åleskjær: - Vi kan si som Paulus i Kol 1,27-29: «Gud ville kunngjøre for dem hvilken rikdom av herlighet denne hemmelighet betyr for folkeslagene: Kristus blant dere, håpet om herlighet! Ham er det vi forkynner, og vi rettleder og underviser alle mennesker i den fulle visdom, for å føre

FORSKJELLIG DESIGN

En profesjonell grafisk design er viktigere enn hva mange tror. Et firma eller en organisasjon med en fagmessig god firmaprofil vil oppnå mere respekt og oppmerksomhet enn noen med et uprofesjonelt og slurvete ansikt.

Vårt firma har lang erfaring med bla. utvikling av firmaprofiler og grafisk design generelt. Vi kan stå til tjeneste med en topp fagmessig utforming av grafiske produkter som logoer, reklame-trykksaker, plakater, bokomslag, magasin og avislayout, ol.

Rolf Jansson design reklame - Rådystien 44, Horten, Tlf 033-46617

I DAG

bør du tenke på om du skal til Bibelskolen. Nytt bibelkurs starter etter nyttår - flere har allerede meldt seg. Planlegg også neste skoleår allerede nå. Husk vi har bibelinjer, musikklinje og medielinje. **Skriv eller ring for skoleplan.**

BIBELSKOLEN BILDØY BERGEN

5353 STRAUME Tlf. 05-330044

hvert menneske fram til modenhet i Kristus. For å nå dette mål arbeider og kjemper jeg i hans kraft, den som virker i meg med styrke.»

Vi føler omsorg for hvert enkelt individ, og forventer en personlig åndelig vekst og modning hos hver enkelt elev i den tiden de deltar i undervisningen på Lørdagsbibelskolen.

Nyttårssamling 27.12. til 1.1. 86

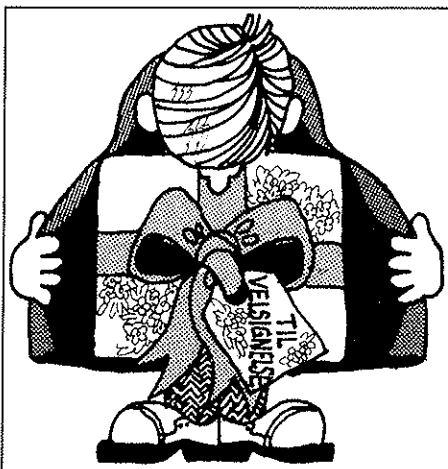
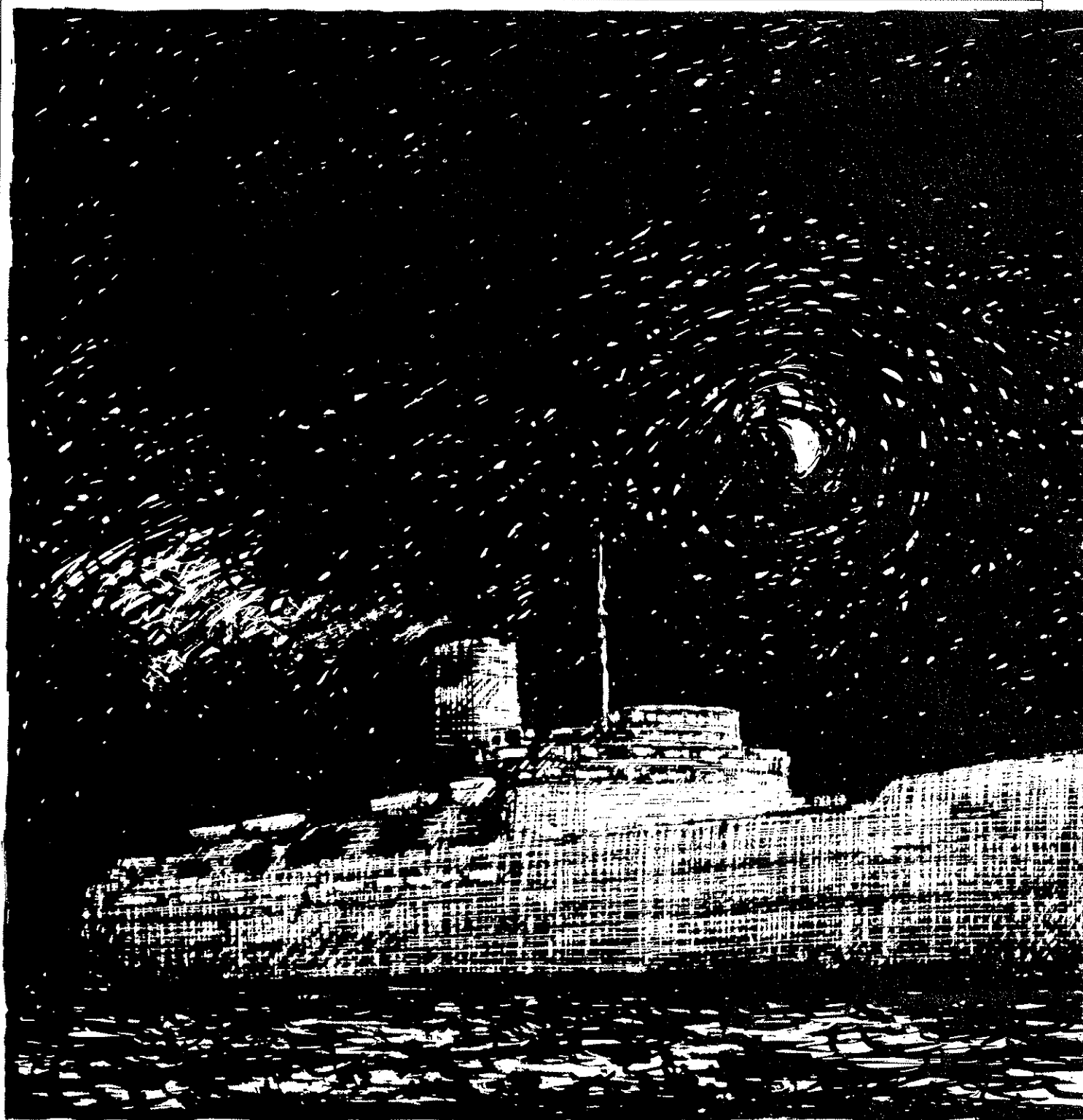
Vi har igjen gleden av å innvitte til nyttårssamling på Hermon.

Medvirkende:
ARNE BAKKEN
LEIV HOLSTAD
TRYGVE WIKSTØL

Program for hele familien.

HERMON
HØYFJELLSSENTER
3577 Hovet
Tlf. 067/88 532

FORMANINGENS KJØLVANN

Formaningens tjeneste er en sjesorgtjeneste innrettet på hjelp, oppmuntring og formaning. Ordet for formaning er på gresk «parakaleo». Fra det samme ordet kommer et av navnene på Den Hellige Ånd, nemlig Hjelperen. Menigheten vokste ifølge Apg 9,31 ved Den Hellige Ånds trøst og formaning. Denne tjenesten vil Ånden utføre gjennom personer som er utrustet til dette.

Gud har også gitt noen den oppgaven å kunne formane, hjelpe og korrigere, slik at «skipet holder rett kurs» i samsvar med Guds ord og vilje. I det lange løp er man takknemlig til den personen som formante og korrigerer, og det vokser fram et trofast vennskap i formaningskjølvann.

Barnabas ble kalt Formaneren. Det vi leser om ham, viser at han var sjelesørgeren, en god mann som ga støtte og oppmuntring til Saulus da alle var redd ham. Han styrket Markus da Paulus ikke trodde på ham. Han oppmuntret de første kristne i Antiokia da apostlene var undrende innfor det nye som hadde skjedd der. «Da han kom dit og fikk se Guds nådes gjerning, ble han glad, og han oppfordret alle til å holde fast ved Herren av hele sitt hjerte. For han var en god mann, fylt av Den Hellige Ånd og tro» (Apg 11,23-24).

En formaning forutsetter at det finnes et problem, en synd, en hindring eller en vanskelighet som Gud vil ha forandret. Formaning innebærer å framskynde en forandring som Herren vil skal skje i et menneskes personlighet eller oppførsel. Denne forandringen vil Herren skal skje gjennom noe formaneren sier.

Å formane er å forandre et menneskes adferdsmønster slik at det blir i overensstemmelse med Guds vilje slik den er uttrykt i Hans ord. «Forman med all tålmodighet og med undervisning i alle ting» (2 Tim 4,2; svensk overs). «Alle hellige skrifter, inngitt av Gud, er også nyttige til å gi opplæring og tale til rette, hjelpe på rett vei og oppdra i rettferd» (2 Tim 3,16). «Er noen satt til å formane, skal han ta vare på sin plikt til å formane» (Rom 12,8; svensk overs). Den Hellige Ånd korrigerer og rettleider mennesker ved at formaneren gjør det klart for dem hva Guds ord sier om den situasjonen de står i.

Hvem kan være formaner?

1. Den som er fylt av godhet (Fil 2,1; Apg 11,24).
2. Den som er full av kunnskap i Guds ord (Tit 2; Ordsp 1,1-8; Kol 3,16).
3. Den som har tid for mennesker (Apg 20,31).
4. Den som har et dypt menneskelig forhold, f.eks. foreldre-barn-forhold (1 Kor 4,14; Ef 6,4; 3 Joh 4; 2 Kor 11,29).

Formaning i rett ånd

Det er svært viktig at formaningen skjer i rett ånd. Mye av det vi tror er formaning, skjer i en gal ånd. Vi kritiserer, vi synger ut og lar folk få høre sannheten. Det vi gjør, ligner mer på slakterens grovarbeid enn på kirurgens forsiktige inngrep for å redde liv. Formaning har alltid menneskers beste for øye.

La oss se på noen eksempler fra Guds ord på formaning i rett ånd:

1. «Jeg formaner dere i Herren Jesus» (2 Tess 3,12; 4,1). Kristus bruker meg gjerne

nom Ham i den personen jeg formaner. Kristus i meg samarbeider med Kristus i ham.

2. «Jeg formaner dere ved Guds barmhjertighet» (Rom 12,1).

3. «Jeg formaner dere ved Kristi saktmodighet og mildhet» (2 Kor 10,1).

4. Formaning skal blandes likt med fire andre ingredienser for at det ikke skal bli for mye salt i anretningen (Fil 2,1). De fem ingrediensene er: Formaning i Kristus, oppmuntring i kjærlighet, fellesskap i Ånden, inderlig godhet, barmhjertighet. Serverer man formaningen i denne milde blandingen, blir den velsmakende for den som skal ta imot.

Formanings mål

Formanings mål er kjærlighet av et rent hjerte (1 Tim 1,5). Ordet for formaning som brukes her, er «parangelia» som betyr befalinger eller instruksjoner gitt med autoritet. I dette bibelverset har vi målsettingen for oppfostring ved formaning: Kjærlighet til Gud, kjærlighet til nesten, en god samvittighet, en oppriktig tro.

Formaning er noe som skal høre med til et vanlig menighetsliv: «La dere formane» (2 Kor 13,11). «Dere skal oppmuntre (formane) hverandre hver dag, for at ingen av dere skal la seg bedra av synden og bli forherdet» (Heb 3,13). «La oss heller oppmuntre (formane) hverandre, så mye mer som dere ser at dagen nærmer seg» (Heb 10,25).

Bibelen viser oss at alle kristne skal formane hverandre, men at Herren også har kalt spesielle personer til en formanings tjeneste. Disse skal gi akt på sin plikt til å formane. Formaneren kan være en forkynner, og hans forkynnelse er da preget av oppmuntring og åndelig rådgiving. Han former mennesker ved sin forkynnelse. Formanings tjeneste er også en sjelesorg-tjeneste til enkeltpersoner.

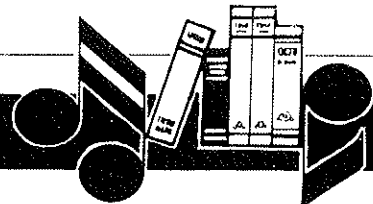
Formaningen går ut fra at hvert menneske er et ansvarlig individ som skal gjøre regnskap for sine ord og sine handlinger. Formaningen forutsetter at mennesket er av et materiale som kan formes. Å være formaner er ingen lett oppgave. Den første reaksjonen fra den som får formaningen, kan være sinne, opprørhet og såret selvfølelse. Men i det lange løp erkjenner de fleste berettigelsen i en formaning, og forstår at den var et tegn på at noen brydde seg om dem. Etterpå er man takknemlig til den personen som formante og korrigerer, og det vokser fram et trofast vennskap i formaningskjølvann. ☺

Oversatt av Anne Hove Sunnarvik.

ART. NR. 22:

GAVE- OPPDAGELSE OG KALLS- BEVISSTHET

Tekst: Kjell Sjøberg

Gospelkoret Tvers:

**TVERS IV
TLP 5005**

Arnold Børud er en av dem som har bidratt sterkt til å fornye reportuaret i kristne forsamlinger. Derfor er det alltid spennende med nye produkter fra hans hånd. Nå har han samlet det som engang gikk under navnet Tvers og utgitt et knippe nye sanger. Og her er det også denne gangen stoff å hente både til forsamlingssanger og til korsanger.

Sammen med et velkjent koppel musikere som for det meste går under navnet KGB, har han klart å skape et produkt som låter som Tvers og bærer preg av at det er laget i 1985. Det låter veldig bra og er vel verdt å legge øret til.

Tekstene er enkle og rommer ikke alle sider ved det å være kristen. Men det som gleder en, er en klar evangelisk orientering som ofte kan bli både svært utvannet og også helt borte på en del produksjoner. Det skjer ikke med Arnold Børuds sanger. Personlig er jeg svak for en låt som heter «Vi er ett». Den har en original og fargerik musikkalsk innpakning, og teksten omhandler en klar evangelisk sannhet, nemlig at vi er ett når vi er født på ny!

Nok en gang en plate å anbefale fra Arnold Børud.

The Imperials:

**SING THE CLASSICS
DAY 4022**

The Imperials er fremdeles med. Riktignok er de blitt oldiser etter hvert, men de har et stort publikum fremdeles. Nå mener jeg ikke å være nedlatende når jeg kaller dem oldiser, men de er jo blitt litt eldre enn de var i 1970. De har i tillegg moderert stilen sin i forhold til hva de spilte den gang, så det kan vel neppe kalles pop det de representerer i dag.

Stilmessig ligger de nærmest det jeg vil kalle tradisjonell amerikansk manns-kvartett. Men for all del, de synger pent, de er ualminnelig rutiner og det preger også sangprestasjonene på denne LP'n. Sangene er et

knippe «klassikere» fra «Through It All» til «El Shaddai». Sangene er pent arrangert, med skikkelig amerikansk blås og stryk av håndverkskvalitet.

Plata er en godbit for deg som liker det pene, melodiske.

Tor G. Madsen

**Per Erik Hallin:
MORGONLUFT
RMLP 017**

Det er alltid med forventning man legger en ny Per Erik Hallin-produksjon på platetallerkenen. Per Erik har sin egen stil, og merkelig er det ikke: Riktignok er han svenske, men med solid erfaring fra amerikansk musikkmiljø låter det verken svensk eller amerikansk. Det låter helt enkelt Per Erik Hallin.

Disse to elementene møter hverandre på en herlig måte i sangen «Att vänta». Arrangementet er tydelig preget av amerikansk vestkyst-funk, men samtidig har han klart å flette inn en liten synth-solo som er svensk «folkviseton». Og resultatet? Nydelig!

Hele LP'n er bra. Den veksler fra mer tradisjonell gospel til synt-rock, og alt er skikkelig gjort. Hans bidrag til svenske Melodi Grand Prix er også med. Tekstene veksler fra det samfunnskritiske til rene lovsanger, så det er god bredde også hva budskapet angår.

Personlig synes jeg «Forgiven» er det beste sporet, men for all del - det er bra alt det andre også. Blant musikerne finner man en del av det beste de har i Sverige, pluss enkelte bidrag fra Koinonia. Tekstene står på inner-coveret.

Platen anbefales.

Tor G. Madsen

**Skruk:
KLENODIER
NKLP 16**

Så er Skruk (Sunnmøre Kristelige Ungdomsskor) her igjen med en ny LP, og snau er de ikke disse sunnmøringene. Etter å ha

REFLEX

Koret folk snakker om

— og kritikerne roser:

«... slår an i nye sammenhenger, ... mye bra, ... R. synger homogent, prestist og med innlevelse ...»

A.F. i Vårt Land

«Spennende og variert komp. ... solistene har personlighet ... et solid produkt ...»

PLH i Nye Treff

«...meget profesjonelt og helstøpt...»

SVEIK i Sarpingen

**Storm Production distr. Master Music,
1450 Nesoddtangen**

prøvd seg med både spirituals og New Orleans-jazz, kommer de nå med norske bedehussanger, gamle sanger som man har sunget på vekkelismøter innen de fleste frikirkelige trossamfunn de siste hundre år. Og som om ikke det var nok, synger de utelukkende a cappella (dvs. uten akkompagnement). Men du og du, for en nydelig sang.

Jeg har lyst til å gi koret, Per Oddvar Hildre og arrangørene en hyldest for at de satser entusiastisk på å gi ut et slikt produkt. Disse sangene er «leserfolkets nasjonaleie»,

**NY KRISTEN
KASSETT**

JULEGAVE?

S-043 MIRIAM SANDTORV - 11 ÅR
Og hun er «Kjempeglad», for hun har Jesus. Frisk og glad barnestemme. Anbefales - spesielt til barn.

S-042 WIGGO ABRAHAMSEN kan heller ikke skjule sin glede. «Juble og triumfere» er da også blitt tittel-melodien. En fri og glad kassett, anbefales.

**FRA:
SELA STUDIO
4647 BRENNÅSEN**

**NY KRISTEN
KASSETT**

og kan de i tillegg nå adopteres av norske kor, har de fått den plassen de fortjener i det norske musikk-bildet.

Platen har nok i første rekke adresse til mennesker med interesse for kor-sang, men jeg tror også at den som ikke har et forhold til denne musikkformen, vil bli positivt overrasket. Og det skulle ikke overraske meg om Skruk også denne gangen klarer å oppnå salgstall som de færreste tør drømme om. De to LP'ne de laget i samarbeid med Ytre Suløen har solgt til sammen 30 000 eksemplarer, så det er tydelig at Skruk har et stort publikum. Og med denne plata får de nok noen nye i tillegg.

Plata anbefales.

Tor G. Madsen

Phil Driscoll:

I EXALT THEE

Sparrow; SPR 1074

Enhver som leter etter eksempler på hva lovsang kan utrette, kan bare gå til Phil Driscoll. Han vokste opp i et solid kristent hjem med en far som grunnla flere menigheter. Likevel ble Phils bane en annen. Allerede i svært unge år viste Phil seg å være en ualminnelig talentfull trompeter, og dette førte ham tidlig i kontakt med pop-miljøet. Resultatet ble at han tilbragte flere år som profesjonell musiker i mer eller mindre tvilsomme pop-grupper. En trompet-versjon av «Amazing Grace» ble imidlertid den indirekte årsak til at Phil fant tilbake til «Fader-huset», og denne melodien er også med på denne platen.

Som trompeter er Phil Driscoll helt unik, men tro ikke at dette er en ren trompet-plate. Nei, dette er en usedvanlig bra lovsangsplate, med enkelte trompetsoloer innimellom.

At Phil Driscoll har klart å markere seg som kristen sanger behøver ingen å tvile på. Han har bl.a. sunget under utdelingen av «Grammy»-prisen, et arrangement som ble direkte overført via TV til et publikum på 80 millioner mennesker. Og hvor mange kristne sangere fra Vesten har sunget i Kina? Det har nemlig han.

På denne plata kommer hans vokale styrke til sin rett. Han har Ray Charles' varme, Rod McKuens lyriske nerve og han rocker som Joe Cocker, så her er det noe for enhver smak.

Plata anbefales.

Tor G. Madsen

ANNONSØR!

– nytt tlf.-nr. til
**Hvetekornets an-
nonsebyrå**

033 - 52 755

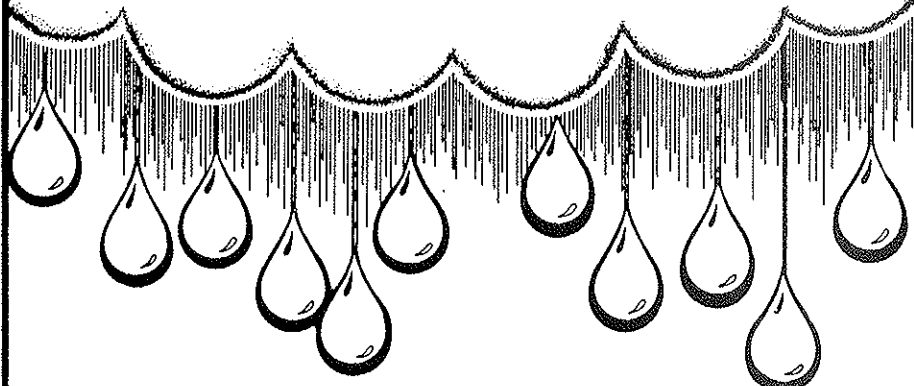
Annonsekonsulent Tony Nilsen

X-ART

REKLAMEBYRÅ A/S
Totalleverandør Reklame

Kom låt oss be tillsammans!

NORDISK FÖRBÖNSKONFERENS för män och kvinnor med ledaruppdrag i Kristi Kropp

Trettondagshelgen 3-6 januari 1986 i Uddevalla

*Medv: Johannes Facius, Kjell Haltorp, Sven Nilsson,
Rolland Smith, Kjell Sjöberg m fl.*

Arrangör: Förebedjare för Sverige

Beställ broschyr: Box 269 451 17 Uddevalla

Festdager i Lillehammer

PÅ SØRE ÅL SAMFUNNSHUS (ÅRETTA U.SKOLE)

Fredag 29./11. – Søndag 1./12.

Rachel Jeffry

Kjell Haltorp

Sverre Granlund

Ambassadør og Bjørn Alsaksen leder lovsangen

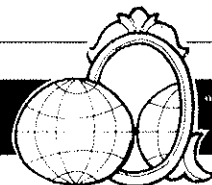
Fredag kl. 91.30

Lørdag kl. 10.00–13.00 og kl. 19.00

Søndag kl. 11.00

*For nærmere opplysninger ring **INGAR JENSEN, TLF. 062 - 57 489***

Innta nytt land for Herren!

Chos menighet passert 500 000

I august i år passerte Yoido Full Gospel Central Church i Seoul, Sør-Korea, 500 000 medlemmer. Med det har pastor Paul Yonggi Cho nådd sitt trosmål for menigheten. Kapasiteten i kirkebygningen er også øket fra 10 000 sitteplasser til 25 000. Da han grunnla menigheten for 27 år siden, var hans trosmål 300 medlemmer. Det ble så utvidet til 600, til 6000, til 100 000 og så altså til 500 000. Hva som blir neste trosmål er ennå ikke kjent.

«Etter hvert som du ser visjonene bli oppfylt, vokser din tro og visjonene blir større. Det er ikke vi som former visjonen, det er den som former oss», sier han og legger til: «Visjoner er Den Hellige Ånds språk fordi Gud "kaller de ting som ikke er, som om de var til"» (Rom 4,17).

Fra Charisma

OASE-seminar om helbredelse

I januar 1986 vil OASE-bevegelsen holde et seminar i Stovner kirke, Oslo, for 300-400 kirkelige medarbeidere. Hovedtaler på seminaret blir dr. Gary Sweeten, kjent presbyteriansk kirke- og fornyelsesleder i USA. Hovedemnet på seminaret blir «Menigheten som helbredende fellesskap».

Daglig leder i OASE, Jens-Petter Jørgensen, innrømmer at noe av bakgrunnen for å gjøre dette til hovedemne på seminaret, er all den fokusering det har vært på tro og mirakler den siste tiden. «Vi i OASE ønsker å tale friskt og offensivt om at Gud kan helbrede også i dag, men vi ønsker å sette helbredelse inn i en mye videre ramme enn det som gjøres i mange sammenhenger nå for tiden», sier han.

Sweeten har i sin menighet i Cincinnati, Ohio, bygd opp et sjesorg- og undervisningsopplegg som har hjulpet hundrevis til et mer helt og sunt liv. Dr. Sweeten og hans medarbeidere bruker både forbønn, sjesorg og psykoterapi i sitt arbeid. «En menighet bestående av kristne som vokser an-

delig og menneskelig, vil kunne forebygge en mengde psykiske, fysiske og åndelige lidelser blant medlemmene. En slik menighet vil også virke meget attraktiv på folk utenfor», hevder han.

Sweeten og OASE-komiteen ønsker å benytte dette seminaret til å utfordre norske kirkelige medarbeidere til å tenke annerledes om kirkens helbredende tjeneste. «I vår tid forbindes helbredelse mest med omdiskuterte predikanter som holder store helbredelsesmøter. Vi mener derimot at hele menighetens jevne og trofaste arbeid kan og skal virke helbredende - om det drives rett», uttaler Sweeten.

Arrangørene ventet at seminaret i tillegg til prester og forkynnere vil samle mange som arbeider på det diakonale felt i menighetene. Årets emne tror man vil være av særlig interesse for disse.

På talerlisten finner man i tillegg til Dr. Sweeten også kjente OASE-navn som Thomas Bjerkholt, Kjell-Petter Dahl, Jan Gossner og Jens-Petter Jørgensen. Sykehusprest Per Frick Høydal fra Modum bads nervesanatorium vil også delta.

Pressemelding fra OASE

Aktiv høst for IMMI

IMMI, Internasjonalt Masse Media Institutt, er aktivt som aldri før. I løpet av høsten arrangerer eller deltar de på 12-15 større og mindre konferanser og seminarer om bruk av massemedia. Spesielt er det nær-radio som står i sentrum, men også billedmediene som film og nær-TV har fått plass på timeplanen. Det samme har det skrevne ord. I samarbeid med Gå Ut-Sentret på Hurdal arrangerer også IMMI et seminar om tverrkulturell kommunikasjon.

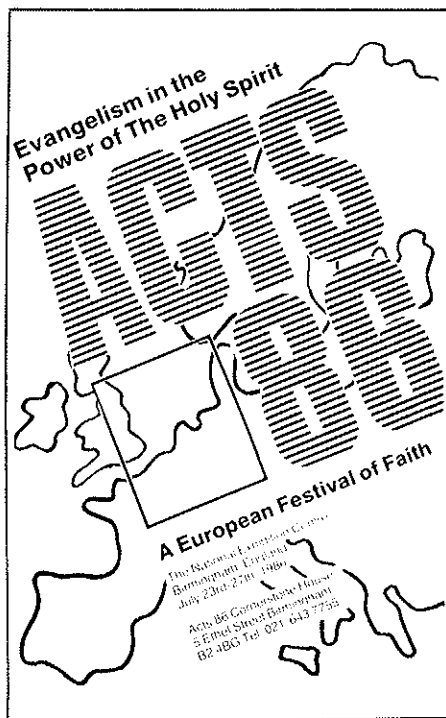
IMMI nøyter seg ikke med stor aktivitet på hjemmefronten, de har også jern i ilden når det gjelder misjonsarbeid. De deltar nå i planleggingen av to store evangeliseringskampanjer i Øst-Afrika, nærmere bestemt i Kampala, Uganda, og Dar-Es-Salaam, Tanzania. Melhus, som er IMMI's representant i arrangør-komiteen, sier at Kampala-kampanjen er unik i og med at samtlige kristne kirkesamfunn i landet støtter aktivt opp om den.

IMMI har også tatt på seg ansvaret for organisering og drift av et nytt radioarbeid som skal sende kristne programmer til Kina. Kairos Communication Service (KCS) holder til i en bydel i Los Angeles, USA, som er sterkt preget av orientalsk befolkning. Dermed kan de bruke krefter i lokalsamfunnet til produksjon av programmene som skal sendes over stasjoner i Korea og Taiwan. I første omgang skal KCS lage et daglig 60-minutters magasinprogram. På lengre sikt vil de også lage et daglig timeprogram med bibelundervisning. Neste år trenger arbeidet \$450 000.

Ragnar Sjølie overtar i høst det daglige ansvar for IMMI's administrasjon. Han vil dessuten ta seg av kontakt med medlemsorganisasjonene. Sjølie er pinsevevner og har lenge arbeidet i Radio Sentrum i Oslo og i KKL. I høst flytter de også inn i nye, større

lokaler, noe de var sterkt i behov av. Kontorene de hadde tidligere var helt sprengt, og driften basert på at det alltid var noen ute på reise. IMMI's budsjett for 1985 er på 1,5 mill. kroner, og for å komme ut på den rette siden, trenger de ca. 60 000 kr. innen nyttår.

Nyhetsbrev fra IMMI

Nordahl i ACTS86-komiteen

Arne Nordahl fra Ungdom i Oppdrag sitter i arrangements-komiteen for den store europeiske fornyelseskonferansen som arrangeres i Birmingham, England, i tiden 23.-27. juli 1986. Nordahl representerer OASE- lederskapet som er norsk kontakt for ACTS' 86.

Konferansen holdes i et av de flotteste konferansesentra i England, «The National Exhibition Center» som rommer ca. 11 000 tilhørere. Konferansens undertittel er «Evangelisering i Den Hellige Ånds kraft» og er spesielt rettet inn mot fornyelse og misjon ut fra de eksisterende kirkesamfunn. Konferansen er økumenisk og flere ledere/prester også fra Øst-Europa vil delta.

John Wimber, en av verdens mest kjente forkynnere på området helbredelse, tegn og under, blir hovedtaler. Michael Green, en av Englands mest kjente bibellærere, er også blant hovedtalerne sammen med Floyd McClung jr., Youth With A Missions europealeder. To nordmenn blir seminarholdere: Tormod Engelsen om verdensevangelisering og Aril Romarheim om moderne ideologier og kulturer.

OASE-kontoret i Oslo fungerer som Norgeskontor for ACTS' 86 og alle norske innmeldinger går via dem.

Fra UiO- nytt

Evangeliseringskampanje i Paris

Påskan 1986 arrangerer Operasjon Mobilisering en evangeliseringskampanje i Paris. Målet er å nå alle husstander i bykjernen med Guds ord. Det skal først og fremst skje gjennom distribusjon av kristen litteratur. For å kunne gjennomføre dette, trenger de 700 innsatsvillige ungdommer. Evangeliseringsarbeidet vil fortsette utover sommeren og avsluttes med besøk av Billy Graham i september 1986.

Aksjonen til våren og sommeren er et ledd i kampanjen «Håp for 80-årene» som nå har pågått i fem somre. Behovet for evangelisering i Paris og resten av Frankrike viser seg å være stort. Mange tar avstand fra evangeliet uten noen gang å ha åpnet en bibel. Og noen har faktisk aldri hørt om navnet Jesus.

Har du lyst til å være med på evangelisering i Paris i påskan (29.3-12.4.86), må du ha fylt 17 år. Det er mulig til å delta bare en uke. Det er også mulighet for å bli med i sommerteamet. Er du interessert, ta kontakt med OM-kontoret. Adressen er Sigdsgt. 1; 0650 OSLO 6.

Fra Ut til alle folk

Internasjonal kristen mediakonferanse

13.-17. oktober 1986 vil det bli holdt en stor internasjonal kristen media-konferanse i Nederland. Mer enn 1000 mediabrukere og leverandører fra hele verden er ventet til konferansen. Kristne media-organisasjoner er imbudt til å sende sine representanter til konferansen som også er åpen for kristne som arbeider innen verdslige media-bedrifter.

Et av målene med konferansen er å gjøre kristne oppmerksom på den eksplosjon som er på gang når det gjelder muligheter for å nå ut med evangeliet. Men for at vi skal kunne gjøre oss bruk av alle de nye mulighetene som åpner seg, er det et stadig stigende behov for kristne media-eksperter. På konferansen vil det derfor bli muligheter til å skjerpe sine kunnskaper om bruk av de forskjellige mediene, og de praktiske øvelser vil få høy prioritet.

Ellers vil programmet vekse mellom forelesninger, seminarer, debatter, workshops, utstillinger. Kristne lederskikkelser innen kommunikasjon, evangelisering og misjon vil bidra med sine erfaringer.

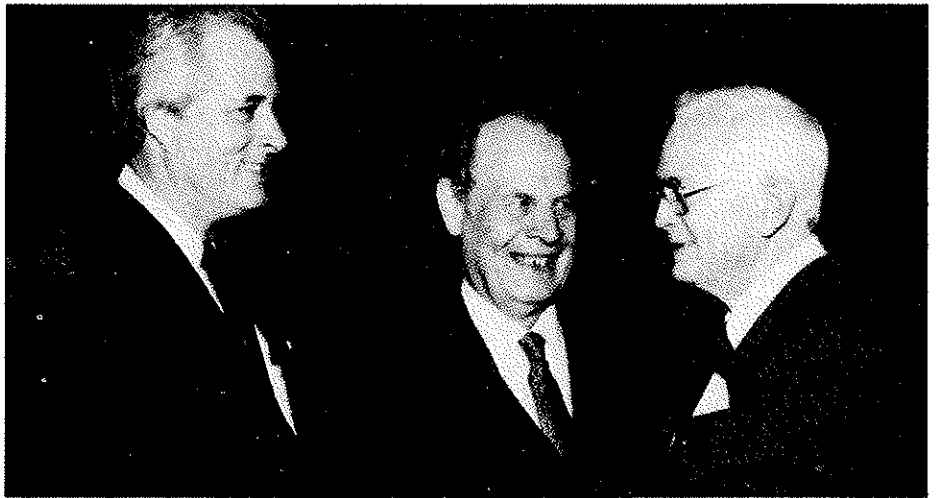
Konferansen er tenkt å dekke alle typer media, fra de enkleste til de mest teknisk avanserte: Dukker, drama, film, skrevet materiale, radio, TV, video- og lydassetter, satellitt. Et eget program vil bli arrangert for deltakernes ektefeller.

For flere detaljer, skriv til: Conference Director; ICMC; PO Box 220; 3970 AE Driebergen; NEDERLAND

Skarer frelst i Zimbabwe

Ca. 31 000 mennesker tok et standpunkt for Jesus under en kampanje Reinhard Bonnke med sitt team fra Christ for All Nations nylig hadde i Zimbabwe. Blant dem som tok imot Jesus var statsminister Robert Mugabes hustru og minst fire regjeringsoppnevnte embetsmenn.

Fra Christianity Today

Ny leder for Assemblies of God

Assemblies of God i USA har for første gang på 25 år valgt en ny leder. Raymond Carlson overtar etter Thomas Zimmerman ved årsskiftet.

Zimmerman, som nå er 73 år, begynte som pastor i 1933. I 1952 ble han valgt til å være en av Assemblies of Gods sekretærer og i 1959 valgt til øverste leder. Han har i sin tid som leder lagt vekt på å styrke pastorutdannelsen og han har utviklet samarbeidet med andre evangeliske kirkesamfunn. Derimot har han blitt kritisert for sin avmålte holdning til den karismatiske vekkelsen. I tillegg til sitt verv som leder for Assemblies of God i USA, har han i 21 år sittet i sekretariatet for Pinsevennenes verdenskonferanser.

På konferansen i San Antonio, Texas, i august fikk ikke Zimmerman det nødvendige to tredelers flertall for gjenvalg, og han trakk seg med ordene: «Jeg tror at vi nå har nådd det punkt hvor vi ved Guds hjelp bør se i andre retninger etter en leder.» Da de andre kandidatene ble presentert for forsamlingen på 12 000 utsendinger, sa møtelederen: «Uansett hvem av disse dere velger som Zimmermans etterfølger, kommer han til å overta etter en av vår generasjons store ledere».

Raymond Carlson som overtar etter Zimmerman, har vært med i ledelsen for Assemblies of God siden 1969. Han er valgt for en fireårsperiode. Valget av ny leder vil ikke føre til endringer i bevegelsens prioriteringer. De vil fremdeles ligge på tilbedelse, misjon og disippelskap. Men naturlig nok vil lederstilen forandres noe når en ny mann velges.

Assemblies of God har 2 millioner medlemmer i USA fordelt på 10 582 menigheter. På verdensbasis har Assemblies of God 12,8 millioner medlemmer.

Fra Charisma

Frank Eidem

Evangelist Frank Eidem har nå flyttet fra Sommarøy til Konsmo ved Kristiansand sammen med sin hustru Solveig og datteren Elizabeth. Han kommer nå til å virke en del sammen med Ronald Gundersen i hans arbeid «Møtet med Jesus». Eidem har også undervist en del på en bibelskole i Brande, Danmark, det siste året og har fått forespørsel om å komme tilbake dit igjen.

Nyhetsbrev fra Frank Eidem

Thomas Zimmerman til h. hilser ny leder velkommen, etter å ha trukket seg som leder for Assemblies of God. Raymond Carlson i midten blir den nye «General Superintendent» etter Zimmerman.

Kirkene vokser i Colombia

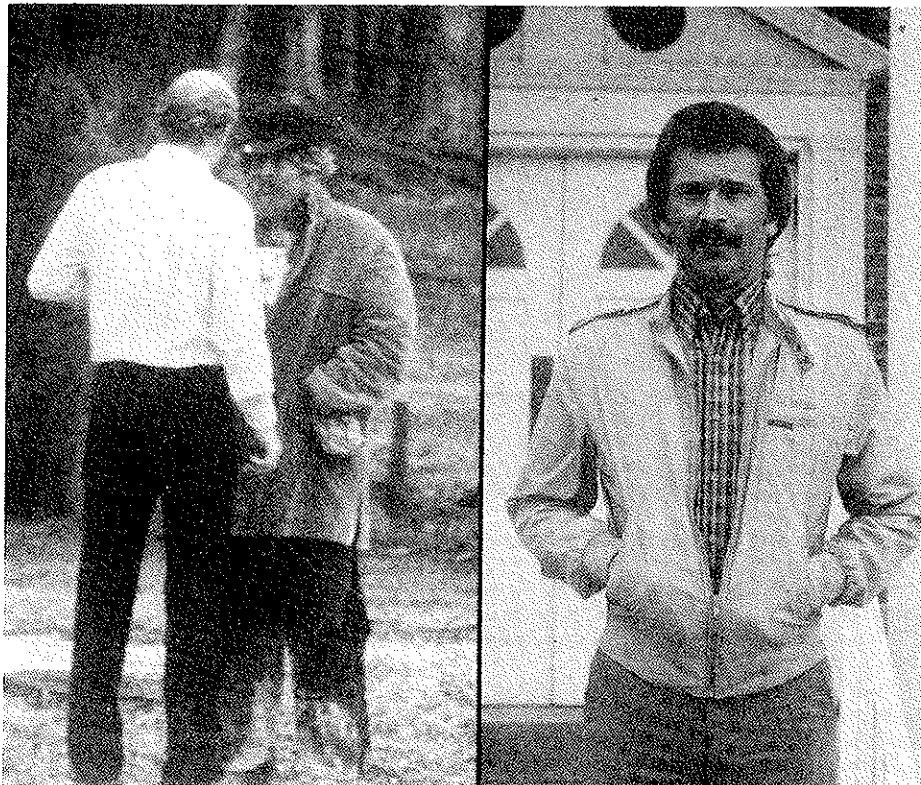
«Den tradisjonelle samfunnsstrukturen er i ferd med å rakne. Økonomien har gått berserk. Landet er på rask vei mot anarkiet. Men som et resultat av dystre omstendigheter opplever vi en mye større åpenhet for evangeliet enn noen gang før, særlig blant middelklassen og overklassen.» Dette sier Eugene Witting, leder i en misjonsorganisasjon, om hva som er på gang i det søramerikanske landet Colombia.

Det var da pave Johannes XXIII oppfordret katolikken til å lese i Bibelen at landet begynte å oppleve menighetsvekst. En sterk vekst i de protestantiske kirkene begynte på slutten av 50-tallet blant de fattige på landsbygda. Vekkelsen spredde seg ikke til byene før på 70-tallet da folk begynte å trekke til byene i håp om bedre levevilkår. I dag blomstrer by-menighetene, og en del kirker hevder å ha tusenvis av medlemmer. Men trass i veksten er fremdeles bare 2-4% av landets befolkning protestanter. Det store flertallet, 95%, tilhører den katolske kirken som også begynner å oppleve fornyelse gjennom en voksende karismatisk bevegelse.

Helt til i det siste har vekkelsen begrenset seg til de lavere lag av samfunnet. I Bogota, hovedstaden, tilhører 90% av alle protestanter de lavere klassene. Men dette er i ferd med å snu seg, og misjonsorganisasjonene satser også mer bevisst på å nå middel- og overklassen. Også på universitetene er stemningen i ferd med å snu. For 10 år siden var den sterkt preget av marxismen, mens det i dag finnes grupper av entusiastiske kristne studenter ved de fleste universitetene. De har også sendt misjonærer til universiteter i tre andre latin-amerikanske land.

«Jeg tror vi er i en mellomperiode», sier Jack Voelkel, grunnlegger av en kristen studentorganisasjon. «Colombia er på vei fra sterk romersk-katolsk innflytelse til europeisk gudløshet. Men fremdeles har menneskene en positiv innstilling til Gud og religion selv om de nok er anti-prestelige. I dag er de i stand til å ta beslutninger som var umulige en generasjon tilbake, og som også vil være umulige en generasjon fram i tiden hvis vi ikke benytter anledningen nå.»

Fra Christianity Today

Pastor Bobby Rice som «boms» til venstre, til høyre Rice foran baptist-kirken han betjener.

Bomsen vekket menigheten

Medlemmene i First Baptist Church i Kingston, Oklahoma, USA, prøvde etter beste evne å overse den gamle bomsen som rotet rundt i søppelkassene i nærheten av kirken. Kledd i skitne, fillete klær satt han på kirketrappen mens menigheten skyndte seg inn. Bare to stykker stoppet og snakket med ham.

Da gudstjenesten begynte, stirret folk i benkeradene forundret da den gamle mannen kom opp midtgangen. Bestyret så de at han gikk helt fram og opp på prekestolen. Der tok han av seg de fillete ytterplaggene, parykk og løsskjegg - den gamle bomsen viste seg å være menighetens pastor!

Pastor Bobby Rice fortsatte så å tale om medfølelse - og apati. «Medfølelse og omsorg er arbeidskrevende», understreket han. «Jeg tror at kristenlivet er et aktivt liv. Jesus gjorde alltid sitt ytterste for å hjelpe mennesker.»

Hans originale og effektive framgangsmåte fikk både menigheten og lokalsamfunnet til å revurdere sin innstilling og sin handlemåte overfor samfunnets utstøtte.

Fra Christian Life

Nødhjelsarbeidet et vitnesbyrd

Den kristne befolkningen i det tørkerammede afrikanske landet Mali økte med 50% (1000 mennesker) i 1984. Det vitnesbyrd som det kristne hjelpearbeidet utgjør, har ansporet til denne veksten. Det sterke inntrykket det har gjort at de gir mat også til ikke-kristne, har ført til at enkeltpersoner og også hele familier har oppsøkt kristne som kunne lede dem til Kristus. Den evangelisk-protestantiske kirken i Mali tar seg av oppfølgingen av disse nyomvendte.

Fra World Christian

Hong Kongs kristne forbereder seg

Kristne i Hong Kong arbeider nå på spreng for å forberede seg til Kina overtar styret 1. juli 1997. Da vil den britiske kronkolonien Hong Kong bli Zianggang og komme under kinesisk suverenitet. Selv om kinesiske myndigheter har lovet at religionsfrihet skal være av de rettigheter innbyggerne i Hong Kong også skal nyte godt av etter 1997, er det få som tror at de vil få den samme frihet som nå.

«Dette er virkelig en unik tid», sier Pang, en talsmann for Youth With A Missions team i Hong Kong. «Vi ser at nye dører åpner seg for evangeliet. Folk er mer åpne enn før på grunn av den usikre situasjonen.»

De evangeliske kristne i Hong Kong har hovedsakelig tilhørt middelklassen, men en del menigheter arbeider nå aktivt for å nå arbeider-klassen med evangeliet. «Den kristne kirkes framtid i Hong Kong vil trolig avhenge av i hvilken grad den er i stand til å krysse klasse-grenser og berøre hele samfunnet», mener Pang.

En del menigheter prøver seg også fram med nye samværsformer. Etter mønster av den kinesiske undergrunnskirken sprer de nå aktivitetene sine - gir legfolk ledertrening og organiserer husgrupper.

«Mange forberedelser gjenstår, både når det gjelder eksisterende menigheter og med tanke på å spre evangeliet mest mulig. Jo raskere dette arbeidet går, jo bedre», understreker Pang og minner om at fram til 1997 er det plass for utenlandske kristne i Hong Kong. «Vi trenger folk som kan gå inn på fulltid med ledertrening og undervisning. Vi trenger også kristne som vil ta vanlige jobber og være et vitne for Jesus blant sine kolleger.»

Fra World Christian

Yonggi Cho satser i Japan

Dr. Paul Yonggi Cho har satt seg et nytt trosmål som vel kan få noen og enhver til å gispe etter luft: 10 millioner japanere omvendt til Kristus før år 2000!

Japan blir regnet for et hardt misjonsfelt, og mange har prøvd seg på korstog i landet uten særlig gjennombrudd. En del av grunnen til det kan være at korstogsevangelistene ikke har behersket japansk og heller ikke har forstått den japanske kultur og tenkemåte. Cho derimot snakker japansk flytende, kommer fra et av nabolandene og har selv vært buddhist.

Hans menighet i Seoul, Sør-Korea, som nå har passert 500 000 medlemmer, har sammen med mange andre koreanere satt Japan på sin forbønnsliste. At koreanerne på denne måten engasjerer seg for det japanske folk, er i seg selv et under. Det har tradisjonelt hersket fiendskap mellom Korea og Japan. Under den japanske okkupasjonen av Korea fra 1910 til 1945, prøvde japanerne å utslette landets kultur og språk. Mange husker fremdeles denne tiden og sårene har ennå ikke grodd hos alle, men Herrens kjærlighet har gjort under i manges liv og gitt dem nød for japanerne.

Pga. strenge regler som begrenser koreanernes mulighet til å bringe kapital ut av landet, er de forhindret fra å ta på seg det økonomiske ansvaret for prosjektet. Cho henvender seg derfor til kristne i Vesten med bønn om økonomisk støtte til arbeidet i Japan. Er du interessert i flere opplysninger med tanke på å støtte arbeidet, skriv til Paul Cho Ministries; CGI; P.O. Box 69420; Seattle, WA 98168; USA.

Fra Church Growth

Hans mål er 50 000 nye menigheter

Hvordan kan en kristen befolkning på 6,8 millioner nå 140 millioner muslimer bosatt på 12 500 øyer med evangeliet innen år 2015? Om det enn ser umulig ut med menneskelige øyne, er det intet mindre den indonesiske kirkelederen Chris Marantika har som mål.

I 1979 grunnla han «Indonesias evangelisk-teologiske seminar», en tverrkirkelig bibelskole. Hans mål var da å grunnlegge 1000 kirker innen år 2000. Etter et års drift hadde studentene og lærerstabens grunnlagt 27 menigheter. De fleste kristne ledere ville vært fornøyd med en slik utvikling, men Marantika følte seg utfordret av framgangen til å utvide sin visjon. «Vi må ha et mål som menneskelig sett er uoppnåelig slik at vi blir avhengige av Gud» var hans forklaring på neste målsetting: En kristen menighet i

hver indonesisk landsby innen 2015. Det vil si at 50 000 nye menigheter må grunnlegges.

Marantika vet at dette er umulig uten Guds velsignelse og uten samarbeid. Da mener han ikke bare samarbeid med alle protestantiske kirker og utenomkirkelige organisasjoner i Indonesia, men også samarbeid med utenlandske misjonsorganisasjoner. Han stiller seg kritisk til det over 100 år gamle misjonsidealet som sier at hvert land skal ha en selvunderholdende, selvstyrt kirke som vokser uten hjelp utenfra. «Selv, selv, selv er ikke bibelsk», hevder han. «Bibelsens ideal for legemet er enhet, samhörighet og gjensidig avhengighet.» Det program han har utarbeidet er derfor å be sammen, betale sammen og forkynne sammen. De utenlandske misjonsorganisasjonene bør etter hans mening støtte den nasjonale kirken med bønn, midler og arbeidere i stedet for å satse alt på å bygge opp nok en selvstendig, nasjonal kirke.

Ved utgangen av sist skoleår hadde 294 elever avsluttet sine studier ved seminaret etter å ha plantet minst en menighet. Det er en betingelse for å få avgangsvitnesbyrd. 327 nye menigheter er plantet av skolens elever i samarbeid med de kirkesamfunn de tilhører. Men fordi elevene må være på skolen fire dager i uka, kan de bare nå et lite område av landet. Derfor planlegger nå Marantika å starte flere bibelskoler rundt om i landet. I år starter fire nye skoler undervisning. Lærere ved hver skole er fire som har tatt eksamen ved seminaret og en misjonær fra Vesten. Planen er at innen 1990 skal 14 skoler være i drift og disse igjen skal starte nye skoler slik at det ved 2015 skal være 450 skoler. Gjennom alle studentene som da finnes spredd utover hele landet, skal målet med 50 000 nye menigheter nås.

Fra Christianity Today

Tsjekkoslovakia sender ut misjonærer

På en forunderlig måte blir det nå muligheter for et stengt land som Tsjekkoslovakia å sende misjonærer til Afrika. Det er ikke misjonærer i tradisjonell forstand det er snakk om, men afrikanere som har kommet til landet som studenter og har blitt frelst under oppholdet der. De har blitt så radikalt forvandlet at de nå bare lengter etter å vende tilbake til sine hjemland for å spre evangeliet. De kristne som har fått føre disse studentene til tro, ser på dem som sine utsendte misjonærer og tar på seg ansvaret med å be for dem og støtte dem i åndskampen. Økonomisk har de derimot ingen mulighet for å hjelpe dem.

Fra Nytt från Östen

TUBFRIM trenger frimerker

Høsten er høysesong for frimerkesalg. Det gjelder også for TUBFRIM. Deres frimerkesalg gir årlig 300 000-400 000 kr. til arbeid for funksjonshemmede barn og unge. Men for å kunne drive dette arbeidet, trenger de brukte frimerker. Deres oppfordring er derfor: Ikke kast konvolutter med frimerket på - klipp det av og send det til TUBFRIM! De mottar både norske og utenlandske merker, og har du gamle frimerker, så send helst hele kortet eller konvolutten.

Deres adresse er: TUBFRIM, 3540 NES-BYEN

Under et besøk i Jugoslavia møtte Rune Brännström og Kjell Haltorp til v. Metropoliten i Jugoslavia for samtaler, som vi ser på midten av bildet. Han er overhode for den ortodokse kirke i landet.

Karismatisk konferanse i Jugoslavia

Jugoslavias første karismatiske konferanse har nylig gått av stabelen i Zagreb. Med som talere var bl.a. Rune Brännström fra Sverige og Kjell Haltorp fra Norge. Karisma 85 samlet 600 deltakere, både katolikker, pinsevenner, baptister og faktisk også adventister.

En katolsk menighet i Zagreb var vertskap og konferansen hadde kardinalens velsignelse. Men som alltid når Guds Ånd går fram, blir det motstand. To munkes som ble åndsdøpte under en konferanse i fjor, ble innelåst av forstanderen i klosteret der de bor i et forsøk på å hindre dem fra å komme på konferansen. Den siste konferansedagen lyktes det dem imidlertid å komme ut og delta. Den ene av dem har virket som prest, men er nå fratt sitt ansvar.

For de fleste av deltakerne var undervisningen om Guds Ånd noe helt nytt. Det samme var også tungetale og lovsang, men i løpet av bare et par dager vokste lovsangen seg overveldende sterk. Responsen på forkynnelsen var enorm. Bibelen åpnet seg for mennesker som aldri før hadde oppdaget at Ordet er levende. Det var et fantastisk syn å se usikre og undrende mennesker forvandles til glade og jublende personer.

At budskapet ble tatt vel imot kan en skjenne av kassett-bestillingene som har kommet inn etterpå. 4000 kassetter er bestilt. Det er omtrent like mange bestillinger som f.eks. Familjefesten med 2000 deltakere har fått.

Under konferansen kom Kjell Haltorp med en mektig profeti om at Gud vil bruke Jugoslavia til å spre evangeliet til Albania, det eneste land i verden som har erklært seg religionsfritt. Budskapet vakte stor jubel. En katolsk prest som virker nær grensen til Albania, ble åndsdøpt. I hans område bor det mange albanere, så kanskje denne pressten er et av de redskap Herren vil bruke.

Allerede nå er forberedelsene i gang for neste års konferanse der Derek Prince kommer til å delta.

Fra Nytt från Östen

Prester arrestert i Burundi

Militærregjeringen i det afrikanske landet Burundi har arrestert flere katolske prester for å ha trosset et forbud mot å holde gudstjenester mellom 7.00 og 17.00 på arbeidsdager. Forbudet ble innført i mars måned av innenriksministeren som hevdet at gudstjenester midt på dagen forstyrrer folk i arbeidstiden og dermed var skadelig for landets økonomi. Blant de arresterte er Joachim Gitega, landets øverste katolske biskop. I følge en talsmann for den amerikanske ambassaden har misjonærer fra Spania, Belgia og USA blitt tvunget til å forlate landet.

Fra Christianity Today

Livets Ord starter barneskole

Livets Ord Bibelcenter i Uppsala, Sverige, åpnet i høst sin egen småskole, dvs. med undervisning for 1. til 3. årstrinn. Livets Ords Kristne Skole har i vinter 34 elever som blir undervist av to erfarne lærere med hver sin assistent samt en musikk lærer.

Selv om Uppsala skolekontor har nektet å godkjenne skolen, er ledelsen ved Livets Ord overbevist om at de er i Guds vilje i denne saken. Beslutningen er likevel klaget inn for høyere myndigheter.

Fra Livets Ord nyhetsbrev

Gjennom bambus-teppet med Guds ord

På slutten av 70-tallet og begynnelsen av 80-tallet var det mye snakk om at Kina igjen hadde åpnet seg så mye at det var mulig å få bibler inn i landet, og det ble samlet inn penger til dette formålet. Det har igjen blitt stille om saken, så mange har kanskje lurt på hva som skjedde og om biblene kom til Kina. Her gjengir vi historien til en av dem som har stått i denne tjenesten, og som fremdeles gjør det.

Det hele begynte i 1969 mens broder David arbeidet med den vietnamesiske bibelen. En venn som arbeidet blant kinesere på Filippinene spurte om han var rede til innsats hvis Kina igjen åpnet seg. David var ikke i stand til å glemme dette spørsmålet, og noen måneder etter dro han og noen andre misjonærer til Laos, Burma og Hong Kong for å undersøke forholdene langs Kinas grenser. «Vi ønsket å skaffe kontakter som var villig til å bygge opp lagre av kinesiske bibler til det ble mulig å få dem inn i landet», forteller han. At han fikk kontakt med Broder Andreas ble en ytterligere spire til innsats, og han fikk en klar visjon fra Herren: 10 millioner bibler inn i Kina.

Menneskelig sett skulle dette være umulig, men Broder Andreas oppmuntret ham til å ha dette som mål. På denne tiden var det umulig for «utenlandske djevler» å komme inn i Kina. Derfor sendte David kinesere bosatt andre steder i Asia til Kina for å undersøke forholdene. Etter første tur fikk David beskjed at troen aldeles ikke var død i Kina, og at det fantes et utrolig nettverk av husmenigheter. Men det var svært få bibler i landet – rødegardistene hadde brent dem under kulturrevolusjonen. Broder David sendte snart andre kinesere inn i landet, alltid med et mindre antall kinesiske bibler i kofferten. En smuglerrute over fjellene fra Burma og Laos og inn i Kina ble også etablert.

Etter Maos død i 1976 begynte det å bli fart på sakene, og David kunne selv besøke fastlands-Kina for første gang. «Alle spurte etter bibler», forteller han, «jeg besøkte menigheter på 300-400 medlemmer med bare én bibel.» David bestemte seg for at han heretter kun ville sende inn bibler på oppfordring fra kinesiske kristne. Uansett om «bestillingen» var stor eller liten, ville han

gjøre alt som stod i hans makt for å dekke den.

Mamma Kwang, leder for en av de største husmenighetene i Sør-Kina, ba om 30 000 bibler. Dette ville bare dekke det mest prekære behovet i menigheten, fortalte hun. Skulle hele behovet dekkes, ville det være behov for en million. David begynte å skjønne at tallet 10 millioner ikke var grepet ut av løse lufta. Prosjekt Regnbue, som leveringen av disse 30 000 biblene ble kalt, ble løst ved at frivillige fra hele verden dro på besøk til Kina med bibler i bagasjen.

Etter hvert som det kom rapporter om stadig flere kristne i Kina, ble det stadig mer hast å få inn den millionen med bibler det var bedt om. Hvordan skulle en få inn et slikt antall uten å bli oppdaget? Planen ble lagt under mye bønn.

En slepebåt ble kjøpt og Open Doors bekostet byggingen av en leker. Biblene, som var trykket med de nye kinesiske tegnene, ble pakket i kasser beregnet på å bære to og to i tradisjonelle kinesiske åk. På kvelden 18. juni 1981 la de ut på Operasjon Perle. Mens de nærmet seg land et sted på den kinesiske kysten, samlet 20 000 troende seg langs stranden, klare til å bære vekk biblene. Traktorer og andre kjøretøy stod klare til å bringe dem lengst mulig vekk på kortest mulig tid.

«Jeg kan aldri glemme det øyeblikket da første kasse kom i land. Selv om kineserne visste hva slags varer de skulle ta imot, hadde de vanskelig for å fatte at det var sant. De strålte da de holdt biblene og bladde i dem», forteller David. Men det gjaldt å få pakkene av sted så fort som råd, og det hele var gjort på et par timer. Noe senere på natten kom kinesiske soldater til stedet og fant en del av biblene, men 90% av dem er nå likevel i hendene på kinesiske kristne. Noen ble arrestert etter aksjonen, men ble sluppet fri igjen etter forholdsvis kort tid.

Selv om denne millionen bibler kom vel i havn, regner ikke broder David seg ferdig med sitt oppdrag. «Så lenge kinesiske kristne spør meg etter bibler, vil jeg fortsette. Når vårt første mål med 10 millioner er nådd, kan Gud sette et nytt mål på 10 ganger 10 millioner. Så lenge Gud befaler og mennesker spør etter bibler, må vi bare fortsette.»

Fra Charisma

Stengte kirker og livskraftige menigheter

Den svenske evangelisten Gösta Rosén besøkte Russland og de baltiske statene i sommer, og forteller bl.a. dette om sine inntrykk:

- Russland og de baltiske statene har utrolig mange kirker, men de fleste er nå selvfølgelig stengt av det kommunistiske styret. Noen er likevel fortsatt i bruk som kirker, så det er mulig å delta både i vekkelsemøter, lutherske gudstjenester og ortodokse eller romersk-katolske messer. Menighetene som holder til i disse offentlige kirkebyggene, må selsagt være godkjent av myndighetene, og KGB passer nøye på at de ikke overskrider sine tillatelser. Menighetens ledere må også avlegge jevnlig rapport til myndighetene.

Å delta i spionerings- og rapporteringsvirksomhet samtidig som en ønsker å være et Jesu vitne, synes for oss å være en umulig kombinasjon. Men vi kjenner ikke deres livssituasjon på kroppen, og må derfor ikke være for snare til å dømme. Mange menigheter foretrekker da heller å være uregistrerte, dvs. illegale, i stedet for å gå denne balansegangen. De frister en meget farlig tilværelse.

Frimodige Herrens vitner har det heller ikke trygt i registrerte kirker. Mens jeg var i Riga håpet jeg å møte Bondarenko, en av den registrerte kirkens forkynnere som har sittet fengslet i flere år. Det lyktes ikke for meg å møte ham, og ryktene sa at KGB hadde ham i kikkerten igjen.

Tross vanskelige arbeidsforhold er en del av de registrerte menighetene i vekst. I Tallinn var jeg med på et brennende vekkelsemøte i St. Olofskirken. De levende og klare vitnesbyrdene slo ned som brannfakler blant de 1200 framkomte. Mange ble frelst, fornyet og helbredet. Jeg undres hvor lenge de får lov å holde på med disse møtene. Baptistmenigheten i Leningrad er også i sterk vekst. De er i gang med å restaurere og bygge ut lokalet sitt.

De registrerte menighetene må leie sine lokaler av staten og selv stå for vedlikehold av bygningen. Ofte er lokalet en flere hundre år gammel kirkebygning som er et virkelig pengesluk. Lønningene i Sovjet er lave og de fleste varer forholdsvis dyre, så det er ikke lett for menighetene å oppfylle leiekontrakten. Kan myndighetene vise til at bygningen er under forfall, mister menigheten sitt lokale.

De fleste kirkene er likevel ikke lenger i bruk som gudshus. Noen er rett og slett stengt, andre blir brukt til sportsarenaer, varehus, lager. De vakreste er gjort om til kunstmuseer og konsertsaler. Kazanskakatedralen i Leningrad er i dag ateistmuseum! De vakre glassmaleri-vinduene i Peter-Paulus-kirken i Leningrad, som i dag er museum, er i ferd med å bli slitt av kyskene fra alle de fromme russerne som stopper opp i andakt når de passerer bygningen. Kommunistene kan stenge kirkene, men å stenge hjertene for Gud og det hellige kan de ikke.

Fra Missionsbanneret

ØKONOM/REVISOR

Forhandlingsvant medarbeider søkes til administrasjon og utbygging av landsomfattende revisjons- og konsulentvirksomhet.

Vår virksomhet har eierinteresser i, eller er samarbeidspartner med to revisjonsfirmaer, to konsulentfirmaer, et reklamebyrå og et handelsfirma.

Vi deltar dessuten også i et verdensomspennende nett av kristne bedrifter. Alle ledere i disse sammenhenger er personlige kristne.

Målsetting for vår virksomhet er:

1. Vekkelse i Norge
2. Vekkelse i verden
3. Skaffe kapital og ressurser til disse formål.

SVK·SR·IKON·SC·X-ART·HDT

Skriftlig søknad med attester og referanser sendes snarest:
Registrert revisor Svein V. Korsgården, System-Revisjon A/S
Bilet 16, 3080 HOLMESTRAND

Katolikker og pinsevenner møtes til samtale

I våres møttes katolikker og pinsevenner til offisielle samtaler om hva som skiller og hva som forener disse to trosretningene. Samtalene ble holdt i Italia med katolikkene som vertskap. Selv om det kom få konkrete ting ut av samtalene, er det at pinsevenner og katolikker møtes på denne måten vel verdt å merke seg.

Katolikkene ble representert av kardinal John Willebrands, president ved Sekretariatet for fremme av kristen enhet; Kilian McDonell, lærer ved et katolsk college i USA; John A. Radano fra Vatikanet; Heribert Muhlen, professor fra Vest-Tyskland; John Redford, engelsk prest og Helen Rolfsen, amerikansk nonne.

Pinsevennene var representert av David J. du Plessis, USA; Justus du Plessis, Sør-Afrika; Jerry Sandidge fra Oral Roberts University; Howard M. Erwin, USA, og Alfred F. Missen fra England.

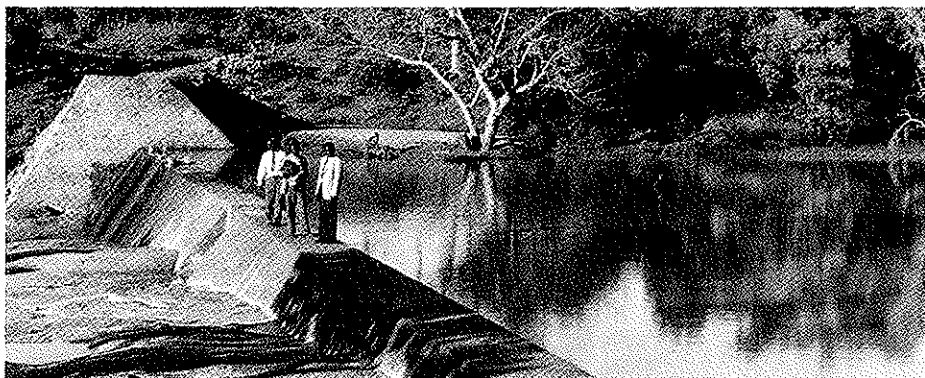
I mai 1986 vil de neste av samtalene finne sted et sted i USA. Samtalene er tenkt å fortsette over en femårs-periode.

Fra Charisma

«Pilgrims vandring» populær i Kina

Et opplag på 200 000 eksemplarer av «Pilgrims vandring» ble revet bort på tre dager da det kom på markedet i Kina nylig. «Pilgrims vandring» er en av bøkene kinesiske styresmakter har tillatt utgitt som et eksempel på vestlig kultur og litteratur. Ingen andre bøker unntatt Bibelen har blitt oversatt til så mange kinesiske dialekter som denne.

Fra Christianity Today

De trodde Gud for regn

Afrikas dyrkbare jord tørkes ut. Det tidligere fruktbare jordsmonnet blir til støv og blåses vekk av vinden. Afrika blir langsomt ørken.

Også landsbyen Rungai, et sted i sørøstlige Zimbabwe, led under tørken. Men de kristne i landsbyen våget å tro Gud for et mirakel. Dave Broom, en ung afrikansk forkynner med interesse for landbruk, samlet landsbyens pastorer og underviste dem i troens skritt til velsignelse. Pastorene i sin tur underviste sine menigheter.

En av pastorene besluttet å omsette teorien i praksis, og han samlet de kristne for å reparere landsbyens vannreservoar. Det hadde blitt ødelagt av et kraftig uvær et par år tidligere. Ingen hadde gjort noe for å reparere det - det kom jo ikke regn til å fylle det likevel. De ikke-kristne landsbyboerne som hadde mislykkes i å blidgjøre åndene på sin måte, ristet på hodet av de kristne som

gikk i gang med å reparere dammuren.

De kristne i Rungai hadde handlet i tro, nå ventet de på regn - frukten av sin trossæd. Det gikk ikke mange dagene før himmelen mørknet til av regntunge skyer, og et skybrudd løsnet over landsbyen - og det midt i tørketiden! På kort tid var dammen fylt til bredden, og landsbyen hadde nok vann til å greie seg fram til neste regntid.

Regntiden kom, og folket sådde sine åkerlapper rundt vannreservoaret som vanlig. Etter noen måneder var det tid for innhøstning, og landsbyen frydet seg over de beste avlingene på flere år. Men det var nå underet begynte å skje! Mens de ikke-kristnes åkerlapper sluttet å bære, fortsatte de kristnes å gi grøde selv om de lå i det samme området og ikke fikk mer vann enn de andre. Hele den tørre vinteren igjennom kunne de kristne høste sine grønnsaker og dele sine avlinger og sin tro med forundrede naboer.

Fra Belivers Voice of Victory

NY KASSETT SERIE
AV LEIF JACOBSEN

«Sinnets fornyelse»

Mange har gjennom de senere år hatt gleden av å høre Leif Jacobsen undervise om sentrale emner som er aktuelle for Guds folk i dag. Her følger en ny serie som gir en grundig undervisning om Sinnets fornyelse.

Bestill i dag å få kassetten (4 stk.) tilsendt hjem. Pen samlerperm og kompendium følger med.

Pris kr. 120,-. Ved kjøp av 2 serier kr. 200,- inkl. porto.

Evangeliserings-
SENTRALEN

Postboks 320, 5001 Bergen
Tlf. (05) 23 56 18 hele døgnet

Ungdomskonferens i Nyår med

Sandy Brown

Ulf Ekman

Åge Åleskjær

Även i år har vi en ungdomskonferens i Uppsala kring nyår 29/12-85 - 1/1-86. Du som är ung får inte missa detta tillfälle. Ta med dig kompisar och kom! Vad gör du i nyår? Åker till Uppsala på konferens!

Jesus kommer att göra under!

För mer information:

ring Livets Ord 018-15 59 40

Anmäl dig snarast! Genom att sätta in 50:- på pg 477 47 69-6, Livets Ord, Uppsala.

Gå med i Livets Ords BOKKLUBB

September/Oktober
månadsbok:
"Effektivt vittnande"
av Jerry Savelle

Denna bok är mycket inspirerande läsning för den som vill lära sig hur man vittnar med framgång. Författaren delar på ett livfullt sätt med sig av sina erfarenheter av själavinnande.

Läs boken och gå ut och vinn världen!

Bokklubbspris: 24:- Ord. pris: 40:-

Bli medlem nu! Varje månad får du dig tillsänt en ny bok, men med 40% rabatt på försäljningspriset. Frakt och porto tillkommer, men vi tar inte ut någon expeditjons- eller postförsöksavgift. Dessutom kommer det ofta att vara speciella förmånerbjudanden, som bara gäller bokklubsmedlemmar.

Ring eller skriv och anmäl dig till:

Livets Ord Bokklubb, Box 24050, 750 24 UPPSALA.

Tel. 018-15 59 40

NY BANDSERIE AV ULF EKMAN

GUD VILL GE DIG
VAD DITT HJÄRTA BEGÄR

3 band 90:- + porto

Gud har i varje människa lagt ned en önskan och en längtan efter att få uppleva det bästa här i livet. Gud har det för dig! Han har det bästa för dig på alla områden, och du behöver känna till hur du kan se det förverkligat i ditt eget liv.

Ur innehållet:

1. Vad är sann försakelse?
2. Principer om önskningar och begärelser.
3. Gud har det bästa för dig.

Beställs från Livets Ords Förlag, Box 24050, 750 24 Uppsala. Tel. 018-15 59 40.

LIVETS ORDs MÅNADSKASSETT NU ÄNNU BÄTTRE!

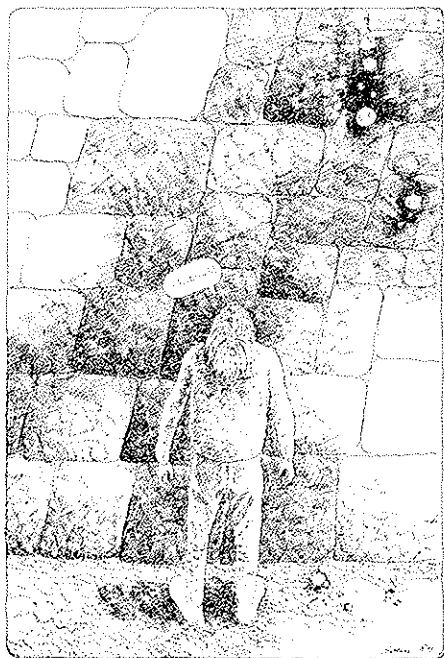
Fr.o.m. nu kommer du som är medlem i Livets Ords Månadskassett att få köpa alla Ulf Ekmans singelkassetter för endast 23:- + porto (Ord. 30:-). Dessutom kommer det att finnas regelbundna tillfällen av rabatterbjudanden på serier etc. Allt för att du ska bli uppbyggd i Guds Ord. Är du inte medlem, så är det dags att gå med nu.

LIVETS ORDS MÅNADSKASSETT, Box 24050, 750 24 UPPSALA.

Tel. 018-15 59 40. Då skickar vi dig en aktuell undervisningskassett varje månad! (Vill du boka av ditt medlemskap ska detta ske skriftligen en månad innan du vill sluta.)

Pris 23:- + porto för medlem 30:- icke medlem

Oktober månadskassett heter "Hur du tar itu med Goliat i ditt liv!" Den kan beställas från oss.

Det lønner seg å lovprise Gud

Sal 100,1-5: «La hyllingsrop lyde for Herren, hele jorden! Tjen Herren med glede, kom fram for ham med fryd! Kjenn at Herren er Gud! Han har skapt oss, ikke vi selv, til sitt folk og til den hjord han vokter. Gå gjennom hans porter med takkesang, inn i hans tempelgårder med lovsang. Lov ham og pris hans navn! For Herren er god, hans miskunn er evig, hans trofasthet varer fra slekt til slekt.»

Vet du at hvis du er en gjenfødt troende, er du en pris til Herren? Ef 1,6 sier: «...så vi skulle være til pris og ære for hans herlighet...»

Du bør lovprise Gud fordi du elsker Ham, og dernest fordi den lovprisning du gir Ham, gir deg mye godt. Sal 103,1-5 sier: «Min sjel, lov Herren! Ja, alt som i meg er, skal love hans hellige navn. Min sjel, lov Herren, glem ikke alle hans velgjerninger! Han tilgir all din skyld og leger all din sykdom. Han frir ditt liv fra graven og kroner deg med godhet og miskunn. Han fyller ditt liv med det som godt er, og gjør deg ung igjen som ørnen». *Tilgivelse for skyld, helbredelse av sykdommer, utfrielse fra graven, å bli kronet med godhet og miskunn og bli fylt med det som godt er slik at vi blir unge igjen som ørnen, det er de store fordeler vi får gjennom lovprisning.*

En annen stor fordel som lovpriseren har, finnes i Sal 68,33-34: «Jordens kongeriker, syng for Gud, syng og spill for Herren, Sela. Han som farer over himmelen, den eldgamle himmel. Hør, han løfter røsten, en veldig røst!» Med andre ord sies det: *Når du begynner å prise Herren, vil du høre Hans mektige stemme. Hans mektige stemme vil alltid være i overensstemmelse med Hans skrevne ord. Kanskje Han gir deg en spesiell instruksjon angående noe du har bedt Ham om. Det er mer befriende for din ånd enn noe annet.*

Når vi begynner å prise Ham for Hans gjerninger, bygger lovprisningen oss opp så vi blir modige. Våre hjerter blir forberedt til frimodig å fortelle andre om Herren.

For omtrent tre år siden bestemte vi hjemme hos oss at vi skulle svare slik i telefonen: «Pris skje Gud!» Jeg husker ikke hvordan eller hvorfor vi bestemte det slik. Men da vi begynte å gjøre det, hendte det at folk ringte bare for å høre oss svare på den måten. Så la de på. Noen trodde de hadde slått feil nummer. Lovprisning er en måte å vitne på. Vi har fått kontakt med andre kristne på denne måten. Noen har kommet til oss fordi de ringte feil nummer,

men har ringt oss igjen senere for å spørre hva det betyr å være født på nytt.

Jeg har hørt Kenneth Copeland si at du ikke kan bruke for mye av Guds kraft før du har lært IKKE å bruke den på gal måte. Kraften er tilgjengelig for oss. Men det som utløser Guds kraft, er LOVPRISNING! Lovprisning vil hjelpe oss å holde våre motiver og metoder rene. Vi må oppøve oss til å holde vår tunge ren når vi fristes til å bruke den på gal måte. Og når vi lovpriser Gud, blir vi renset... Lovprisning er et åndelig rensemiddel.

Lovprisning gir resultater

Når vi begynner å handle på Guds ord og i lovprisning, forandrer vi situasjonen rundt oss. Vi blir renset. Vi er rene for Herren. Joh 15,3 sier: «Dere er alt rene på grunn av det ord jeg har talt til dere.» Er ikke det fantastisk? Det er på den måten vi kan få ting gjort i den åndelige verden.

Du husker sikkert de ti spedalske som kom til Jesus, og de ble alle helbredet. De var alle sammen glade for å bli kvitt sykdommen. Men det var bare én som priste Herren. Og han ble ikke bare helbredet, men han ble gjort hel. Ikke bare forsvant hans spedalskhet, men hans hender, føtter og hva som enn måtte mangle, kom på plass igjen. Hvis han trengte følelsesmessig helbredelse eller hva som helst, *ble han gjort hel*! Ordet sier at en mann ble gjort hel fordi han priste Herren. Ønsker du *helhet*? Gud har lovet oss det. Lovprisning vil gi oss helhet. Jeg sier ikke at hele kristenlivet dreier seg om lovprisning og ikke noe annet. Lovprisning gir resultater når du samtidig vandrer i Ordet og i kjærlighet. Jeg er overbevist om at når du lovpriser Gud, er det vanskelig å være ukjærlig.

Er det et område i ditt liv som fienden har forsøkt seg på igjen og igjen? Begynn å leve i lovprisning til Herren Gud. Si: «Herre, jeg elsker deg. Jeg priser deg at det er helbredelse for meg. Djævelen er overvunnet.» Mens du ofrer lovprisningsoffer til Herren, kan du som en kongelig prest overvinne ethvert problem og enhver situasjon i livet ditt. Herren har gitt oss åndelige våpen. Et av disse våpnene er lovprisning. Med disse åndelige våpen vil kampen vinnes.

Du blir en overvinnere! Priset være Gud! ☞

Oversatt og bearbeidet av Anne Hove Sunnarvik.

INNTA OMRÅDER VED LOVSANG

Tekst: Rachel Jeffries

Jeg fikk bade ... forts. fra s.7

Når en er full, er det også lett å bli slått ned og misbrukt. Det hendte en del ganger. Jeg blandet meg bort i gjenger og dro ofte til andre byer. Våknet opp på steder hvor jeg ikke kjente meg igjen.

Hvete-kornet: - Du har bodd på mange ulike steder?

Eva Holmberg: - Like etter jeg kom ut av Dikemark, flyttet jeg til Fredrikstad og bodde der i nesten 3 år. Jeg kom dit med mange gode forsetter, begynte på vokse- og opplæringen og leste ungdomsskolepensum. Og jeg klarte meg faktisk et helt år uten å drikke. Men jeg levde som homofil. Det var stort drikkepress rundt meg, og jeg greide ikke å stå imot. Og da gikk det fløyten med utdanning og alt sammen.

En av naboen var prest, og jeg gikk til sjelesorg hos ham. Han mente at dersom homofile lever moralsk med hverandre, er det greit. Jeg hadde hans velsignelse til å leve sammen med en annen kvinne. Jeg ble veldig frustrert. Den ene sa det og den andre noe annet - jeg visste ikke hva som var rett og galt.

En tid bodde jeg i Trondheim, men det ble bare fyll og rot. Så havnet jeg i Stavan- ger hvor jeg bodde fra 1974 til 1977.

Hvete-kornet: - Du nevnte selvmordsforsøk.

Eva Holmberg: - Ja, jeg tok tabletter sammen med alkohol. Jeg brukte jo mye sove- og nervetabletter samtidig som jeg fikk tabletter på gata. Utrolig nok ble jeg funnet hver gang jeg hadde tatt for mye. Jeg reiste til og med til andre byer for å gjøre selvmordsforsøk.

Jeg bodde f.eks. i Skien et år, men bare rotet. Jeg hadde en hybel, men var ofte så beruset at jeg ikke fant veien dit og ble liggende ute. Her opplevde jeg å bli slått ned og misbrukt av de jeg drakk sammen med. Da bestemte jeg meg på nytt for å gjøre slutt på det hele. Jeg tok en stor dose tabletter og gjemte meg under noen busker for å dø. Men en kvinne fra Frelsesarméen som hadde avsluttet sin runde med «Krigs- ropet» før hun pleide, fikk se meg og dro meg fram. Hun fikk meg på sykehus i siste liten. Det var helt utrolig.

Mens jeg lå på intensivavdelingen, kom jeg i kontakt med en sykepleier som hadde den samme utstrålingen som jeg hadde møtt hos enkelte andre kristne. Jeg har møtt henne igjen etter jeg ble en kristen. Hun kunne fortelle at det hadde vært stort oppstyr på sykehuset med politiforhør og greier fordi jeg var funnet med stoff i kroppen. Men da jeg våknet, var jeg fortvilet over å være i live. Jeg syntes jeg hadde rett til å dø. Ingen ville jo ha noe med meg å gjøre, så det ville jo ikke gå ut over noen om jeg tok mitt liv. Livet mitt var ikke verdt å leve.

Ten Center

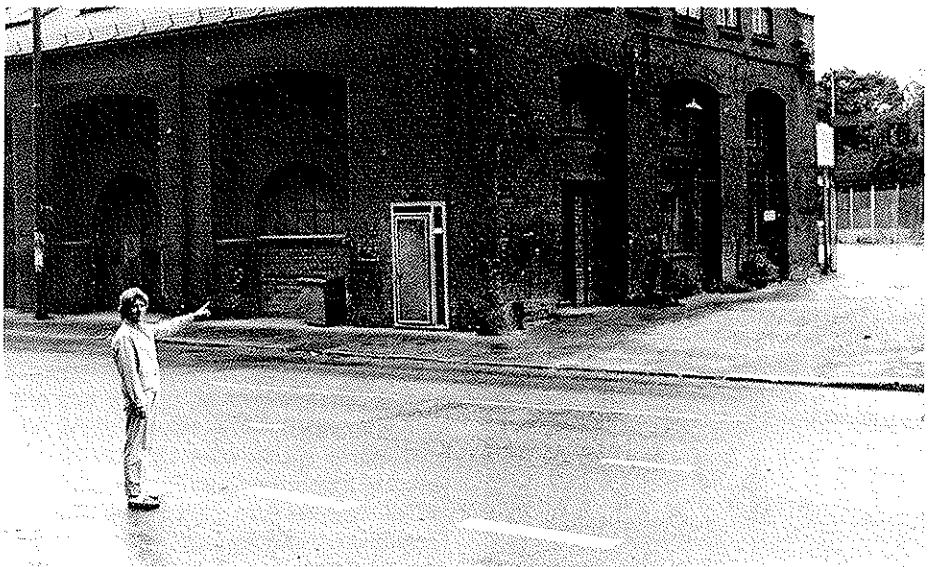
Hvete-kornet: - Du hadde kommet i kontakt med kristne gjennom opphold

på institusjoner og på andre måter. Hvorfor kunne de ikke hjelpe deg?

Eva Holmberg: - Fordi de stilte krav som jeg ikke maktet å oppfylle. Jeg ble bedt om å slutte med det ene og begynne med det andre, men det hadde jeg jo prøvd mange ganger. Jeg visste jeg ikke kunne greie det. Det var ingen som fortalte meg at jeg kunne bli fri. Først da jeg møtte folk fra Ten Center, fikk jeg høre at jeg kunne bli løst.

Hvete-kornet: - Fortell om din kontakt med Ten Center.

Eva Holmberg: - Etter et besøk på en pub satt jeg i en av byens parker. Jeg så opp mot himmelen og der stod det med store bokstaver «JESUS verdens lys». Jeg trodde det begynte å gå rundt for meg, men så oppdaget jeg at det stod på toppen av et lokale. Navnet Jesus hadde en enorm dragning på meg. Da jeg like etterpå møtte noen fra Ten Center som var ute og vitnet

om Jesus, vakte det en lengsel i meg etter å oppleve det de hadde. De inviterte meg opp på senteret, men siden jeg alltid var beruset, ville jeg ikke gå dit.

Men så fikk jeg en romkamerat som hadde en søster på Ten Center, og på den måten ble jeg mer kjent. Til sist bodde jeg på Ten Center i Totengata noen dager. De ville gjerne hjelpe meg, men jeg sa jeg ville bestemme over meg selv. Egentlig var det jo djevelen som rådet over meg, så i virkeligheten var det ikke mye jeg bestemte. Jeg kjørte mitt eget løp, så folkene på Ten Center lot meg være i fred.

En kveld jeg syslet med tanker om å ta mitt eget liv, ble Berit og Tore fra senteret ledet til å besøke meg. Da de kom, tok jeg en beslutning: Dette vil jeg ut av. Jeg ble med dem tilbake til Ten Center, og etter en tid kom jeg til jentesenteret på Rakkestad. Der ble jeg værende ett års tid.

Selv om jeg satt under fin forkynnelse, var det noe inni meg som ikke var løst. Jeg holdt meg unna alkohol, men den homofile legningen fristet meg fremdeles. Jeg begynte å tvile på om Gud hadde gjort et verk i meg. Jeg opplevde ikke at det som ble forkynt, fungerte i mitt eget liv.

Hvete-kornet: - Men det var tiden på Ten Center som ga deg håp om at Gud kunne løse deg fra alle bånd?

Eva Holmberg: - Ja, absolutt. Mye av det som jeg hørte og lærte der, hjelper meg i dag. Men jeg var ikke i stand til å bruke det den gangen. Min homofile legning gjorde det vanskelig for meg å være på jentesen- teret. Narkomani var et problem som man kunne snakke om, men homofili som var mitt hovedproblem, måtte jeg tie med. Jeg holdt meg på avstand fra de andre jentene, så jeg gikk for å være overlegen. Det var ikke enkelt verken for meg eller de andre, for de hadde ingen erfaring med den slags problemer.

Hvete-kornet: - Så du kom ikke inn i et stabilt kristenliv?

Eva Holmberg: - Nei. Etter et år på Ten Center sprakk jeg straks jeg kom ut. Jeg hadde fått leilighet i Sarpsborg og jobb i Rakkestad, så alt var planlagt til at jeg skul-

le ut. Men jeg var redd inni meg, for jeg visste at egentlig var jeg ikke kommet noe lenger. Hvor lenge holder det å leve i lydigh- het når en ikke er fri? Jeg sprakk på alkohol den første helgen etter jeg kom ut. Da det var gjort, var jeg snart på gata i Oslo igjen.

Bønnegruppe

Hvete-kornet: - Men nå hadde du fått smaken på å leve som kristen. Hvordan kom du i kontakt med kristne igjen?

Eva Holmberg: - Det begynte i den siste uteliggerperioden min. Jeg fikk hybel på et tilsynshjem, problemet var bare at huset var fylt av andre alkoholikere. Det var umulig å slippe unna alkohol. Vi firte inn flasker gjennom vinduer og smuglet inn drikkevarer på alle tenkelige måter. Hele huset var fullt av brennevin, og alle naboe- ne drakk. Det er ikke lett å slutte under slike omstendigheter.

Men så fikk jeg kontakt med en bønne- gruppe. Jeg husker ikke hvordan. Gjen- nom dem ble det ordnet så jeg fikk jeg flytte til en kristen dame som hadde fått det for seg at hun skulle hjelpe meg. Men jeg klar-

te ikke å leve opp til deres forhåpninger, for jeg var ikke fri. Jeg ble ganske fort uteligger igjen. Men da sommeren kom, møtte jeg en ufrelst mann. Kona hans var med i OFK, og han ringte til Hans Bratterud og ba dem hjelpe meg til å komme på stevnet i Sarons Dal. Han visste ikke hvem jeg var, og fortalte bare at jeg var alkoholiker og uteligger. Menigheten betalte både for reise og opphold slik at jeg kunne være med under stevnet sommeren 1981.

Jeg var svært dårlig da jeg kom dit. Leveren og nyrene var ødelagte. Jeg kunne ikke gå, men måtte kjøres til møtene og bæres inn i hallen. Men under en massebønn for syke skjedde det noe med kroppen min, og jeg kunne reise meg. Etter dette kjente jeg hele tiden at det skjedde noe; jeg kunne holde på maten og før vi dro derfra, kunne jeg springe.

Da jeg kom tilbake til Oslo, gikk jeg til leverkontroll på Ullevål. Det viste seg at leveren min og nyrene mine var normale - jeg var frisk! Jeg fortalte at jeg var blitt kristen, og legen oppfordret meg til å fortsette på den veien jeg hadde begynt på, uten alkohol. Men jeg hadde ikke opplevd virkelig gjenfødelse. Da jeg kom tilbake, var det ingen til å ta vare på meg, det var ferie og folk var borte. Jeg visste at det ville bli vanskelig for meg å greie meg alene i sommer-Oslo. Men like etter traff jeg ekteparet Engelund fra OFK-menigheten. De tilbød seg at jeg kunne bo hos dem, og jeg ble værende hos dem et helt år.

- La meg få dø

Hvete-kornet: - Drakk du også etter det du opplevde i Sarons Dal?

Eva Holmberg: - Den første tiden jeg bodde hos Engelund, var svært vanskelig. Selv om jeg hadde opplevd helbredelse for legemet, var min ånd ikke løst. Men så reiste de på en celleledersamling, og da var hele menigheten i bønn for meg.

Den natta opplevde jeg at Guds Ånd kom over meg, jeg fikk en sånn lengsel etter å leve som en kristen. Jeg visste ikke hvordan jeg skulle be, så jeg fortalte bare Gud at jeg ønsket å ha det slik som den og den jeg hadde møtt som hadde en Guds utstråling. Jeg ønsket å få det livet som jeg så de hadde. Men jeg visste at jeg aldri kunne leve som en kristen, så jeg ba Gud om å ta meg hjem. «Ta meg hjem», ba jeg av hele mitt hjerte, «la meg få dø her og nå». Når jeg ikke maktet å leve slik jeg mente en kristen skulle, ville jeg heller dø som et Guds barn. Jeg ville ikke ut i et liv i fornedrelse igjen, men være sammen med Herren for alltid. Jeg visste det var en syndens kraft som drev meg, og at noe som var sterkere enn den, måtte komme inn i mitt liv hvis det skulle holde.

Jesus tok meg ikke hjem den natta, men det skjedde et stort under. Den natta fikk jeg oppleve et virkelig åndelig gjennombrudd. Jeg ble skikkelig løst! Fra den stunden av har jeg kunnet leve som en kristen ved Guds nåde og hjelp.

Hvete-kornet: - Kan du forklare med ord hva som skjedde?

Eva Holmberg: - Jeg opplevde at Guds kjærlighet kom over meg som en varme. Jeg badet i Guds kjærlighet. Jeg ble virkelig fri. Og siden har jeg ikke hatt lyst på alkohol eller noe som helst annet.

Jeg hadde lagt meg i senga skjelve og i bakrus, dårlig fordi jeg ikke hadde alkohol eller stoff i kroppen. Nå fikk jeg lyst til å stå opp. Da jeg stod opp, kjente jeg en sånn fred inni meg, og jeg hadde en varme innvendig som ikke kan forklares. Jeg opplevde meg som verdifull for Gud. Trass i all den møkka jeg hadde levd i, kjente jeg at Gud var glad i meg. Selv om ingen andre var det, VAR HAN DET! Denne tilstanden gikk jeg i i flere dager, jeg opplevde at jeg var elsket. Dette hadde en enorm helbredende virkning på mitt indre. Jeg opplevde at jeg ble ren etter alle mine år i synd. Jeg hadde julaftenstemning, følte meg nesten høytidelig.

Og siden har jeg hatt det slik, det bare forsterker seg. Det ble helt klart for meg at jeg skal slippe å gå tilbake til det jeg er ferdig med. Alt som tilhørte det gamle livet, er jeg ferdig med. Jeg opplevde virkelig å bli født på nytt, at det gamle er borte. «Hvordan kan jeg være helt sikker på at det gamle er borte?» tenkte jeg. Da ble jeg minnet om 2 Kor 5,17, der står det svart på hvitt: «Det gamle er borte, se, det nye er blitt til.» Det var Den Hellige Ånd som viste meg det. Jeg hadde jo lest det før og hørt andre si det, men det hadde prelet av. Nå ble det en hilsen fra Gud til meg.

Hvete-kornet: - Hva sa de du bodde hos da de kom hjem og fikk se hva som hadde skjedd?

Eva Holmberg: - For det første fant de meg edru. For det andre var jeg hjemme da de kom og ikke ute på byen slik jeg pleide. De så at jeg var så glad og skjønte at noe hadde skjedd. Jeg prøvde å fortelle dem hva det var, men begynte bare å gråte. Jeg kunne ikke sette ord på det uten å begynne å gråte.

Et kristenliv uten FRIHET?

Nei, det går ikke!

Abonner derfor på bladet «Frihet» i dag. Bladet inneholder: gode nyheter, klar bibelundervisning vitenskap som beviser Bibelen, omtale av religiøse bevegelser + mye inspirerende og oppbyggelig lesing. Bladet kommer ut 4-5 ganger i året. Abonner hele 1986 for kun kr 35,-.

Navn:

Adresse:

Sted:

Sendes: «Frihet», v/ U.M. Løvdahl, BTS, Micheletsvei 62 1320 STABEKK

- Nesten som å være der!

Bli med i Norges største kristne kassettklubb.

En topp aktuell kassett hver mnd. til kun kr. 20,- (+ porto)

De siste måneders Dynamis Kasset:

M 5 - MAI:

«Innvielse»

SVEIN THORKILDSEN

M 6 - JUNI:

«Guds rike bryter fram»

SVEN NILSSON

M 7 - JULI:

«Den overnaturlige menighet»

ULF EKMAN

M 8 - AUGUST:

«Frimodighet»

ÅGE ÅLESJÆR

M 9 - SEPTEMBER:

«Kvinnens plass i Guds rike»

SVEIN THORKILDSEN

M 10 - OKTOBER:

«Helbredelse i forsoningen»

T.L. OSBORN

M 11 - NOVEMBER:

«Frigjør Åndens salvelse»

BILL STENBERG

M 12 - DESEMBER

«Tegn, under og kirkevekst»

JOHN WIMBER

Kan best. enkeltvis for kr. 25,- pr. stk.

SÅ ENKELT ER DET Å BLI MED:

Finn kortet for Månedens Dynamis Kasset mellom side 40 og 41. Fyll ut og postlegg portofritt!

Denne spalten er åpen for alle som har lyst til å skrive noe som kan virke til kristen oppbyggelse og ettertanke. Send dikt, vers, andakter eller andre skriftlige former til redaksjonens adresse. Husk å skrive kort og rett på sak.

Kristen frihet eller ansvarsløshet?

Mange kristnes holdning til alkohol og alkoholproblemet har for meg vært et stort tankekor gjennom lang tid. Og det er med stor sorg jeg må konstatere det faktum at «ansvarsløshet» har blitt pakket inn i begrepet «kristen frihet».

Hvor store og mange menneskelige tragedier «Kong Alkohol» har bevirket, er umulig å fremstille. Bare i vårt land dreier det seg om hundretusener. Hvor mange familier er ikke blitt sønderrevet? Hvor mange ungdommer har ikke ødelagt seg selv og møtt døden i ung alder? Hva med de årlige tusener av ulykker pga. alkohol? Hvor mange har ikke gjort sine største feilskjær i livet i beruset tilstand? At «Kong Alkohol» er et redskap i djevelens hånd, burde alle, ja selv dåren, forstå. «Tyven kommer for å myrde, stjele og ødelegge...» (Joh 10,10). Likevel ser det ut til at mange kristne ikke kan ta konsekvensen fullt og helt av dette og ta en klar holdning: NEI TIL ALKOHOL. Vi lever i en tid hvor Guds Ånd beveger seg, og mange blir og skal bli frelst i vår midte. Mange av «taperne» skal Gud reise opp til mektige vitnesbyrd om sin befrielseskraft. Narkomane og alkoholslaver søker og vil enn mer søke Kristus. De blir løst og fri, men vil trenge vår støtte og omsorg. Men så oppstår problemet! Det kristne fellesskapet, som skulle være deres vern, blir ofte deres fallgrube. Det er et faktum at det i dag ofte er vanskelig å finne et alkoholfritt, kristent miljø, og utviklingen går stadig den gale veien. Dette er en skam! Og det tragiske er at flere av de fremste kristne lederne (også innenfor fornyelsen) i vårt land, er representanter for og formidlere av denne såkalte «frihet». Enten det er brigg (lav alkoholprosent) eller brennevin (96% alkohol) er egentlig samme sak. For hvor skulle da grensen gå? Det er kort vei fra brigg til pils.

«Jeg vet hva jeg gjør», sier du. Det tviler jeg på. Faktisk har jeg allerede vært konfrontert med de som har falt pga. kristne leders holdning og uttalelser ang. alkohol. Det er alvorlig! For en som har vært slave av «Kong Alkohol», kan ett glass øl (selv Brigg) være nok til det store fall igjen.

«Men den som forfører en av disse små som tror på meg, for ham var det bedre at det var hengt en kvernstein om hans hals, og han var nedsenket i havets dyp» (Matt 18,6). Da nytter det ikke å henvise til hvor mange sjeler man har vunnet, eller hvor mange tegn og under man har gjort. Å henvise til andre land og kulturer hvor mange kristne bruker alkohol, er også meningsløst. Vi skal ta an-

svar for den krets vi er med og påvirker. Eksemplets makt er stort. Vi har ansvar for de problemer som er et faktum i vårt eget land. Dessuten er det sterke, kristne ledere i andre land som har et klart, ansvarsfullt og omsorgsfullt standpunkt ang. alkohol. Jeg kan f.eks. nevne evangelist R.W. Schambach, USA. Han har en meget sterk tjeneste med å bringe helbredelse og befrielse. Skarer av alkoholikere og narkomane blir satt fri på hans møter. (Han har en spesiell nød for slike.)

Her er et sitat fra hans magasin «Power»: «En såkalt predikant sa til meg: «Schambach, du kan godt ta en drink. Alle drikker.» Jeg så ham rett inn i øynene og sa: «Du er en løgner, djevel. Ikke alle drikker. Jeg drikker ikke. Jeg er i trening og løper løpet. Jeg hverken røyker eller drikker. Jeg faster, ber og venter på Herren. Jeg skal vinne løpet.»

Vi kunne også nevne menn som David Wilkerson, som virkelig har ofret mye av sitt liv for disse «taperne» blant oss.

Et faktum er det også at de kristne ledere som i «storhet» og selvnýtelse gjerne tar en drink, aldri virkelig har gitt seg selv for disse som er beseiret av alkoholdjevelen. De har aldri gått på gatene og plukket slike opp og tatt dem med hjem, stinkende og miserable. De har aldri kjempet i bønn for dem av disse som søkte frelse og utfrielse, men som så ut til ikke å komme ut av djevelens lenker. (Jeg har sett flere mirakler her). Jeg har hatt slike på mitt eget soverom i dagevis, så jeg vet hva jeg snakker om. Dessuten kan man ikke sette noen fri fra noe man selv er bruker av.

Derfor har jeg et opprop til kristenfolk og i særdeleshett til kristne ledere, og jeg mener det er fra Herren. REVURDER DINE HOLDNINGER, OG BRUK DIN FRIHET I KRISTUS TIL Å BÆRE ANSVAR FOR DE SVAKE. DET SKULLE KOSTE OSS LITE, MEN DET VIL BETY MYE. LA OSS IGJEN BYGGE KRISTNE MILJØER SOM ER TRYGGE FOR DE SVAKE.

Frank Eidem

Jesu kjærlighet

Jesu kjærlighet tvinger meg til å elske min neste som meg selv. Kan vi elske i en verden der hatet er så stort? Hvis vi vil gjøre efter Jesu ord.

Kan vi elske når andre hater? Har Jesu kjærlighet fylt mitt sinn; Når noen slår meg på mitt kinn, kan jeg vende det andre til.

Gi meg, Jesus, av ditt sinnelag. La meg glemme og tilgi alt vondt og galt. Gi meg av din kjærlighet så jeg kan gå den rette veg.

Fyll du meg med din gode Ånd så jeg blir ledet ved din hånd og vandrer i lyset fra Golgata. Hvor du meg fører går jeg glad.

N. Johansen, Harstad

Kjære Far i Himmelen

Kjære Far i Himmelen! Takk for at Du har skapt verden og meg. Takk for øyne å se verden med, men ikke alt er godt å betrakte, for Djevelens verk lar seg også skue. Men én gang skal jeg bare se Deg, ansikt til ansikt.

Takk for ører å høre verden med, men ikke alt er godt å lytte til, for Djevelens ord lyder også. Men én gang skal jeg bare høre lovsang hos Deg.

Takk for munn å tale med i verden, men mine ord er ofte ikke rette, for Djevelen kjemper inni meg. Men én gang skal jeg bare la mine lepper lovprise Deg.

Takk for hender å arbeide med i verden, men mine handlinger er ofte ikke gode, for Djevelen står gjerne bakom meg. Men én gang skal jeg bare strekke mine hender mot Deg.

Kjære Far i Himmelen! Takk for at Du en gang skal hente meg ut av verden og hjem til Deg!

Vidar Corn Jessen

En kvalifisert kristen journalistutdannelse

gis ved
NORDISK JOURNALISTHØGSKOLE
i Mullsjö, Sverige

NJH tilbyr 3 års akademiske studier i massemediakunnskap, statskunnskap, økonomi og religion.

Utdannelsen kvalifiserer til magistereksamen i journalistikk.

Professorer og øvrige eksperter kommer fra Norden, Vest-Tyskland og USA.

Bestill brosjyre og skriv navn, adresse og telefonnummer i ditt brev, el. ganske enkelt ring oss. Vi tar inn nye studenter januar 1986.

NJH, Boks 84, 56 500 Mullsjö, Sverige
Telefon: 095-46 392 11 400

Tro, Håp & Kjaerlighed

La verden se Guds herlighed

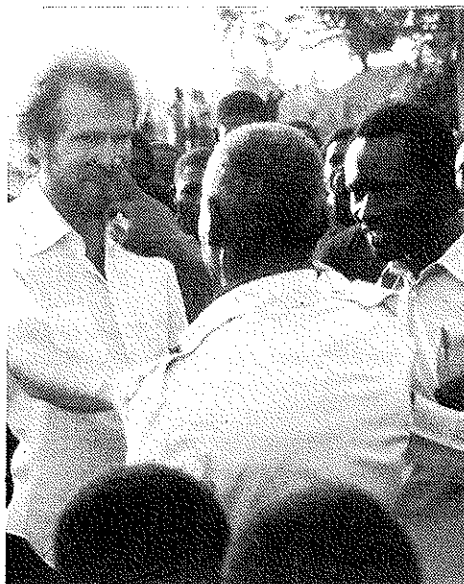
TRO & VISJON

VERDENSEVANGELISERING
EN FULL EVANGELISK TJENESTE
TIL ALLE MENNESKER

TOM ARILD FJELD i Stiftelsen TRO & VISJON, har etter endt bibelskole i Sarons Dal, forkynt DE GODE NYHETER om Jesus Kristus, Guds levende Sønn, til helse, frelse og utfrielse i mange nasjoner, verden over. (Es. 52,7).

En blind mann som nettopp har fått synet tilbake demonstrerer for folket at han kan se.

Fra en av Tom Arild Fjelds kampanjer i Øst-Afrika.

PRODUKTER FRA TRO & VISJON

Ja, jeg ønsker å bestille:

BØKER:

- ☐ stk. Hvordan motta frelsens mirakel
- ☐ stk. Hvordan motta helbredelsens mirakel

35,-
pr. stk.

KASSETTER:

- ☐ stk. Tro, håp og kjærlighet 1.
- ☐ stk. Veien til apostlenes suksess
- Kassetter og bøker egner seg til viderespredning
 - Porto kommer i tillegg til prisen
 - Sendes i postoppkrav til

30,-
pr. stk.

20,-
pr. stk.

Navn:

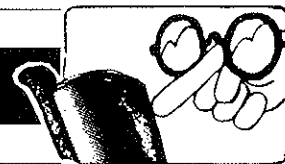
Adresse:

Postnr./sted:

SENDES TIL:

TRO & VISJON
VERDENSEVANGELISERING
BOKS 105-1720 GREÅKER

- ☐ Jeg ønsker også GRATIS heftet Guds primærtjeneste og hjertesak: VERDENSEVANGELISERING.

Kontinuerlig vekkelse

Men hvorfor har vi ikke en kontinuierlig vekkelse i våre menigheter?

Det har flere grunner. En av dem er at vi har overlatt vekkesgjerningen til et fåtall spesialister, i stedet for at hver og en av oss har gått inn i det guddommelige oppdraget det er å være sjelevinner.

Vi kaller en evangelist, ber til Gud for ham - hvis han da faller i vår smak, ellers blir han gjenstand for vår bitende kritikk. Så lar vi ham og noen få andre jobbe på så mye de orker en måned eller to, takker for hjelpen og betaler for bryet. Og så er den episoden forbi.

Dette er altfor lettvin og altfor tragisk. For så lenge vi holder på denne ordningen, får vi aldri oppleve en kontinuierlig vekkelse i våre menigheter.

Men når vi blir opplært i at Gud har kalt hver og en av oss til å være sjelevinnere, og at en dag er forspilt hvis vi ikke har vært til åndelig hjelp for noen, kommer mye til å bli lagt om. Da våger vi ikke å legge evangeliseringens umenneskelige byrde på noen få skuldre, men tar selv vår del av den. Og i vårt private åndelige liv våger vi ikke å ha det annerledes enn at vi når som helst er rede til å hjelpe hvem som helst med hvilket som helst spørsmål.

Men dette er ingenting annet enn normal kristendom og en av de grunnleggende betingelsene for den kontinuierlige vekken.

Frank Mangs i *Hemmets Vän*

ER VÅRT LEDERMØNSTER BIBELSK? Lokale menigheter og felles-tiltak

Betoningen bør ligge på et bredere kollektivt lederskap der misjonærer (også når de er i hjemlandet), profeter, evangelister og lærere gjeninnsettes i en naturlig posisjon hva initiativ og beslutningsprosesser angår.

Fordi disse tjenestene på en tydeligere måte representerer de universelle kontaktene og behovene, er de med og redder den lokale menighet fra smålige, lokale hensyn og faren for innavl. De universelle tjenestene, i den grad de får fungere med tilstrekkelig frimodighet og slagkraft, kommer langt på vei til å gjøre en tungrodd kirkesamfunns-organisasjon overflødig, samtidig som de gir en ny karakter til de kirkesamfunns-erstatninger predikantkonferanser og felles organer har utviklet seg til å bli.

For pinsevekkelsens vedkommende vil det innebære at felles-tiltakene straks må skilles fra hele menighetsfellesskapet! Menighetene bør ikke eie disse foretakene. Hvis enkeltpersoner ikke kan påta seg eierrollen, kan kanskje stiftelse-modellen gå an. Dermed kan en unngå den uheldige situasjon at tiltakene og deres behov styrer menighetene. Det er i sannhet en risikabel organisasjonsform for en menighet.

Og om de aktuelle virksomhetene allerede er privateide, får de på vanlige markedsvilkår forsøke å bevare et godt forhold til kristenheten som helhet.

Kirkesamfunnenes predikantkonferanser

Hvis vi ser litt nærmere på de såkalte predikantkonferansene, er de et interessant fenomen på flere måter. Her kan vi bare ta for oss deres kirkesamfunnsfunksjon. Deres viktigste funksjon har blitt å gjenta og finpusse bevegelsens kirkepolitiske slagord og formuleringer! En finner som regel en fatal mangel på nye, sterke visjoner og initiativ på slike konferanser. Slik jeg ser det skyldes dette mangelen på profeter, frimodige, sterke evangelister og misjonærer. De evangelister og misjonærer som er der, er jo under pastorenes kontroll.

Predikantmøtene, ledersamlingene eller hva en nå vil kalle dem, kunne få en enorm betydning hvis full frihet for alle tjenester ble praktisert.

Manglene i samfunnenes, kirkenes og til og med pinsebevegelsens organisasjonsmodell kan tydelig avleses i det stadig voksende antall parakirkelige (utenomkirkelige) initiativ innen misjon, evangelisering og undervisning. Det er bemerkelsesverdig at de fleste som klager på det som skjer utenfor kirkesamfunnene, nøyer seg med å klandre de foretakssomme og initiativrike og ikke ser nærmere på sine egne organisasjonsmønstre slik de burde gjøre.

Nytestamentets lederskapsmodell

Uttrykket selvstendig lokalmenighet er fra et kristent synspunkt et svært virkelighetsfernt ideal. De urkristne lokalmenighetene, slik vi finner dem beskrevet i Skriften, var langt fra selvstendige. Men de var heller ikke kirkesamfunnsbundet. Kirkens og kirkesamfunnenes hierariske oppbygning ble en skjebnesvanger erstatning for det kollektive karismatiske lederskapet.

Først nå, snart 2000 år senere, når kirkesamfunnsledere mer og mer oppleves som trofaste voktere av den kristne splittelsen, er kristenheten kanskje rede til på nytt å akseptere Det nye testamentets lederskapsmønstre.

Den nytestamentlige lokalforsamlingen var samfunnsfri organisatorisk sett. Men gjennom troen, Ånden, dåpen, nattverden og de karismatiske tjenestene var menighetene bundet sammen til én eneste, levende Kristi kropp. Kan denne modellen prøves enda en gang? Kanskje den er slutt-etappen i menighetenes modningsprosess?

Jean-Erik Mårtensson i bladet «En tro».

Lederskap og vekkelse

Mot slutten av sitt lange og opplevelsrike liv sier Lewi Pethrus: «Det som har holdt meg i vigør, er nye planer jeg har hatt og stadig nye ting å arbeide med. Jeg holder stadig på med noe nytt, og det fornyer meg. Man skal ikke være fornøyd med det en har vunnet og det en har gjort - det store er det som en ytterligere kan få gjøre. Hele min virksomhet har basert seg på nye initiativ.»

Det spørs om det fins noen innstilling som er farligere for det åndelige livets friskhet og utvikling enn at en bare «lever på minner om store tider som var», mens pionerånden er i ferd med å dø fullstendig ut.

I en slik situasjon er det virkelig behov for åndelige ledere av format og for klare signaler. Situasjonen i dag kjennetegnes for en stor del av stagnasjon samtidig som antallet utbrytninger og nye bevegelser øker. Er ikke det i høy grad et symptom på at vi mangler slike ledere?

Kirkehistorikeren Alf Lindberg i «En tro»

Ditt bønneliv

Har noen noen gang stilt deg dette spørsmålet: «Hvordan er ditt bønneliv?» Det er et meget viktig spørsmål, ettersom ditt bønneliv er en av måtene å måle din egen åndelige vekst på. Hvordan er bønne-samfunnet i din kirke eller ditt fellesskap? Det er først og fremst her at så mange åndelige slag vil bli vunnet eller tapt. Er din familie en bedende familie?

Gi dine svar til Jesus som kjenner alle forhold, og som elsker deg mer enn du kan måle. Jeg har stått overfor mange skuffelser i min åndelige krigføring gjennom bønn i det siste. Derfor har jeg bestemt meg for å bruke mer tid i bønn. Jeg ber for mange av dere og tror at Gud skal gjøre store ting i livet deres (Fil 1,21)

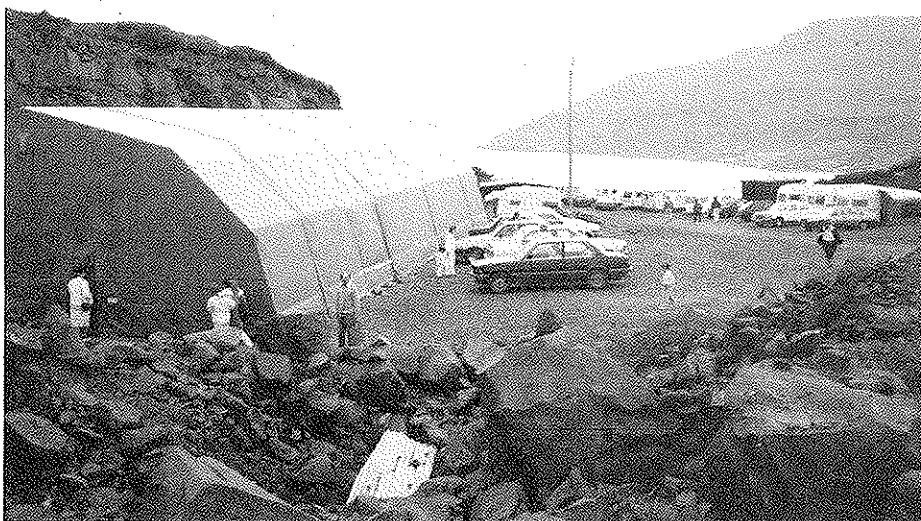
Geroge Verwer

Færøyene ... forts. fra s. 27

Helbredet

Vi tar også med LEIVUR DANIELSENS vitnesbyrd. Han er 29 år og ble frelst 15-16 år gammel. Det var ingen vekkelse i Tors-havn på den tiden, han bare visste at han måtte ha Jesus. Etter at han ble frelst, begynte han å være sammen med en gruppe som dro rundt og sang og vitnet, men det hele stoppet opp og kristenlivet ble etter hvert «trøtt». I fjor fikk han en herlig fornyelse, og det er ikke lenger «trøtt» å være kristen.

Han har også opplevd at Jesus har helbredet ham. For mange år siden fikk han ødelagt trommehinnen. Legen sa at den ikke kunne vokse sammen, men måtte opereres. En kveld han var på møte i teltet, fikk en bror et kunnskapsord om at det var en person til stede som hadde vondt i øret og ikke hørte godt. Leivur visste det var han det gjaldt og gikk fram. Han ble salvet og bedt for og tenkte ikke noe mer på det. Neste uke, igjen på møte i teltet, ble han veldig varm i øret, det var som det brente. Da han kom hjem, fortalte han kona si at han helt sikkert var helbredet. Et par dager

etter skulle han til legen for noe annet, og han ba legen se i øret. Da var det bare en sårskorpe å se. Nå er han helt bra!

Søsken

Dette var noen få inntrykk fra et besøk hos våre naboer i vest. Og etter å ha vært sammen med dem noen dager, oppdaget vi fort at de er mer enn naboer, de er våre søsken i Herren! Vi står sammen i én Ånd - for samme sak: At Guds rike skal gå fram, at mennesker skal bli frelst, løst og fornyet. Den kjærlighet og imøtekommenhet vi møtte, kan ikke forklares på papiet, den må oppleves. Vi takker Gud og alle vennene på Færøyene for de herlige dagene vi fikk ha sammen. ☺

Teltkirken som kristne fra ulike samfunn og fra hele Færøyene samles i under sommermånedene til inspirasjon og fornyelse.

Troens Ord ... forts. fra s. 15

Alt er ferdig!

Troens ord forteller deg hva du allerede har, for tro er å tro at du allerede har det!

Har du lagt merke til at Det nye testamentet handler om hva Jesus HAR gjort,

hva vi allerede HAR i Ham, hvem vi nå er på grunn av Ham? Ordet forkynner hvem du er, hva du har og hva du kan gjøre fordi du er i Ham. Dette er troens ord. ALT ER FERDIG!

Dette budskapet gir ikke mye rom for lovtrelldom! Hva skal lovtrellene slite og streve med når alt er ferdig?

Basert på forsoningen

I Rom 10,8 som er vår tekst hele tiden her, leser vi at dette troens ord er i vår munn og i vårt hjerte. Gud har plantet det inn i oss, lagt det ned i våre hjerter da vi ble nye skapninger.

I 2 Kor 5,19 sier den gamle oversettelsen at «Han har nedlagt ordet om forsoningen i oss». Det ordet Han har lagt ned i våre hjerter, kalles altså både «troens ord» og «ordet om forsoningen». Det stadfester det vi nettopp var inne på: Troens ord er budskapet om at alt er ferdig, dvs. «Ordet om forsoningen». Det var jo i forsoningen alt ble ferdig. Både Rom 10,8 og 2 Kor 5,19 taler om at dette ordet som skal forkynnes, er både i munn og hjerte.

Nøkkelen til seier

Det er når dette «troens ord», «ordet om forsoningen» stadig fyller vår munn og vårt hjerte, at vi lever i triumf over djevelen. Den ene siden er at dette budskapet skal forkynnes for andre, både til frelse og til oppbyggelse og framgang for dem som er frelst.

Men også i vårt eget liv ligger nøkkelen til et triumferende liv i å fylle sitt hjerte med troens ord og å tale det ut med sin munn! «De har seiret over ham (djevelen) i kraft av Lammets blod (det er et annet uttrykk for forsoningen) og det ord de vitnet (Åp 12,11). Kan du se sammenhengen mellom disse tre skriftstedene? Personlig ble det en kraftig oppmuntring for meg da jeg så dette: Vi skal vitne troens ord, ordet om forsoningen (Lammets blod) i ansiktet på alt det fienden bringer imot våre liv, og det vil beseire ham!

I det daglige liv bruker vi ofte å betale med sjekker. Vi kan skrive ut det beløp som situasjonen krever, så sant vi vet at vi har dekning på vår konto i banken. Om vi er i tvil om hva som står på vår konto rede til bruk, kan vi sjekke «kontoutdraget» fra banken.

Vet du hvorfor jeg stadig studerer Guds ord? Fordi jeg en dag oppdaget at det er mitt testamente som forteller hva Herren har satt inn på min konto. Når jeg VET hva jeg har dekning for i Ordet, kan jeg frimodig «skrive ut sjekker» med min munn når djevelen stiller opp, og det dekker det behov som situasjonen krever! Når fristelser kommer, er 1 Kor 10,13 allerede innprogramert i mitt hjerte, jeg kan talet det ut og seire ved det ord jeg vitner. Vær full av Ordet! ☺

Bill Stenberg

UNDERGJØRENDE METODER

Bill Stenberg sier: «Under en uvanlig sterk salvelse fikk jeg gi ut mengder av råd og tips angående tegn og under, møte-teknikk, ettermøter og forkynne-sesteknikk.

En serie for deg som skal begynne å forkynne eller vil bli en mer effektiv sjelevinner.»

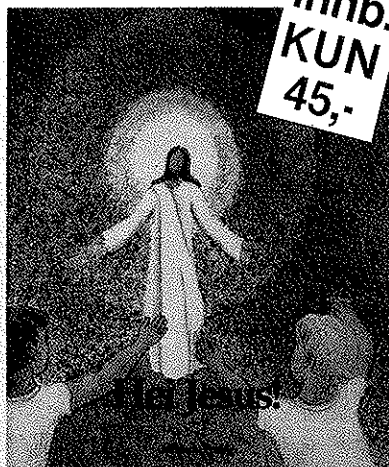
6 kassetter i ei kassettbok for **kun Kr. 180,-** + porto.

Bestilling sendes til:

Jan Hanvold Ministries

Boks 159, N-1441 DRØBAK, Norge, Tlf.: (02) 93 38 60

BÖKER = gaver med mening

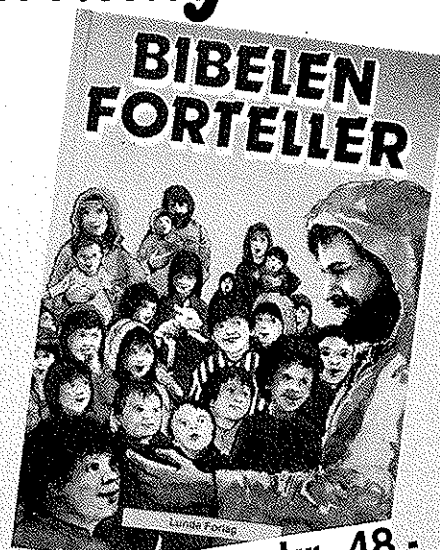

innb.
KUN
45,-

Hei Jesus! sier barna. Du er den aller beste vennen vår. Vi vet at du er hos oss hele tiden. Derfor kan vi be til deg.

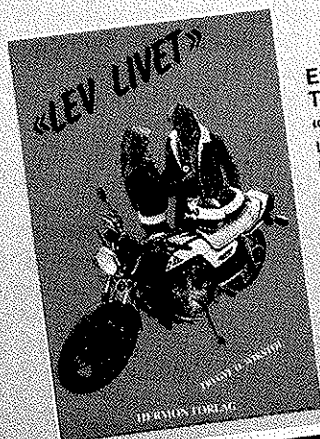
Hei Jesus! er en bok hvor barna følger med Jesus og ser hva Han gjorde mens Han levde her nede på jorden. Store barn kan lese selv, og foreldre eller besteforeldre kan lese for de minste. De store fargebildene fanger selv minstens oppmerksomhet, og de enkle fortellingene blir ingen lei av. Siden kan du lese mer om Jesus og hva Han gjorde i Bibelen.

En ypperlig julegave til barn i alderen 4-9 år.

innb. kr. 48,-

En flott Barnebibel med fortellinger fra Det gamle og Det nye Testamente. Gjennomillustrert med tegninger i farger på hvert oppslag. Ingen «kjedelige» sider med bare tekst. En solid og rimelig gave til barn fra 5-10 år.

Evangeliseringsbok:
Trygve Wikstøl:
«LEV LIVET»

Lofottorsken har det varmt ute i Saharas ørken, der den ligger og spreller med finnene, og ser fuglene som flyr høyt oppe under den blå himmelen. Vil den noen gang kunne fly som dem, eller finnes det noe enda bedre for den stakkars torsken. Situasjonen den befinner seg i, ligner faktisk mye på situasjonen til millioner av mennesker rundt om i verden idag. Langt, langt borte fra sitt rette element forsøker de å finne meningen med tilværelsen, den store meningen, meningen med LIVET.

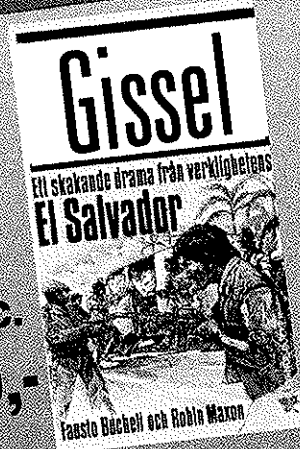
Husk den spennende julegaven!

**Myrdet arving
levende vitne,
nedsatt til kr. 38,-**

Det er Fausto Buchelli's siste arbeidsdag i El Salvador. Om noen timer skal han reise hjem til familien i California. Det er en rolig ettermiddag, og derfor tar sjåføren ingen omvei inn til byen.

Plutselig høres lyden av hvinnende bildekk. En jeep blokkerer veien, og en lastebil kjører inn i deres bil bakfra. De er gått i en felle. En gruppe bevæpnede menn hopper ut av jeepen, og maskinpistolene begynner å knatre. Livvakten faller død om. «Dere er kidnappet!» skriker en stemme. For ingeniøren Fausto Buchelli var dette begynnelsen til 47 døgn i fangenskap.

Dette er den dramatiske skildringen av de fryktelige opplevelser Fausto Buchelli og familien hans fikk gjennomgå, og om de nervøpirrende forhandlingene for å få ham frigitt. Men det er også historien om hvordan den fortvilte Fausto finner den virkelige friheten der i sin skitne enecelle.

poc.
30,-

**Månedens bok i november
og desember: «Lillebror»
kr. 19,-**

Du får månedens bok bl.a. i følgende bokhandlere:

Oslo: Bok og Media (Lutherstiftelsen), Filadelfiaforlagets Bokhandel, Gledens Kilde. Bergen: Marken Bok og Musikkhandel, Vestlandske Bokhandel, Stord: Sunnhordland Bok og Misjonssentral. Haugesund: Kristelig Bokhandel. Stavanger: Kristent Mediasenter. Sandnes: Ingvald Danle A/S. Kristiansand: Bliak Kors Bokhandel. Arendal: Knut A. Hoyer, P.M. Danielsen. Porsgrunn: Kristen Bokhandel. SKien: Arken Bokkafé. Tønsberg: Kristen Bok og Musikk. Asker: Kolnos. Fredrikstad: Kristellin Bokhandel. Sarpsborg: Ole Halvorsen A/S. Hamar: Hamar Bok og Musikk. Hønefoss: Freyehov Bok og Papir. Trondheim: Nomi Bok og Papir. Molde: Dahl's Bokhandel. København: Forlaget Royal.

SEND MEG SNAREST:

stk Hei Jesus (norsk) 45,-	stk Hei Jesus (dansk) 35,-
stk Barnebibel kr. 48,-	stk GISSEL-drama i El Salvador
stk Lev Livet kr. 20,-	stk KODE: Catherine 35,-
stk Luis Palau kr. 38,-	stk Lillebror 19,-
stk Billy Graham: Drønn av hovslag kr. 120,-	
stk Når dine penger blir verdiløse kr. 35,-	stk Pengesystemene rakner 35,-
stk Det nye pengesystem kr. 39,50	stk Regnbuens skjulte farer 39,50
stk Advarsel- sammensvergelse 38,-	stk Aldri for gammel 28,-
stk Baklengs - rock 30,-	stk Løslatt for livet 30,-
stk Gud bruker hverdagsmennesker 25,-	stk Revolusjonerende kjærlighet
stk Er det virkelig deg Gud? 35,-	stk Myrdet arving 38,-
sett å 8 Bibelmemoreringsshefter 40,-	

Portofri forsendelse ved kjøp over kr. 300,-
GRATIS bok følger med alle ordre over kr. 200,-

NAVN:
ADRESSE:
STED:

(SKRIV TYDELIG! HELST MED BLOKKBOKSTAVER)
HERMON FORLAG 3577 HOVET ORDRETELEFON: 067-88 560 (08.30 - 20.00)

5 eks av en tittel + 30 %
50 eks av en tittel + 50 %
direkte fra forlaget.

Et abonnement på Hvetekornet.

– En
god
investering
for 1986!

Bestill NÅ
og få de
3 siste
nummer
av 1985
gratis!

Kontakt med leserne

Det er lenge siden vi har hatt denne spalten, men vi håper at den vil komme noe oftere nå framover. I denne spalten vil vi forsøke å gi informasjon om ting som skjer rundt bladet Hvetekornet.

Dere har sikkert merket at bladet de to siste gangene har kommet noe forsinket. Årsaken til dette er at vi kom inn i en så alvorlig åndelig situasjon at vi måtte legge alt annet til side for bare å være stille for Herren. Bakgrunnen for dette skriver jeg om i spalten «Hjertespråk» i dette nummeret. Vi vil ikke bare stoppe opp, men om nødvendig også legge ned Hvetekornet, om Herren gjør det klart at det er noe annet som er viktigere.

Det er umulig for oss å stå i denne tjenesten om vi ikke er viss på at Herrens velsignelse hviler over arbeidet. Vårt mål er ikke å utgi et blad, det kristne bladbehov er godt dekket uten oss. Vår tjeneste er å formidle noe av Åndens tale til Guds folk i dag. Derfor ønsker vi å leve i et slikt avhengighetsforhold til Jesus at vi kan høre Hans tale.

Dobbeltnummer

Vi er så få ansatte i Hvetekornet at skal vi ha mulighet til å komme i normal gjenge igjen, må vi nå utgi et dobbelt-nummer for desember/januar. Vi har i de siste nummerne hatt betydelig utvidelse av sidetallet, slik at det tilsammen vil bli det samme antall sider med lesestoff. Fra februar håper vi så å være i normal rute igjen.

Innbetaling for 1986

Vi har sendt giroblanketter til alle som behøver å fornye sitt abonnement for 1986. Vi har sendt dem ut i god tid for vi vet av erfaring at enkelte behøver tid før de får ordnet dette. Ingen behøver å betale før den dato som abonnementet går ut, men vi er selvsagt glad for alle dere som i disse dager ordner dette i god tid. Rundt 1. desember vil vi sende ut en purring til de som vi til da ikke har hørt fra. Vi forsøker å gjøre dette så enkelt og greit vi kan, og vi er glad for at så mange har vært flinke til å ordne denne saken. En ekstra takk til dere som sender med en gave. Den ene halvparten vil brukes til å spre Hvetekornet til nye leserkretser, den andre halvparten vil vi gi til arbeidet med å vinne nye områder for evangeliet ute på de store høstmarker.

Bibelleksikonet

Vi har hatt gleden av å være med å lansere den NYE utgaven av Illustrert Norsk Bibelverk. Det har dobbelt så mye stoff som noe annet bibelverk og er samtidig rimeligere. Dette verket må ikke forveksles med andre bibelverk, det står i særklasse både hva innhold og pris angår. Framfor alt er det et verk som er gjennomsyret av troen på Bibelen som Guds ord. Et verk som refererer både til gamle, nye og kommende bibeloversettelser, og som gir innsikt i hva som står i grunnteksten. Fordi verket er utvidet fra 8 til 12 bind (Samme pris!) er det første bindet ikke kommet ennå, men det er gode muligheter for at det kommer før jul. Derfor gjelder den meget gunstige introduksjonsprisen fremdeles. Studer brosjyren som er med i dette nummeret. Alle som bestiller verket gjennom Hvetekornet, får et års gratis abonnement på bladet. Har du allerede betalt for 1986, får du det altså gratis i hele 1987.

Data

I dette nummeret ser du også en brosjyre fra ALFADATA, et firma som den tidligere Bolivia-misjonæren Jan Fred Bjørnfjell driver. Vi har i Hvetekornet helt fra starten av satset på data og kjenner derfor PC-markedet godt. Vi ble derfor gledelig overrasket over at det har lyktes ALFADATA å kunne komme med et så godt tilbud til menigheter og andre interesserte databrukere. Det er i første rekke de programmene som tilbys som er så enestående. Slike avanserte programmer vil vanligvis koste langt mer enn en datamaskin. Mange har nok gjort en bitter erfaring her. Man kjøper en maskin til 10.000-20.000 kroner, men med programmer, skriver osv. er man snart oppe i et beløp på rundt 100.000 kroner. Den maskinen og de programmene som ALFADATA tilbyr, gjør at menigheter og mindre brukere nå kan utnytte de muligheter som ligger i bruk av data, til en meget gunstig pris.

Fra leserkroken

– I denne spalte har vi klipp fra noe av det vi har lest i det siste, og som kanskje er verd litt ettertanke?

Fornyelse gir kjærlighet

Vi har erfart at resultatet blir store skader hvis mennesker som av Guds nåde har fått fornyet glede i sine liv, opptrer overlegent og tror at de er bedre enn andre. En virkelig fornyelse gir seg ikke utslag i selvgodhet og overlegenhetsfølelser, men i en ny kjærlighet til Jesus omsatt i kjærlighetshandlinger overfor andre mennesker.

Tom Walker, prest i Den anglikanske kirke

Evangeliet

Det er lett å fatte evangeliets innhold med forstanden. Men å forstå det med hjertet er helt umulig hvis ikke Ånden åpenbarer det. Likevel tror mange at når de har fått noe kunnskap om evangeliet inn i hodet, har de forstått det rett.

C.O. Rosenius

Ikke monopol

Ingen av oss har monopol på Den Hellige Ånds verk. Derfor må vi tillate Herren å sette igang en ny landsomfattende vekkelse også utenfor vårt eget samfunn. Vi må være villige til å åpne hjertet og dørene for Guds

verk, selv om det ikke ledes av etablerte samfunnsledere og forkynnere fra de eksisterende organisasjoner.

Jean Malm i Missionsbanneret

Forsømt forbønnstjenesten

Vi har forsømt mye av forbønnstjenesten i lutherske kretser. Lutheranerne har ligget for lavt i terrenget når det gjelder å salve og be for syke mennesker. Dette er noe av årsaken til at man får svermeriske møter med en heller usunn form for forbønn.

Erling Utne til Dagen

Demoner

Det er ikke riktig å tenke på demoner og besettelse i forbindelse med mennesker som har mentale lidelser. En demon er derimot en kraft som driver mennesker til å gjøre ting de normalt ikke ville ha gjort. Manasses Kuria, anglikansk erkebiskop i Kenya

Right on

To talk with God,
No breath is lost -
Talk on!

To walk with God,
No strength is lost -
Walk on!

To wait on God,
No time is lost -
Wait on!

Søren også ...

Latterlig er og blir det å se mennesker som ene og alene er kristne i kraft av sin dåpsattest. Ved høytidelige anledninger geberder de seg å la kristne, for det latterligste kristendommen kan bli, er det man kaller skikk og bruk.

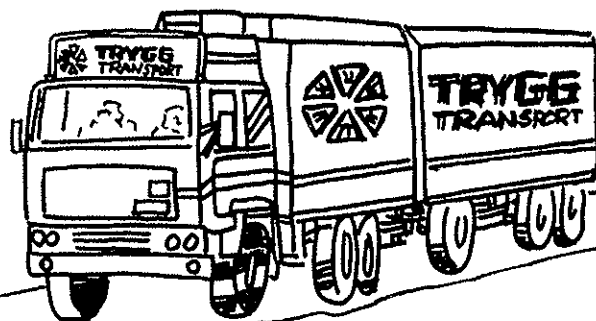
Søren Kierkegaard

Vi er alle mennesker

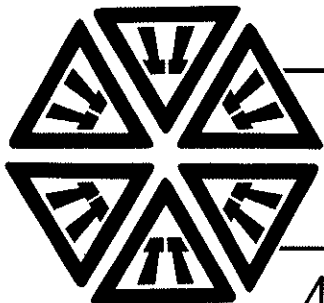
Å gifte folk kan ha sine vansker. For prester og pastorer kan vielses gi mange minneverdige opplevelser. I et svensk menighetsblad kunne en nylig lese følgende:

Det var vielse i Kirken, og til sin overraskelse oppdager presten at brudgommen stod på feil side av bruden. Litt forsiktig prøvde han å gjøre brudgommen oppmerksom på det. «- Pst, du står på feil side,» hvisket presten. Da hoppet brudgommen over alterringen. . .

Nytt på veiene!

VI UTFØRER FLYTTING - PAKKING
OVER HELE NORGE.
SMÅ OG STORE OPPDRAG.
BE OM PRISTILBUD.

**Trygg
Transport**

4534 MARNARDAL – TLF. 043-81 842

SKAPBIL 20-50 m³
FULL ASSURANSE.

VELKOMMEN TIL TRØNDELAG

til

- kristent fellesskap i et lite, trygt og åpent miljø
- kristen kunnskap og erfaring
- misjonskontakt
- aktivitet: media, evangelisering, barne- og ungdomsarbeid.

DU KAN SØKE NÅ

- Vårkurs: januar – mai 1986.
- Ettårig Bibel- og lederkurs som starter i august 1986.

TA KONTAKT MED:

Misjonsbibelskolen, Boks 84
7501 Stjørdal. Tlf. 07/82 40 55

Det norske Misjonsselskap

Norges Samemisjon

IDÉ-KONTORET

Registrert revisor Svein V. Korsgården

3080 HOLMESTRAND, Bilet 12
Svein V. Korsgården
Tlf. 033-52 007

1. desember 1985 er startskuddet for IDÉ-KONTORET. Dette kontoret vil ta seg av regnskap og administrasjon av kristne virksomheter i Norge og ellers hjelpe idé-rike og visjonære personer igang med sin oppgave i Herren, enten det er av åndelig eller praktisk, økonomisk art. Registrert revisor Svein V. Korsgården er tiltakets hovedleder. Med seg som medarbeider har han Norunn Repål som vil betjene kontoret i Drøbak. I tillegg til dette er det flere firmaer og personer som vil stille til rådighet nødvendige ressurser.

IDÉ-KONTORER:

1440 Drøbak, Sagavn. 13
Norunn Repål
Tlf. 02-93 38 60

OSLO-LILLESTRØM-OMRÅDET

Vår revisjonsmedarbeider i Sørums:

ANITA EGGUM, 2044 FROGNER, TLF. 02 - 72 53 86 er ledig for revisjons- og konsulentoppdrag, spesielt for kristne virksomheter.

SYSTEM-REVISJON

Reg. revisor Svein V. Korsgården
BILET 16, 3080 HOLMESTRAND, TLF. 033 - 52 007

REVISJONSMEDARBEIDERE I:

Skien, Sandefjord, Holmestrand, Drammen, Hønefoss, Oslo-Lillestrøm, Drøbak, Sarpsborg

Nye kassetter fra Sionfjellets Kassettmisjon

LEDERSKAPS-KONFERANSEN -85

S.K. 223

«HOLD INGENTING TILBAKE»
Sverre Granlund

S.K. 224

«DISIPLINES TRO»
Martin Meland

S.K. 225

«GUDDOMMELIG VEKKELSE»
Kjell Haltorp

S.K. 226

«GUDS PLAN – KRISTI KROPP»
Kjell Haltorp

S.K. 227

«Å TENKE GUDS PLANER»
Leif Jakobsen

S.K. 228

«ENKELHETEN I JESUS KRISTUS»
Åge Åleskjær

S.K. 229

«TRO OG MENIGHET»
Kåre Kristing

S.K. 230

«Å ELSKE JESUS»
Vilhelm Langemyr

S.K. 231

«Å BLI BEVART»
Sverre Granlund

S.K. 232

«GODE INVESTERINGER DEL I»
Sverre Granlund

S.K. 233

«GODE INVESTERINGER DEL II»
Sverre Granlund

S.K. 234

«DAVIDS TAP OG GEVINST»
Sverre Granlund

S.K. 235

«Å ELSKE HERREN»
Sverre Granlund

S.K. 236

«DET Å LEVE I LYSET»
Sverre Granlund

S.K. 237

«VI FORBEREDER OSS FOR
VEKKELSEN»
Sverre Granlund

Kassettenes fra Lederskapskonferansen
koster kr. 30,-. De øvrige kr. 25.00. Ved
kjøp av alle 8 konferanse-kassettenes kr.
150,-.

SEND DIN BESTILLING TIL:
Sionfjellets Kassettmisjon
Roseringen 14, 7340 OPPDAL.
Tlf. 074/21 831 e. kl. 16.00.

NYE BIBELUTGAVER

- Ny skrift
- Ny layout
- Ny innbinding
- Justeringer i teksten

Se dem hos
bokhandleren!

BIBELSELSKAPETS FORLAG

Stiftelsen Sebulon Industrier er et attførings-tiltak for unge rusmisbrukere i Stokke i Vestfold. Stiftelsen er et av de største tiltak i landet av sitt slag, med 18 døgnelever og 15 dagelever. Stiftelsen står på klar kristen grunn og alle medarbeidere er personlige kristne.

VI SØKER:

PRAKTIKANT – KJØKKEN

Stillingen er underlagt kjøkkensjefen, og er svært selvstendig. Vi forutsetter at søkere er i alderen 20–30 år og i tillegg til interesse for arbeide i storhusholdning, kan bidra aktivt i miljøet på internatet.

Vi er behjelpelig med å skaffe bolig. Skriftlig søknad med attester.

Nærmere opplysninger fås ved å kontakte kjøkkensjef Tove Amundsen på tlf. 033-32 001.

SEBULON INDUSTRIER

POSTBOKS 103 – 3160 STOKKE

Kirke revet i Romania

Nok en baptistkirke er jevnet med jorden i Romania. Etter å ha bygd på kirken sin, fikk menigheten i Giulesti beskjed om å rive bygningen. Da pastor Buni Cocar nektet å adlyde, gjorde regeringen jobben for dem i sommer.

Fra Charisma

Kristen litteratur til alle i Roma

Roma kan forberede seg på en stor aksjon for kristen litteratur. En amerikansk organisasjon som kaller seg World Literature Crusade har bestemt at de vil dele ut kristen litteratur til alle 972 138 husstander i Den evige by. Frivillige vil gå fra hus til hus og dele ut bøkene.

Fra Charisma

KVs første generalsekretær død

Willem Adolf Visser t Hooft, den første generalsekretær i Kirkenes Verdensråd, døde i sommer, 84 år gammel.

Fra Christianity Today

Apostler og kirkefedre

– Folk snakker om Peter og Paulus omtrent som de snakker om Calvin og Luther. All respekt for Luther og Augustin og hvem de er. Dem kan jeg tillate meg å være uenig med. Men ikke apostlene. De er Herrens inspirerte vitner. Gud være lovet! Vi har noe å holde oss til.

Professor Carl Fr. Wisløff

Juletilbud

Bøkene «Opplevelser på troens vei» og «Ha tro til Gud» av evangelist Steinar Drage kan bestilles:

Den oppvoksende slekt vil muligens spørre hvem evangelist Steinar Drage var, mens den eldre garde vil minnes han med takknemlighet.

I boken «Opplevelser på troens vei» forteller Drage om sine første år som predikant og om vekkelsen i Nord-Norge i 1944 og opp til vekkelsen i Bergen 1958.

I boken «Ha tro til Gud» forteller bl.a. Drage om pinsevekkelsens linje og om helbredelsens virksomhet, vi har tatt med Drages skrifter til og med 1981.

Vi håper at bøkene vil være til velsignelse for deg

BESTILLES FRA:

MASTEY MARKETING, Brogt. 12, 0186 OSLO 1

Kr. 35,-

HVA VIL TEN CENTER-ARBEIDERNE?

Det har vært uro omkring Ten Center Østlandet de siste måneder. Avisene melder om brudd mellom pinsevekkelsen og Ten Center-arbeiderne. Hva er den egentlige årsak til denne utviklingen? Vi har oppsøkt Ole Bjørn Urne og noen av hans nærmeste medarbeidere for å stille nærgående spørsmål omkring det som nå skjer. De ga klare svar på tiltale og rører ved flere sentrale spørsmål når det gjelder samarbeidsmåter innen kristen virksomhet.

HVA ER HERLIGHETSTEOLOGI?

Det spørsmålet har vi bedt bibelskolelærer Øyvind Andersen svare på. Han er nettopp kommet ut med boka «Kors eller herlighet?» Vi intervjuer forfatteren og presenterer boka som kommer ut midt i en pågående debatt om «herlighetsteologi» som Andersen mener har skapt unødige fronter. – Vi må gi plass for trosforkynnelse og være varsomme med å kvele den lengsel etter å se Guds herlighet åpenbart som ligger bak mye av «herlighetsteologien», sier han.

HAN DRIVER FORLAG I NORGES FJELLHEIM

Knut Andersen er mannen bak «Hermon» forlag som driver en ekspansiv virksomhet fra en liten fjellbygd. Forlaget er blitt omstridt for sine spesielle og noen vil si spekulative bøker. Vi har møtt Andersen for å spørre ham om visjonen bak dette «mini-forlaget». Han forteller om Guds ledelse med sitt liv, og om hvordan han kom fra misjonsoppdrag i Hong Kong til forlagsvirksomhet fra Norges «Hermon».

96-ÅRING VENTER PÅ 1000-ÅRS RIKET!

Magne Vågnes har møtt Kerry Thorvildsen som har vært en aktiv kristen fra ungdommen av og har sterke minner om vekkestider med Barratt og Mangs. Hun forteller fra sitt liv til Magne Vågnes som har sendt oss dette intervjuet. Før gikk hun på gaten og vitnet om sin tro, i dag er hun skrøpelig og behøver hjemmehjelp, men alle som kommer innom Kerry, får høre en hilsen fra Guds ord.

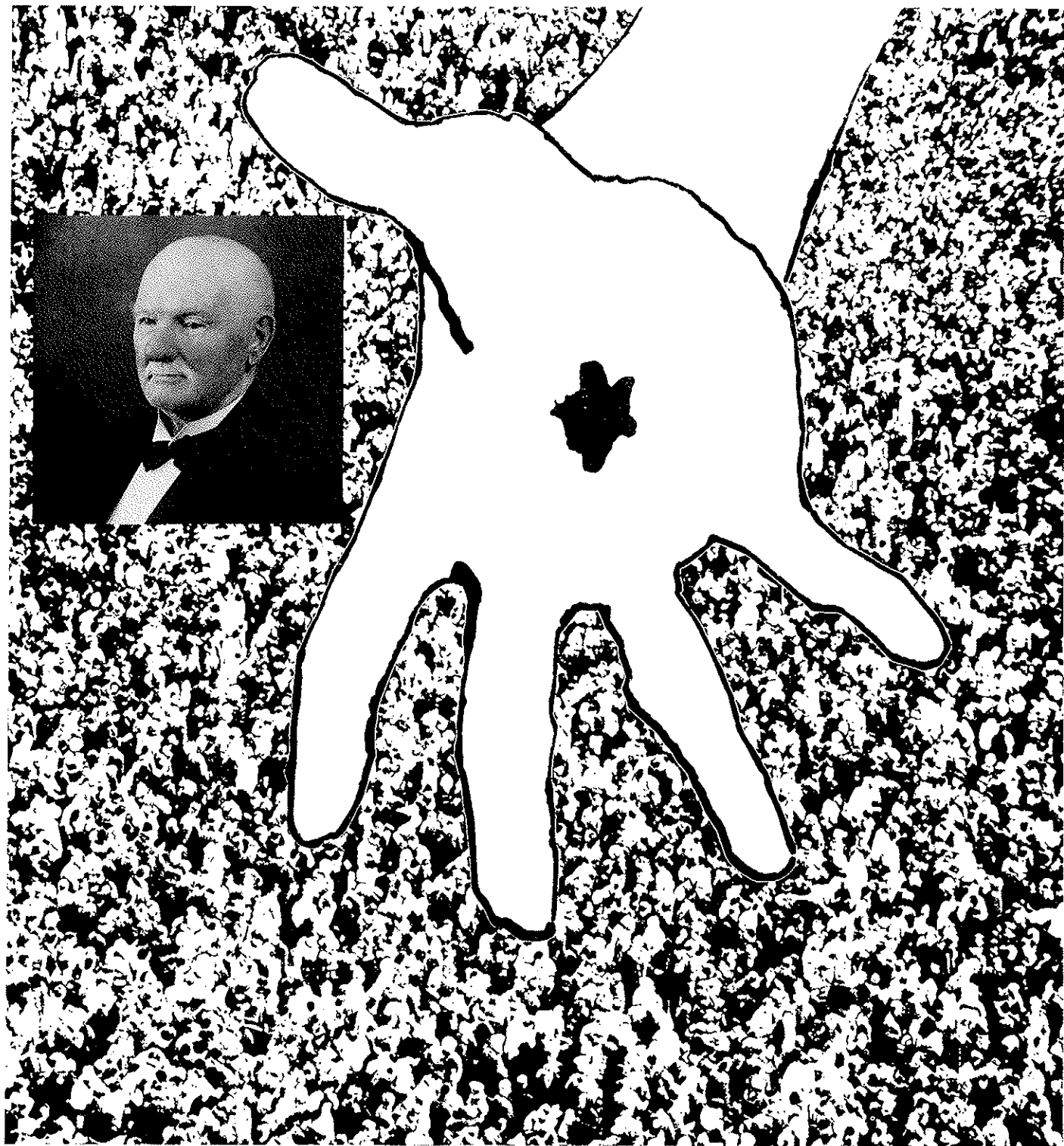

10 BETYDNINGSFULLE LEDERE

Bladet Charisma i USA har bedt sine lesere peke ut de 10 mest innflytelsesrike ledere i den karismatiske bevegelse i USA. Vi kan offentliggjøre hvem som ble valgt og presentere nærmere hva disse 10 lederne står for. Det blir på mange måter en presentasjon av de mest aktuelle strømninger i dagens amerikanske kristenhet, strømninger som også er med å påvirker den åndelige utviklingen mange andre steder i verden.

- ★ Frank Mangs om julens ytre form og indre virkelighet.
- ★ Dette og meget mer i vårt store desember-nummer.

HveteKornet gir aktuell åndelig innsikt!

GREPET AV JESUS

En kristen som ikke er grepet av Kristus, griper ofte etter litt av hvert. Det blir ofte skuffelser fordi det en grep etter bare var tomt bedrag og forfengelighet.

*Tekst: Severin Larsen
Ill.: Svein Thorkildsen*

Det er uendelig stort å være grepet av Kristus Jesus! Det er først og fremst en stor nåde; for er en grepet av Kristus, blir en ikke så lett fristet til å gripe etter det som

tidsånden byr på. Kristusgrepet driver en til det som hører Kristus til. Og det man lykkes å gripe, bringer ingen skuffelse, men derimot evighetsrikdommer for sjelslivet og åndslivet. Det er evighetsrikdommer som bringer tilfredsstillelse i evigheten i meg. Og derfor blir det helt naturlig åndelig sett,

at når en først begynner å gripe fordi en selv er grepet, vil en i fortsettelsen holde på å gripe. Og da kommer vi i full harmoni med Paulus ord i Fil 3,12 og 14: «... men jeg jager etter det, om jeg og kan gripe det, etter som jeg også er grepet av Kristus Jesus» og «ett gjør jeg, idet jeg glemmer det som er bak, og strekker meg ut etter det som er foran, jager jeg mot målet, til den seierspris som Gud har kalt oss til ovenfra i Kristus Jesus» (Fil 3,14).

I Kristus

Paulus var en mester til å bruke uttrykket «/ Kristus Jesus». Der bodde han. Der hadde han sin styrke. Der hadde han livet, livets kall, livets mening og livets mål.

Å være grepet av Kristus Jesus frir oss fra den farlige side som fører så mange ut til veikanten og til slutt i diket eller veigrøften. Nemlig et for svakt forhold til Herrens ord i hverdagslivet. Det går igjen som et spøkelse midt på lyse dagen, det Herren selv sa om den evige sæd som ble sådd: «Når det ikke hadde dyp nok jord, ble det forbrent og visnet».

Er vi grepet av Kristus, blir vi grepet av Ordet. Og er vi grepet av Ordet, blir vi grepet av Kristus Jesus.

Vi kan bli grepet av Kristus som evighetsperson.

Det er noe majestetisk med Frelserens ord da Han sa: «Før Abraham var, er jeg.» Og når Paulus i Kolosserbrevet med sin dype teologi om Kristus skriver «At han er bilde av Gud den usynlige, den førstefødte framfor enhver skapning», da blir en - om troen har plass på rette sted - grepet av Hans guddommelighet som evighetsperson. Og når vi leser bibelhistorien om skapelsen av mennesket da Gud sa «La oss gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår lignelse», da er det klart at Gud ikke var alene, men Han hadde den med seg om hvem Paulus forteller: «I ham er alle ting skapt, de i himlene og de på jorden, de synlige og de usynlige, enten det så er troner eller herredømmer eller makter eller myndigheter; alt ble skapt ved ham og til ham» (Kol 1,16). Vi er altså skapt i Hans bilde og i Hans lignelse. Og Han selv er et bilde av Gud.

Korset

Når vi så leser videre Paulus' teologi og psykologi om Kristus: «At han er hodet for legemet, som er menigheten, han som er opphavet, den førstefødte av de døde, forat han i alle deler skulle være den ypperste», da får vi en levende fornemmelse i vår ånd og i hele vårt indre vesen av at vi er i gammel slekt med Ham, både fra skapelsesverket og fra forsoningsverket. Fra skapelsesverket er Han den førstefødte av alt skapt, fra forsoningsverket er Han den førstefødte av de døde. Han er den første som seiret over døden, og på den måten førte Han både liv og uforgjengelighet fram for lyset ved evangeliet. Og salig er den som er blitt grepet av Hans Alfa og Omega.

Vi kan bli fullstendig grepet av Hans frelsesverk gjennom forsoningen! Men den grepethet vil sjelden finne sted før mennesket blir ærlig mot fordervelsen i seg selv, både den medfødte fordervelse - den gjennom en skjult syndedød i ånden - framtvingende fordervelse og den gjennom det blinde verdensvesens tilbødte fordervelse. Når mennesket lærer «fordervelsens avgrunn» i seg selv å kjenne, kommer korsets ord ikke lenger til å være dårskap, men

en Guds kraft. Da lærte en å eiske forkynnelsens dårskap om korset, for det er den eneste frelsesredning for den tapte evighet i mennesket. For det er ikke bare syndsforlatelses-rikdom i og ved korset, men det er en Guds kraft ved troen til nyskapning. I korsets kraft ligger hemmeligheten til oppbygging av evighetens ruinhaug i menneskets indre vesen.

Det var død i korset; men den død førte fram til liv - evig liv - i de døde evighetskamre. Kristus ble kjent gjennom korsets kraft ved troen, da en kom til tidens dommedag. Da kom det gamle rop fra det dype forderv: «Jeg elendige menneske! Hvem skal fri meg fra dette dødens legeme?» Og svaret kom klart og tydelig ved Åndens levendegjørelse: «Gud være takk ved Jesus Kristus, vår Herre». Og så flyttet vi over fra syndedøden i ånden til oppstandelseslivet med Kristus. Flyttet over fra lovens trelldomsånd til den sønnlige utkårelsens ånd.

Og det var forsoningens uendelige, store, fullbrakte frelsesverk som lå til grunn for det store under som skjedde. Og en kunne så herlig synge med sangeren: «Først da fikk jeg kjenne hans salige nåde, først da løstes korsets forargelsens gåte. Først da lærte hjertet å favne den byrde som han har meg rakt, den forbarmende hyrde».

Den dag forsoningen ikke lenger har grep om mitt hjerte - min sjel og min ånd - er jeg engstelig for at den kjærlighet som tentes i det indre vesen den natt da trosanker falt i forsoningens herlige verk for mange år siden, har falmet. - Og da må jeg omvende meg og gjøre de forrige gjerninger, ellers kan lysestaken flyttes (Ap 2,5). Derfor er det best å følge apostelens tilskyndelse: «Jag etter kjærlighet»

Jesu liv

Ved å studere Jesu liv på jorden i Hans fornedrelses dager, vil vi bli grepet av Hans ferd hele veien, fra Hans besøk i templet i tolv års-alderen til Hans siste møte med disiplene i Galilea, da Han ga dem det siste store oppdrag å gå ut i hele verden med evangeliet. Og et av de mest interessante bibelstudier en kan være med på, det er å følge Jesus i de fire evangelier. Om vi begynner ved Hans dåp i vann og i Ånd ved Jordans flod, følger Ham på Hans vandring fram til Getsemane og opp på Golgata og på korset, og så er med i møtene som Han hadde med sine etter oppstandelsen, da kan vi ikke ønske oss bedre oppbyggelseskonferanser. Luften blir så ren fra den menneskelige atmosfære.

Troens lydighet

Så om vi er kommet i besittelse av den tro som har lydighet i sitt vesen - altså troens lydighet - vil vi bli grepet av Hans lære. Det er en fin og opphøyet lære Jesus førte med seg, og apostlene fulgte den ganske nøye i sine brev. Og om vi går i sømmene av Det nye testaments lære når det gjelder sinnelag og livsvandring, kanskje vi blir forsik-

tige med å skryte av at vi er bibelske i alle ting. For også der kan det snike seg inn en moderne fariseer. Men er vi grepet av Kristus selv, er vi også grepet av læren som Han ga oss. Og da kan vi nok komme til det samme resultat som Paulus: «Ikke at jeg allerede har grepet det eller allerede er fullkommen; men jeg jager etter det, om jeg og kan gripe det, etter som jeg og er grepet av Kristus Jesus.» «Strid da troens gode strid, grip det evige liv, som du er kalt til.»

Det evige liv er vi kalt til og vi har det allerede i troen. Det evige liv har en rikdom som ligger skjult til stede allerede i evangeliets husholdning. Vi søker og vi finner. Vi ber og vi får. Vi banker på for å komme lengre inn, og det åpnes nye trossdører. På den måten bevares vi stadig nyvakte. Pri-set være Gud og Lammet!

Fra Korsets Seier nr 47 - 1946.

Til oppmuntring

Aslaug Kjeldsberg:

«Liv – et under»

Virkelighetsskildring

Kr. 40,-

Aslaug Kjeldsberg:

«Roar får lønn»

Aktuell barnebok

Kr. 35,-

Aslaug Kjeldsberg:

«Strofer innenfra»

Dikt

Kr. 40,-

Bøkene egner seg godt som gave. Kjøp, les, gled deg og la andre få glede seg over hva Gud kan gjøre. Får du ikke kjøpt dem der du bor, så bestill fra

Nerland Forlag

6024 Eidsnes, tlf. 071/90 868, eller ta kontakt med forfatteren, Kirkevn. 172, 3140 Borgheim, tlf. 033/84 817. Sendes portofritt.

Kassett kopi

Vi kan kopierer fra
DIN MASTERKASSETT

C-60 eller C-90

til samme pris.

Kr. 15,- pr. kopi

Etikett med din tekst på hver kassett
inkludert i prisen.

Minste bestilling: 3 kopier

Send din bestilling til:

DYNAMIS KASSETT

Boks 770 · Tlf. 033-44 726

3191 HORTEN

Flytter du? Send oss da din gamle,
og nye adresse!

RETUR
HVETEKORNET
Postboks 770
3191 HORTEN

hvetekornet

Rapporterer

om hva Gud
gjør i dag

Samler

Guds folk
på tvers av
kirkesamfunn

Fostrer

Ved åndsinspirert
og praktisk
undervisning

Abonner NÅ for 1986!

Da får du de 3 siste nummer av 85 gratis!

Bruk de portofrie kort inne i bladet.

Nytt nummer – hver måned!